

ஸ்ரீ

ராமஜெயம்.

கோயிற் : லம்பகம்

என்கின்ற

திருவரங்கக்கலம்பகம்

மூலமும்-உனாயும்.

இ ஃ து

அழகியமணவள்ளதாசர் என்கிற

தி ள் வி ய க வி

பள்ளைப்பெருமானையங்கா ரவர்கள்

அருளிச்செய்தது.

கோ கு லா பு ர ம்

அருணாஜல முதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டது.

தி ரு ப் ப தி

இரத்தினமுதலியாரவர்களது

கலைக்கியானமுத்திராட்சரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது,

1896.

சென்னை பெத்துநாயக்கன் பேட்டை
முத்துகிருஷ்ணன் விதி 34-வது நெம்பர்

உ
கடவுள் துணை.

விளம்பரம்.

இதனால் சகல கனவான்களுக்கும் தெரியப்படுத்துவ தியாதெ
னில் சென்னை - பெத்துநாயக்கன்பேட்டை முத்துகிருஷ்ணன் விதி
34-வது நெம்பர் வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும் கலைக்கியான முத்திரா
சூட்சுமசாலைத்தலைவராகிய அடியில்கண்ட என்னிடத்திலுள்ள இரணியநாட
கம், கெங்கையம்மநாடகம், சயிந்தவநாடகம், பதினாட்டாம்போர்
நாடகம், (வெங்கட்டாரம் உபாத்தியாயர்பாடிய) அர்ச்சந்திரவிராசம்.
முத்தையவிலாசம், அடியில்கண்ட புத்தகம் இன்னும் பலவித தமிழ்
தெலுங்கு கிரந்தம் முதலிய வைத்ய சோதிடங்களு லிஹி சாசனமாக
வும் விற்கிறபடியால் வேண்டியவர்கள் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

அகஸ்தியமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பெருநாலாகிய நாலுகாண்ட			
வயித்தியகாவியம்-தடா, விலை அணா	0	2	0
சை புத்தகம் கிளேஸ்கடிதத்தில்			
கலிக்கோபைண்டு விலை கூ	1		0
போஸ்ட்சார்ஜ்		0	0
வி. பி. மார்க்கமாய் பெற்றுக்கொள்பவர்களுக்கு	1		0
தர்மாங்கதவிலாசம், விலை அணா	0		0
சோதிடசந்திரநாடி.		0	10

10-புத்தகம் மொத்தமாய் வாங்கினால் 1- புத்தகம் கூன்
கொடுக்கப்படும்.

பதில் வேண்டுமோர் ரிப்பளே காட்டு அல்லது அரையணு
அனுப்பி தெரிந்துக்கொள்ளவும்.

இப்படிக்கி

தி - இரத்தினமுதலியார்

முத்துகிருஷ்ணன் தெருவு-34 வது நெம்பர்

பெத்துநாயக்கன்பேட்டை

சென்னப்பட்டம்.

ஸர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜகத்.

திருவரங்கக் கலம்பகம்

மூலமும் - உரையும்.

தனியன் நேரிசை-வென்பா.

ஆழ்வார்முன் பின்னவர்க்கு மாமறைதந்தார் தமிழால்
வாழ்வார் மணவாளர் மாண்பவருட்-டாழ்வாரும்
எம்போ லியர்க்கு மிரங்கியரங்கக் கலம்ப
கம் போத நல்கவைத்தார் காண்.

அறுசீர்க்கழிநெடில்-ஆசிரியவிருத்தம்.

சொன்னோக்கும்பொருளைக்குந் தொடைநோக்கு நடைநோக்
குந்துறையினோக்கோ. டென்னோக்குங்காண விலக்கியமாவதன்றயி
திலிபெட்டோர். நன்னோக்கும் புத்தியும்பத்தியும்பெறுவர் முத்தியு
ண்டாநானென்சொல்கேன், பன்னோக்க மணவாளர்பகரம்பக் கலம்
பகத்தைப் பாரீர்பாரீர்.

காப்பு-கட்டளைக்கலித்துறைகள்.

மறைப்பாற்கடலைத்திருநாவின் மந்தரத்தாற்கடைந்து
துறைப்பார்படுத்தித்தமிழாயிரத்தின்சுவையமிர்தங்
கறைப்பாம்பணைப்பள்ளி யானன்பரீட்டங்கனித்தருந்த
நிறைப்பான்கழலன்றிச் சன்மவிடாய்க்குநிழலில்லையே

என்றவிக்கவிழுதல் நான்குசுவியர் துதிகுவியாகமுற் கூறப்பட்டன
அவைவருமாறன்றியுந் திருவரங்கேசருடைய சரித்திரங்கனையுந் திரு
வழகின்-அவையவங்களைஎடுத்துக்கொண்டு (வெண்பாவைக்கும்புய
ந்.கவம்வண்டம்மாணைப்பான்மதங்கி, கைக்களை சிறுசுல்கனிமடக்கு
பிச்சுமறங்காலத்தையுந்-சம்பிரதங்கார் தூதுகோலங் கலம்ப

சத்தின்கூறு-என்னும் இக்கலம்பகம்-பாட்டியவில்-வித்துவதிரோமணியாய் விப்பிறவிலோத்துங்கராய் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய அழகிய மணவாளதட்சணனவர் தொகுத்துச்சொல்லுஞ் சூத்திரமிது வாதலானும் முனிபுங்கவராகிய அகஸ்தியார்த் சொல்லப்பட்ட அநந்தமிழ் மொழி வழக்கமாதலானுங்கற்கு மவர்கருத்திற்கும் நாத்குஞ்சொற்கைவ-பொருட்சுவை-தோன்றச் செய்தமையான்-இம்மை மறுமையென்னு மிருமைக்குந் துணையாய் நன்னெறிபயக்கு மென்பதனும் உடையெழுத்தேண்டி விரும்பினமையால் சிற்றறிவுடையேநாதலால் என்னறிவினில் அறையுமில்க்கியங்களுட்சிறிது மறிந்தநானன்றே ஆயினும் நன்மைபாற்பயனறிந் தீடேறவேண்டுமென்னுமாசையெனக்குமென்சொல்வழிதேகளாது வாதிக்கத் துடங்குதலால் நீரளவேயாகுமாம் நீரம்பற்றான்கற்ற தூலளவேயாகுமாம் நுண்ணறிவு என்பதுவும் (தொட்டனைத்து அமணற்கேணிமாந்தற்குக் - சுற்றனைத்து அமறிவு) என்பதுவும்போல யானறிந்தவளவின் - உடையெழுத்தினேனாதலால் இவ்வாறெழுதியவுரைகொண்டு திருவாங்கேசருடையசிறப்பினைச்சொல்லும் வேறுமுள்ள நூல்களைக்கொண்டு முழுதுணர்ந்தஅந்தனார்முதலிய மூதறிவோர்சொல்லும் உபதேசமுறைமையைக்கொண்டும் இதன்பொருளினது விரிவெல்லா மறிந்துகொள்க.

இதன்பொருள்.

இருக்குவேதம் ஏசுவேதம்-சாமவேதம் அதரண வேதமென்று சொல்லாநின்ற நான்குவேதமாகியதிருப்பாற்கடலைதம்முடையதழகியநாவாகிய மந்தாகிரியென்னுமத்தினுலேகடைந்து இயலிசை நாடகமென்னுமுத்தனா முதலாகிய துரையினிடத்திற்சேர்த்திய தென்கலையிற்முதன்மைபெற்ற ஆயிரப்பிரபந்தமான வதிகரசமிருந்த அமிர்த்தனைக்கரியவிடத்தைக் கண்டத்தினுடைய கட்செவியாகியலணையிற் பள்ளிகொண்டருளிய ஸ்ரீரங்கநாயகனுடைய திருவடிக்கண்பாளர் கூட்டமுழுது மனங்கனிகூர்ந்து பானம்பண்ணப் பரிபூரணமாக நிறைக்கப்பட்ட நம்மாழ்வாருடைய திவ்வியஸீபாத பற்பரிழல்அல்லது பிறக்கிறதமிழ்நாடு நமதிருவினை வெப்ப வேதனையால் வந்தவிடாயானது திருக்கூப்பெகியாதவேறு நிழல்காணே நென்றவாறு.

வேதந்தொகுத்துத் தமிழ்பாடல்செய்த விமலன் பொய்கைப் பூகன்மயிலையர் கோன்புகட்சேரன் புத்தூரன் றெண்டர் பாதந்தருந்து கண்மாமழிசைக்கு மன்பாணன் மங்கை நாதன்மதுரை கவிதேவதை பாதங்க னன்னுதுமே.

எ-து முன்கூறப்பட்ட நான்குவேத சாரத்தையுந்தொகுத்துத் த
மிழ் பொழிப்பாடலாகச் சாற்றியருளிய திருமலநாகிய சடகோபாழ்
வார் பொய்கையாழ்வார் பூதத்தாழ்வார் பேயாழ்வார் குலசேகராழ்
வார் பெரியாழ்வார் தொண்டரடிப்பொடிபாழ்வார் திருமழிசையாழ்
வார் திருப்பாணாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் மதுமகியாழ்வார் என்
னுமிவர்கள் பாதமலரைப் பரமென்றடைந்து வாழ்வாமென்றவாறு.

பிடிக்கும்பா சமயக்குலகிழமும் பிளிரவெகுண்
பிடிக்கும்சூற்சிங்க வேறையானெழு பாறமுய்யப்
படிக்கும்புசழெழ்கு ராமானுஜமுனி பங்குணமும்
வடிக்குங்கருத்தினர்க் கே திருமாமணி மண்டபமே.

எ-து தங்கள் தங்கள் சமையமே சமையமென்னு மதானுசாரமாக
வேறில்லையென்று பிடிவாதமாகப்பிடித்துப்பேசப்பட்டதையாய்கம்
வைசேடிகம் உலகாயுதம் மயகசம் அருகம் அந்தமுதலாகியபாசமை
யமாகிய யானைக்கூட்டங்களை னீறிட்டலற இடிமுழக்கப்போலக்கேற்
சிக்கிற கண்டத்தொனியையுடையவொரு ஆண்டிங்கம்போலப் பராக
கிரமமுடையவர் பூலோகம்-புவலோகம்-சுவலோகம்-மகாலோகம்-க
னாலோகம் தவலோகம் சத்தியலோகமான மேலேழுலோகமும் அத
ல விதல சதல நிதல நிராதல தராதல மகாதலமான கீழேழு லோக
முஞ்சொல்லித் துதிக்கும் புகழினையுடையவராகிய வெப்பிராமானுஜ
முனிசுரநாருடைய பலபல குணதிசயங்களையும் நானினுக்கிரக மூந
வடித்துச்சொல்லுங் கரத்தினையுடையபேர்களுக்கும் அதுன்றி மற்ற
பேர்களுக்குக்கிடைக்குமோ வைகுந்தத்திற் திருமாமணி மண்டபம
கிய முத்திமண்டபமென்றவாறு.

வானிட்டகீர்த்தி வளர்கூறத்தாழ்வான் மகிழ்வந்த
தேனிட்டதார்நம் பெருமாள்குமாரர் சிவனையன்
தானிட்டசாபந் துடைத்தாளரங்கர் சங்காழியும்
நானிட்டனென்றருள் பட்டர்பொற்றாளுகதி நந்தமக்கே

எ-து வானுலகமளாவிய கீர்த்தியானது வளரநின்ற சுறத்தாழ்வா
ருடைய திருவுளமகிட்சிபடையத்தக்கதாகியபகவாய்வாதவர் அது
மன்றியும் வண்டுகள்படியப்பட்ட மணமாலைகரித்தருளிய எரக்கநா
காருளா லுதையஞ்செய்கையால் நம்பெருமான குமாரரொடையுரு
பேர்சொல்லப்பட்டவர் சிவனாவார் பிரமதேவனுடைய சோசைக் கி
தைத்தமையால் பிரமதேவனிட்ட சாபத்தைத் தீ த்தவாகிய திருவ

ரங்கேசருடைய அடையாள முத்தியையாகிய சங்கு சக்கரத்தை என
திரண்டு புயத்திலுந்தரித்து நானிட்டநாக முந்தின்றிறங்கி யிரட்சித்த
ருளிய பராசபட்டர் வியாசபட்டர் என்பவர்களுடைய பொற்பாத
மே நமக்குக்கேதியென்று போற்றல்செய்வா மென்றவாறு.

துதிகவி-முற்றும்.

தூ ல்.

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

இவை-எட்டடித்தரவுகள்-உ.

சீர்சூத்தசெழுங்கமலத் திருத்தவிசின் வீற்றிருக்கும்
நீர்சூத்ததிருமகளு நிலமகளு மடிவருடச்
சிறப்பறவைபுறங்காப்பச் சேனையர்கோன்பணிகேட்ப
நறைப்படலைத்துழாய்மார்பி னாயிறுபோன் மணிவிளங்க
அரியதானவர்க்கடிந்த வைம்படையும் புடைதயங்கக்
கரிபமால்வரை முளரிக்காடன்று கிடந்தாங்குப்
பாயிரநான்மறை பரவப்பாற்கடலுற் பருமணிச்சூட்
டாயிரவாய்ப்பாம் பணைமேலறிதுயில் னினிகமர்ந்தோய்
மண்ணகந்துயர் நீக்கவானகந் தொழுதேத்துக்
கண்ணகன்சோனாட்டுக் காவிரிவாய்ப் புள்ளினத்துப்
பம்புகதிர்விசும் பிரவிபசும்புரவி வழிவிலங்கு
செம்பொன்மொழிலே முடுத்ததிருவரங்கப் பெருங்கோயில்
ஆணிப்பொற்றக மரிஞ்சுமணிக் கதவுநீள்வாயின்
மாணிக்கவெயில்பாப்பும் வைரமணி விமானத்துள்
மின்னிலங்குதொடி வலயன்வலக்கை கீழ்கொடுத்துத்
தென்னிலங்கைத்திசை நோக்கத்திருநயனர் துயில்வேரங்கேள்

எ-து சீர்மைபுஞ் செழுமையும் விளங்கியசெவ்விய தாமரையாகிய
அழகிபவாசனத்திலீற்றிருக்கத்தக்ககுணமுண்டானசீதேவியும்பூமா
தேவிபுர் திருவடித்தாமகைனைத் தங்கள் கைகளினால் வரும்படியாக
வுஞ் சிறக்கின்புடைய பறவைவேந்தாகிய கருடன் கடைப்பறங்காத்
திருச்சவும் சேனாழகலிபானவர் ஏவற்றொழில்கேட்டு நிற்கவுந் தே
ன்பொருந்திப் னளவமாலையணிந்தருளிய திருமார்பிலே இளஞாயிறு
தித்தது போல கிரணங்களைபுழித்து கவுஸ்துயாபடிமணியானதுவி

எங்கவும் யாவராலும் வெல்லுதற்கரிய அசுராதியனைக் கடிந்து வென்ற-சங்கு-சக்கரம்-தண்டு-வாள்-கோதண்டமாகிய பஞ்சாயுதம். என்னுபக்கமுமின்று விளங்கவுந் கருமைபெற்றவொருபெரியமலையானது கமலவனம்கப் பூத்துக்கிடந்ததுபோல் அடிதுடங்கிப் பாயிரமாகநான்குவேதமும் மும்முறை முறையாகப் பாவிப்போற்றசெய்ததிருப்பாற்கடலிலே பெருமைமிக்க மாணிக்கமணிகளைப் பணுமுடியிடத்துண்டாகிய ஆயிரம்வரையுமுடைய வராவணையின்மேல் யோகநித்தியாயுலினிதாடலமர்ந்தவனே அப்படியமர்ந்ததமன்றி மண்ணுலகத்திலுள்ளதுன்பமெல்லா மகவும் விண்ணுலக முழுதுந்தொழுதுதோத்திரஞ்சொல்லவும் இடம்விசாலமா மகண்டகாவேரித் தீர்த்தத்திலேவெண்மணற் குன்றினிடத்திலே நெருங்கிய கிரணங்கனையுடைய ஆகாயத்திலேவரப்பட்ட சூரியன்றேரிற் கட்டியபச்சைக்குதிகைகள் உயர்ச்சியினாலே வழிவிலங்கிப் பங்கத்தேபோகாநின்ற செம்பொன்னிறஞ்செய்த சத்தப்பிரகாரஞ் சூழ்ந்த திருவாங்கமாகிய பெருமைமிக்க கோயிலினிடத்திலே ஆணிப்பொற்றகட்டினுல்மேய்ந்து நவமணிகளிறைத்த கபாடனம்நீண்ட திருவாயற்படிக்குள்ளாய் மாணிக்கமணிகளின் சோதியாகிய வெயிலெறிக்கும் வச்சிரமணியா லமைத்த பிரணவாகாரமான விமானத்தின்மேல் மின்னற்கொடிபோ லொளிவிளங்கிய கொடிமுதலாகிய வாகுலையமணிர்த அழகின்மிச்ச வலது திருக்கையைத் திருமுடிக்கீழே கொடுங்கையணையாகக்கொடுத்துதெற்கின்கணுண்டாகிய இலங்கைத்திசையைநோக்கித் திருக்கண்வளர்ந்தருளிபுகவாமி அடியேன்சொல்லும் விண்ணப்பங் கேட்டருள்வாயாகவேண்டிய தென்றவாறு.

இவை-ஈரடித்தாழிசைகள்-சு.

தேவராய்தேவர்க்குந்தெரியாதவொளியுருவாய்

மூவராய்மூவர்க்குண்முதல்வனாய்நின்றேராய்நீ

போற்றுவார்போற்றுவதுன்புகழ்ப்பொருளேயாதலினால்

வேற்றுவாசகமடியேன்விளம்புமாறறியேனால்

பணித்தடங்கா திமையவர்க்கும்பங்கயத்தோன்முதலோற்கும்

பணித்தடங்காபுகழடியேன்பணித்தடங்கற்பாலதோ

யாங்கடவுளென்றிருக்குமெவ்வுலகிற்கடவுளர்க்கும்

ஆங்கடவுணியென்றாலெனதுனக்குவியப்பாமோ

அனைத்துலகுமனைத்துயிருமமைத்தளித்துத்துடைப்பதுநீ

நினைத்தவினையாட்டென்றானின்பெருமைக்களவாமோ

கருகரியவுயிர்க்குயிராய்க்கரந்தெங்கும்பரந்துறையு
ஒருதனிராயகமென்றனுன்புகழ்க்குவரம்பாமோ

எ-து தேவர்களாய்த்தோன்றி அப்படியேதோன்றிய தேவர்களுக்கு
குங்காணப்படாத ஜோதிவடிவமாயிருந்தருளியபிரமாவின் ருத்தி
ரனென்று மும்மூர்த்திவடிவமாய்த்தோன்றி அப்படியேதோன்றியமூவர்
க்குமுதல்வனாகிய மூலசாரணனாய் நின்றவனும் நீயே-உன்னைத்தோ
த்திரஞ்செய்யப்பட்டவர்கள் தோத்திரஞ்செய்வ தன்னுடைய புகழ்
சேர்ந்தபொருளன்றி மற்றொன்றில்லாமையால் வேறொரு வசனமா
யடியேனெடுத்துச்சொல்ல வழியறிந்திலேன் பெருமைபெற்றசெவி
யிலே குண்டலமாகப் பாம்பையணிந்த ஈசரனுக்கும் நாயிக்கமலத்தி
ற்பிறந்த பிரமாமுதலான பேர்களுக்குஞ்சொல்லி முடியாதபுகழ்கீர்த்
தியை அடியேனாற்சொல்லி முடிக்கப்படுவதோ யாங்களேதெய்வமெ
ன்று இமமார்திருக்கு மெந்தெந்தவுலகத்திலுள்ள தெய்வங்களுக்கு
ந்தெய்வமாகிய கடவுள்நீயேயென்று சொல்லுவேனாகி வதுகொண்டு
தான் உன்பெருமைக்கு அளவுசொல்லக்கூடுமோநினைவினால்நினைத்து
நிதானித்தற்கரிய சகலசீவராசிகளுக்குஞ் சருவேந்திரியாமியுமாய் ஒ
ளித்துச் சூக்குமவடிவா யெங்கெங்கும்நிறைந்திருக்கும் ஒப்பது மிக்
கதுமில்லாத வெருதனிராயகமென்று சொல்லப் புகழ்வேனாகிவா
முனதுபுகழாகிய பெருங்கடலுக்கு அதுவொருஅணையாகுமோஎ-து

இலவ-சாடி-அராகங்கள்-சு.

உருவெனவருவென வுளனெனவிலனென

அருவறையிது தியு மறிவருநிலைமையை

இவரிவரிறையவ றொன்மனவுறுதியோ

டவரவர்தொழுவறு சமயமுமருளினை

கடுவனிகனல்புனல் சுகனமோடகலிடம்

உடுபதிகதிரவ னுருவமுமருளினை

கடிமலரடியினை கருதினர்பெருகென

அடிநடுமுடிவற வருள்பரகதியினை

எ-து உருவமென்றும் அருவமென்றும் உள்ளவென்றும் இல்ல
வெனன்றும் ஒன்றோடொன் றொள்வாமற்றடு மாறிச் சொல்வதே
யல்லாமல் இதிலொன்றை மெய்யென்று திடப்படுத்தி வேதமு
டிவிலேயு மறியப் படாத நிலைமையை புடையவனு மானாய் அது

வுமன்றி யாங்கள் வழிபடுங்கடவுளர் இவர்காணிவர்காணென்று திடப்படுத்தி வேதமுடிவிலேயும் அறியப்படாத நிலைமையை யுடையன மானாய் அதுவுமன்றி சித்தத்துடனே அவரவர் தொழும்படிக்கீடாய் ஆறுசமைய பேதங்களை உண்டாக்கினவனுமானாய் அதுவுமன்றி நெடியதாகிப் சாற்று நெருப்பு தண்ணீர் ஆகாயம்பூமி சந்திரன் சூரியனென்று இச் சொல்லத்தக்க வடிவங்களை வகுத்தவனுமானாய் அதுவுமன்றிப் பரிமள மலரையொத்த உனது இரண்டு திருவடியையுஞ்சுந்தித்தவர் பெறக்கடவதென்று ஆதிமத்தியாந்த மென்பதில்லாமையாக அளிக்கப்பட்ட வதிரகசியமான பரகதியைப் பொருந்தினவனுமாக யிருந்தாயாகில் உன்னையாவராலறிந்து துதிக்கப்படுமென்றவாறு.

இவைபெயர்த்தும்-சாடித்தாழிசைகள்-ச.

ஒருநாலு முகத்தவனோ லேகீன்று பென்பாதுன்
றிருநாபி மலர்ந்ததல்லாற் றிருவுளத்தி லுணராயால் (க)

மேருகிரி யுடலவுணன் மிடல்கெடுத்தா பென்பாதுன்
கருகிரோ னறிந்ததல்லாற் கோவேநீ யறியாயால் (உ)

பன்றியாய்ப் படியெடுத்த பாழியா பென்பாது
வென்றியா ருனதெயிற்றின் மென்றுகள்போன் றிருந்ததால் (ஈ)

அண்டமெலா முண்டையென்பா ரறியாதா காங்கவைநீ
யுண்டருளுங் காலத்தி லொருதுற்றுக் காற்றுவால். (ச)

(எ-து) ஒப்பற்ற சதுமுகனாகிய பிர்யமதேவனையும் உலகங்களை யும் நீ பெற்றாயென்று சொல்லுவார்கள் அப்படிச் சொல்லப்படுவது உனது அழகிய நாபிக்கமலமே பெற்றதன்றி யுனது திருவுளத்திலே நீயறியாமே மகமேருகிரியையொத்த திகோகத்தையுடைய விண்ணியாகூறுடைய பராக்கிரமத்தை அடக்கினாயென்று சொல்லுவார்கள் அப்படிச் சொல்லப்படுவது உனது கூறியநாமே யறிந்ததன்றி சுவாமிநீயறியாமே சுவேதவராக வவதரமாய் பூமியைச்சுமந்து வலிமையையுடையவெனென்று சொல்லுவார்கள் அப்படிச் சொல்லப்படுவது வெற்றியையுடைய உனது கொம்பிலே யொட்டிநின்று வெருகுநிற மணற்பொடிபைப்பீபாநிருத்ததன்றி மற்றொரு பாரவாசியாகக் காணப்பெற்றதல்லவே அண்டங்களைல்லாம் நீயுண்டுவிட்டதென்று சொல்லுவார்கள் அந்த அண்டங்களை யெல்லாம் நீயுண்ணத்துடங்குமளவில் அதுவுனக்குவொரு கவனத்துக்குங் காணுமோ காணமாட்டா தென்றவாறு.

திருவரங்கக்கல்மபகம்-மூலமும்-உரையும்.

இவை நாற்சீர்-ஓரடி அம்போதரங்கம்-உ.

நஞ்சமு மமுதமு நாகும் விமொய்

வஞ்சமு ஞானமு மறப்பு மாயினை

(க)

இருவினைப் பகுதியு மின்ப துன்பமும்

கருணையும் வெஞ்ஞாயிற் கருத்து மாயினை.

(உ)

எ-து கொல்விக்க நஞ்சமும்-பிழைப்பிக்க வழதமும்-வேதனைப்படுத்த நாகமும் பரமரனந்தத்தையுடைய மோட்சமு மாயினதன்றி-வஞ்சிக்கவஞ்சமும்-அறிவிக்க அறிவும்-பிறப்பிக்க பிறப்புமாயினாய் அதுவுமன்றி இருவினைப் பகுதியாகிய பிறப்பிறப்பும் புண்ணியபாவமுஞ்சுகதுக்கமுமா-யவனவன்-எதுமுன்னிலையா யிரங்கவிரகம்முந் கோபிக்கக் கோபமுந் குறிக்கக் குறிப்புமானாய் ஆகையாற் சகலமும் உன்னைவிட்டகன்றதில்லை அதைவிட்டு நீயகன்றதும்இல்லை யென்றவாறு.

இவை முச்சீர்-ஓரடி அம்போதரங்கம்-ச.

அலைகடல் வயிறு கலக்கினை, உவனரை மதுகையடக்கினை

மலைகட களிநு வதைத்தனை, மலைதலை கவிழ வெடுத்தனை.

இவை-இருசீர்-ஓரடி-அம்போதரங்கம்-அ.

மண்ணை விண்டனை, வெண்ணெயுண்டனை

மருதி டர்ந்தனை, யெருத டர்ந்தனை

யுண்ணி றைந்தனை, யெண்ணி றந்தனை

யொருமை யாயினை, பெருமை மேயினை.

எ-து அலைகளையுடைத்தாய் யாவராலும் கலங்காத சமுத்திரத்தினுடைய வயிறுகலங்க வசையற்ற மகமேருவாற் கலக்கவுந் கலக்கினாய் அதுவுமன்றிச் சுரர்களுக்கிடுக்கன் செய்கையால் அசுராதியர்களுடைய ஆண்மையை யடக்கவுமடக்கினாய் அதுவுமன்றிக் காதகனாகியகஞ்சனல் வந்துமலைக்கப்பட்ட குவலையாபிடமென்னு மதயானையி னுயிர்மாண்டு விழுவதைக்கவும் வதைத்தாய் அதுவுமன்றி துந்திரனாற் பெய்யப்பட்ட மழையைதடுத்துப் பசுக்குலங்களையும் ஆயர்கூட்டங்களையும் காக்கவேண்டி கோவர்த்தனகிரியின் கொடிமுடியாகியது தலை தீழாய் மேலேயதன் விரிவுகுடையாயிருக்க எடுக்கவுமெடுத்தாய் அதுவுமன்றியும் பன்றியாக வடிவமெடுத்து முகக்கொம்பிலுலேகுத்தி மண்டலமுமுதும் பிளக்கவும் பிளந்தாய் அதுவுமன்றி ஆயர்பாடியில்

அன்னையாகிய அசோதைதயிர்கடையும்போது கான்மனையிற் காயும் பால் பொங்கிற்றென்று நீயுண்ணுமுலையை வலிதிற்பறித்துவோடு கடையில் மத்தினுற் பாண்டத்தையுடைத்து வெண்ணையையணைத்து எடுத்துண்ணவுமுண்டாய் அப்படியுண்டதுவுமன்றிப்பின்னும்காலினுற் றயிர்ப்பானையெயல்லாத் தகர்த்துருட்டிக் கண்டாளடிக்கப் போறா னென்றுபயந்து மற்றொருத்தி வீட்டிற்புகுந்து வெள்ளித்து அங்கு முண்டானவரி யெட்டாமையால் உரல்லைத்தேறிக் கல்லினுற் குழி சையையுடைத்து வெண்ணெய் ரெய்யெடுத்துண்டு கூடவந்ததோழ ராகளுக்குக் கொடுத்து பூனைக்கும்வழங்குமளவில் லேதமுந் தேடிக் காணாத சிறியதிருவடிச் சுவட்டின்வழியேவந்து கண்டு வாய்மடித்து நெககித்தாம்பினு லுரலோடேபிணித்து மத்தினுலடிக்கவருகையில் அ வ்விடத்தில் முற் காலத்திலே நாரதர்சாபத்தால் நளகூபான் மணிக்கூர் வனென்றுங் குபேரன் பிள்ளைகளிரண்டும் மருதமரமாய் நிற்கிறசாப நீர இரண்டுக்கும் நடுவேதவழந்து அந்த மருதமரத்தை முறிக்கவு முறித்தாய் அதுவுமன்றிக் கவுசல தேசாதிபனுன நக்கினசிற்றென்ப வன் பெற்றசத்தியையென்னும் பெண்ணை விவாசஞ்செய்யும்பொரு ட்டா யார்க்குமுடங்காததாய்நின்ற யேழெருதுக்கு மேழாய்த் திருவு ரும்கொண்டுசென்று அவ்வேழெருதின் சவுரியவலியையையடக்கித் தள்ளவுந்தள்ளினாய் அதுவுமன்றி யெள்ளுக்கு ளெண்ணெய்போலெ ன்கும் நிறையவும்கிறைந்தாய் அதுவுமன்றி யிவ்வளவென்றோரிலக்க த்துக் கெட்டாமல் நிற்கவும்கின்றாய் அதுவுமன்றி யொன்றாகவுமானாய் பலவாகவுமானாய் ஆகையாலுனது திருவீனையாட்டின் செயலையா னென் சொல்லுவே னென்றவாறு.

எனவாங்கு-இது-தனிச்சொல்.

இது பதினான்கடி நிலைமண்டில ஆசிரியச்சரிதகம்.

மலர்தலை யுலகத்துப் புலமைசான்ற
பதின்மரும் பணித்த பாடலோதை யொடு
முதுமறை சுறங்க முரசு மார்ப்ப
வலம்புரி பிளிறும் பெரலம்புரி கோயி
லாழியஞ் செல்வ வாதியம் பரம
வாழி வாழி மாயோய் வாழி
- நெடியோய் வாழி நின்மாட் டொன்றே
யடியேன் வேண்டெ துணை மறுக்கேல்

பூவரு மயன்முதல் யாவரு மறியா
 மூவுல களந்தநின் சேவடி வாழ்த்தித்
 தொழுதகைத் தொண்டர்தந் தொண்டருட் சேர்க்கா
 தெழுவகைத் தோற்றத் தின்னுப் பிறப்பி
 னென்பொழி யாக்கையுட் சேர்ப்பினு மவர்பா
 லன்பொழி யாமை யருண்மதி யெனக்கே.

எ-து விரிவாகிய விடமுள்ள பூலோகத்திலே புலமைமிகுந்த பதின் மராகிய ஆழ்வாராதியர் சொல்லியருளிய நாலாயிரப் பிரபந்தமாகிய பாட்டினது வேரொடியுடனே கூடப் பழமையாகிய சதுர்வேதங்களு ஞ்சத்திக்கவும் வெற்றிமுரசு முழங்கவும் வலம்புரிச்சங்கந் தொனிக் கவும் பொன்னுற் சமைத்தருளிய திருவரங்கமாகிய கோயிலினிடத் தில் அழகிய சங்கராழியைத் தரித்தசெல்வனே ஆதிமூலமாயழகியபர மனே நீவாழ்வாயாக நீகண்ணுளரா நின்றவனே நீவாழ்வாயாக உன திடத்தில் அடியேன் விண்ணப்பஞ் செய்யவேண்டு வதொன்றுண்டு அதனையிலையென்று மறுத்துவிடாம லீதல்வேண்டும் அஃதெயாடுத னிற் றுமணப்பூவிவற்பவித்த பிரமதேவன் முதற்கொண்டு யாவ ரொருவராலு மளவுகாணப்படாத பூமியந்தரகவர்க்க மென்னு மூவு லகையு மளந்தவுனது திருவடித் தாமதையை வாழ்த்தி வணங்குகி ன்ற தகைமைப்பாட்டினையுடைய தொண்டர்க்குத் தொண்டரானவ ர்களுக்குள்ளே அடியேனையு மொருவனாகச் சேர்க்கவேண்டியது அ டியேன்பக்குவ னல்லாமையால் அப்படிசேர்க்கத் திருவுளத்துக்குப் பாங்கின்றிச் சேர்த்திடாமல் நான்குவகைப்பட்ட அண்டசம் சுலோக சம்உற்பீசம் சராயுதமென்னும்பிறப்பி லெழுவகைத் தோற்றமாகிய தாபரங்கள் பத்தொன்பதுலட்சமும், ஊர்வனபதினைந்து லட்சமும், தேவர்கள் பதினொருலட்சமும், நீருறைவனபத்து லட்சமும், பறவை கள்பத்துலட்சமும், நாற்காலிகள்பத்துலட்சமும் மானிடர் ஒன்பது லட்சமும் ஆகக்கூடிய எண்பத்துநான்குலட்ச சீவராசியின் பேதா பேதல்களில் மிகவும் அற்பமா யென்பொழி யாக்கையாகிய புழுவா சுப்பிறப்பித்தாலும் உனதுபாதாரவிந்த திருவடிகளி னிடத்துண்டா கிய அன்புவொருக்காலு மறந்துபோகாமையாகிய மதியையடியேனு க்கு அளித்தருளவேண்டு மென்றவாறு.

நேரிசைவெண்பா.

எனக்கே திருவரங்க னேயிரா எனம்மான்
 றனக்கே யடிமை தமிழேன்-புனக்கேழு

மருத்துளவோன் மேலன்றி மற்றொருவர் மேலென்
கருத்துளவோ வாராயுந் கால்.

எ-து ஆராய்ந்துபார்க்குமளவில் எனக்குத்திருவரங்கத்திள்எம்பெருமானென்னும் பெயரினையுடையவனாகியும் எனக்குச்சுவாமியாகியும் புனத்திற்பசுமைமிக்க நிறமுஞ்சுகந்தமுமுள்ள துளபமாலையணிந்தவனாகியுமிருக்கிற அவன்மனக்கே தமிழேனாகி அடியெய்வந்துஅடுமையானது அவனையன்றி மற்றொருவராகிய தெய்வங்களைப் பார்பென்றடைந்து அவர்கள்மேலென்கருத்து நாடத்தக்கதுண்டாகுமாவாகாதென்றவாறு.

கட்டளைக்கலித்துரை.

காலாயிரமுடி யாயிர மாயிரங் கைபரப்பி

மேலாயிரந்தலை நாகங் கவிப்பவிண் பூத்தகஞ்சம்

போலாயிரங்கண் வளருப்பிரான் பொன்ன ரங்கமென்றே

மாலாயிரங்க வல்லார்க் கெய்தலார் திரு வைகுந்தமே

எ-து ஆயிரங்கால்களும் ஆயிரமுடிகளும் ஆயிரங்கைகளாமுடையவனாய் அந்நகங்களை யெல்லாம் பரப்பிக்கொண்டு உகார்த்தப்பிரளைய வெள்ளத்திள்மேலே அநந்தனாகிய நாகம் ஆயிரம்பணமுடிகளைக்கவிக்க ஆகாசத்திலேபூத்த அம்போருகபுட்பம்போலாகி ஆயிரங்கண்மலர்களை முகிழ்த்துக்கொண்டு துயின்றருளிய பிரானாகிய பெயம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்காரின்ற திருவரங்கமாகிய தலமென்று ஆசையுற்றிங்கி மனோவாக்குகராயங்கனினால் மதிசகவுந் துதிக்கவுய்வணங்கவும் வல்லவர்களுக்குப் பிரபஞ்சமாயையினது தடையின்றி அழகியவைகுந்தத்திற் சேர்ந்திருந்து வாழக்கிடைக்கு மென்றவாறு.

அறுசீர்க்கழிநெடில்-ஆசிரியவிருத்தம்.

வைகலந்த மூவினவே லீசற்றும் வாசவற்கும்

வாசப் பூமேன்

மெய்கலந்த நால்வேத விரிஞ்சனுக்கு மேலாவிற்

றிருப்பர் மாதோ

பைகலந்த பாம்பனைமேற் திருவரங்கப் பெருநகருட்

பள்ளி கொள்ளுங்

கைகலந்த நேமியான் திருநாமக் கொருநாமங்

கற்றார் தாமே

எ-து படத்தினையுடைய பாம்பாகிய அணையின் மேலே திருவாங்க
மாகிய பெரியநகரத்தில் திருக்கண்வளர்த்தருளிய கையில்தரித்த சக்
கராயுதனுடைய ஆயிரத்திருநாமத்திலே யெருதிருநாமமாகிலுங் கற்
றபேர்கள் கூர்மையுடைய சூலாயுதமேந்திய யிகரனுக்குந் தேவேந்
திரனுக்கும் வாசப்பூவான நனுமலர் நாத்றமிகுந்த தாமரையிலிருந்
தும் சதுர்வேதத்துக்குரிய பிரமாதேவனுக்குமேனாகியபதவியில்வீற்
றிநுப்பார்க ளென்றவாறு.

என்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கற்ற டொனினும்பதின லுலகுங்
கண்டா டொனினுந் தண்டா மிருபத்
றற்ற டொனினுந் திருமா லடியா
ரல்லா தவர்வீ டில்லா தவரே
பொற்ற மனையாள் கணவன் றுயிலும்
பொற்கோ யிலையே புகழ்வார் பணிவார்
மற்ற டொனினும் பெற்ற ரவரே
வானோர் திருமா மணிமண் டபமே.

எ-து சகலவேத புராணசாஸ்திர முதலானகலைகளையெல்லாங் கற்
றுர்களே யாயினும் மேலேழுலோகங் கிழேழுலோகமான பதினாலு
கங்களையெல்லாங் கண்டார்களேயாயினுந் திருமாலுக்கடியரல்லாதவர்
களாயினாராகில் அவர்கள்விடுபேரில்லாதவர்களாய்மெலிவார்கள்பொ
ற்றமனையாளாகிய இலக்குமிகார்தன் துயிலாநின்ற கோயிலாகியதிரு
வாங்கத்தை நம்பிக்கையாய்ப்புகழவும் பணியவுந் துடங்கினவர்கள்
மேன்மக்களன்றி தீமக்களாயினும் அவர்கள்வந்து பெற்றநரவன்றோ
வைகுந்தத்திலே வானவர்களுந் தோழத்தக்க பாட்சிமையுடைய ம
ணிமண்டமாகிய முத்திமண்டபமென்றவாறு.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மண்டலமும் விண்டலமு நின்றவட குன்றமும்
வளைந்த மலையுங் கடலுமு
தண்டமு மகண்டமு மயின்றவர் துயின்றரு
அரும்பதி விரும்பி வினவில்

கொண்டல்குமு றங்குட சிழிந்துமத குந்தியகல்
கொண்டுநா மண்டி வருநீர்
தெண்டினை தொறுந்தாள முங்கனக முஞ்சிதறு
தென்றிருவ ரங்க நகரே.

எ-து மண்ணுலகையும் விண்ணுலகையும் நிலைநிற்கின்ற மகமேரு
கிரியையும் அதைச்சூழ்ந்த மற்றமலைகளையுஞ் சமுத்திரத்தையும் பழ
மைபாகிய அண்டத்தையும் நவகண்டமல்லாத அகண்டத்தையும் அ
முதுசெய்தருளிய அருளாளர்திருக்கணவளர்ந்த தக்கதாய்அரிதாகிய
பதியை ஆசையுடனே யாதென்றுளிரும்பிக்கேட்கில் மேகங்கள் படி
ந்துமுழங்கப்பட்ட மேலைத்திசையிலிருந்திங்கி மதகனைமுட்டித்தள்
ளி அதிற்கட்டைகளை யுருட்டிக்கொண்டுநாத்துவரப்பட்டநீரிலே
தெளிந்த அலைகளைமோதுந்தோறும் முத்தும்பொன்னும் சிதர்ப்பட்
டகாவேரிநதி தீர்த்தவழகின் மிகுந்ததிருவரங்கமாகிய நகரம்-எ-து.

புயவகுப்பு-ஆசிரியவண்ணவிருத்தம்-இதுமுதலடி.

நகுகதிர்வழங்குகமெடுசெம்பொன் நவமணிசூழின்றதொடியணிய
ணிந்து-ககனவிலிடுநீல வெற்பொற்றிருந்தன
நரியபுதுமன்றறிசைமுழுதுமண்டநரவுகுதிக்கொண்ட துளவணியல்ங்
கன்-மதுகரமொருகோடி சுற்றப்புனைந்தன
நளிமடமங்கைகுவலயமடந்தை சனகனதனங்குபொதுவரம்களே
ன்றிவ்-வனிதையர்தனபாரமொத்தச்சூழைந்தன
நதிபதிகமுன்று கதறியுரைசிந்த வாவுகமரிஞ்சி யலறவலமர்து-வட
வரையுடரோய நட்டுக்கடைந்தன

இது-இரண்டாமடி.

இகலியிருகுன்றிலிருகடரொழுந்து பொருவதெனவிப்பயதிமுகமில்ங்
கும்-இருகுழையிருபாடலைப்பச்சிறந்தன
இணையநிமிர்ந்து வலியொடுதிண்டு புகழொடுபரந்துபுழுக்கொடுமளை
ந்து-கலவையினனிசேறுதற்றுக்கமழ்ந்தன
எதிரொருவரின்றியகிலவுகெந்தன் அடிதொழவிருந்த விண்ணினட
ங்க-முரணியவரைமாற்பெற்றிப்பிளந்தன
எறிதடல்கலங்கிமுடையிடவெகுண்டுநிதிசரலிலங்கையாசொடுமெங்
க-வொருசிலையிருகால்வளைத்துச்செவந்தன

இதுமூன்றாமடி.

மிகு களவினின்ற விளவுகனிசிந்தி மடியவிடுகென்று குணிலெனவெற்றி
 து-பறையையினகல்வாய்கழித்துப்பகிர்ந்தன
 வெறிபடுகுநுந்தைமுறிபடவடர்ந்து குடநடமகிழ்ந்தராவைகள் பி
 ணைந்து-பொருதொழிலெருதேழுசென்று தத்தனிந்தன
 வெடிபடமுழங்கியெழுமுதுமண்டரொடுநினைதியங்கவெறிதெலைக
 ண்சி-தடவனாகுடையாடுதெதுக்கமந்தன
 விழிபடவைபொங்குவெதிர்பொரநடந்தகளிறுளம்பெருண்டேய்ளி
 டமுனிந்து-புகர்முகவிறுகோடுபற்றிப்படுங்கின

இதுநான்காமடி.

அகலிடமுமும்பருகமுநடுங்கி அபயமடியெங்களபயமெனவந்து
 விழுதொறுமிடையுறசுற்றிப்புரந்தன
 அருகுறவிளங்குமெருதிகிரிசங்கம்வெயிலொருமருங்குநிலவொருபரு
 ங்கும-எதிதொதிர்கதிர்விசவிட்டுப்பொலிந்தன
 அருமறைதுணிந்த பொருண்முடிவையின் சொல்அழுதொழுகுகின்ற
 தமிழினிலவிளம்பி யருளியசடகோபர் சொற்பெற்றுயர்ந்தன
 அரவணைவிரும்பியறிதுயிலமரந்த அணிதிருவரங்கர்மணிதெழ் முகுந்
 தர் அழகியமணவாளாகொற்றப்பயங்களை.

எ-து ஒளிர்ப்பட்டவொளிகளை யுதவத்தக்க செம்பொற்றகட்டின
 லும் நவரத்தினங்களினுஞ் செய்த கொடி முதலாகிய பூஷணங்க
 ளையணிந்து வானவில்லிட்டு விளங்கப்பட்ட நீலமலையை யொற்றிரு
 ந்ததுவும் நவ்விதாகிய பதுமணம் எட்டு திசைகளையும் வளைக்கத்
 தேன் குதிகொண்ட அழகிய துளபமலையை வண்டினங்களானது
 வொரு கோடிக்குமேலும் வந்து சுற்றிக்கொள்ளத்தக்கதாகச்சூட்டி
 னதுவும் தாமரைப்பூவில் மடமைமுதலிய குணத்தால்மிக்க மங்கை
 யாகிய திருமகள் நிலமகள் சனகராசாவில் மகள் இடையர் மகரீர்க
 ளென்று சொல்லப்பட்ட விப்பெண்கள்மாருடனே கனத்த கொங்
 கைகளானது வெத்தும்படியாற் குழைந்ததுவும் சமுத்திரமானது
 சுழன்று கதறி துரைகளைச்சிந்த ஆதிசேஷனாகிய அரவத்தின்வயிரை
 ப்பட்டு மறுக்கமுற்றவற கலியாநிலையையுடைத்தாய் பதினொருயிரம்
 யோசனை தூர மேல்நோக்கியதாய்ப் பதினொருயிரம் யோசனை தூரஞ்
 சுற்றளவுடையதாய் மேல்விரிவுமுப்பத்திராயிரம் யோசனை தூரமு
 டைத்தாய்ப் பதினொலுலகத்துக்கு மாதாரமான மகமேருகிரியினுட

லந் தேய்ந்துபோக நட்டுக்கடைந்தவும் மாறுபாட்டிரண்டுமேயினிட
த்திலிரு சடொன்னுஞ் சந்திராதித் தருதித்து ஒருவருக் கொருவர்
பொருவதுபோலக் கலைநரம்பிய மதியினது விம்பம்போன்ற திருமு
கத்திலே விளங்குகின்ற யிருகுழைக ளிருபக்கம் அதையும்படிக்குச்
சிறப்பித்திருந்ததுவுந் தனக்கணையொன்று மின்றி நிமிர்தலையும் தி
ன்மையுடனே கூடித்திரண்டு புகழோடும் பொருந்தி விசாலமாய் நறு
ம்புழுகினுடனே தோய்ந்து நால்வகைச்சாந்தாகிய சுவையினுண்ணி
யத்தக்கதா யிருந்ததுவும் இரணியனுடைய வெரியமடங்க முண்ணிய
வென்னுந் திண்ணிய மலையையொத்த மார்பினைக் கண்டித்துப் பிவந்
ததுவும் அலைக்கோயெறியுந் கடலாகியது கலங்கி அபையமென்று மு
றையிடக்கோபித்து இராகச்சதர்க்கிடமாகிய யிலங்கையை இராவண
னுடனே நடுங்கி மயங்க வெொப்பற்ற கோதண்டத்தினுடையவிரண்டு
கொடியும் வலையச்செய்து சிறந்ததுவும் கஞ்சனூல் விடுபட்டுக் காட்
டகத்தில்வந்த வற்சாகுரானைவன் மடிய அவன் மிகுந்த கவடமாயு
ருவெடுத்து நின்ற குழைக்கன்றைத்தானே குறுந்தடியாகப்பிடித்துச்
சுழற்றி யங்கனரின்ற விளாவின்கனிசின்ற விட்டெறிந்ததுவு மன்றி
அர்த்தராத்நிரியிலாயர்பாடியிலே ஆயிரோடுங்கூடி யொரு தாமரைத்
தடாகத்தில் வரும்போது அங்குமொரு அகரசன் குருக்காகிய புள்
ளாய் விழுங்குதலும் அப்புள்ளின் தகன்றவாயைக்கிழித்துப் பகிர்ச்சி
யாகப் பகிர்ந்ததுவுந் மணங்கமழுந் குருந்தமாமானது முறிபடும்ப
டியாய் செருங்கிக் கையைக்கொட்டிக் குவிக்குந் குடமென்னுங்கூத்
தை மகிழ்ந்தாடியதுவும் அதுவுமன்றிக் கைகளைக் கோத்தாடலாகிய
சூரவையாடலைப் பிணைத்தாடி மற்றொருதொழில் எல்லவரை இத்தனை
யுஞ் செயித்துச் சினந்தணிந்ததுவும் அண்டமுசடும் வெடிக்கமுழங்கி
யாயர்கூட்டமுந் திகைக்கச் சத்தமேகமுங்கூடிக்கொண்டு தற்களை வி
ட்டெறிவதுபோலச் சொரியுமழையைக்கண்டு விலக்க விசாலமான
கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாயெடுத்துச் சுமந்ததுவுந் கண்ணிலே
வடவாக்கினிப்போல பொறிபறக்க வெதிர்த்துப்பொருதவர்தயானே
மனத்திடுக்கிடப்பயந்து விரிட்டவற முனிந்துபுகலாகிய புள்ளிபாய்ந்த

முகத்தையுடைய அந்ரமத்த கெஜத்தின்கொம்பு இரண்டையுட்பற்றி
ப்பிடிங்கினதுவும் மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும் நடுநடுங்கியமைய
மபைய மடியோங்குகொன்றடைந்து திருவடியிற் நெண்டனாக விழுந்
தோறும் அவர்களுக்கும் விடுங்கண்டிர்த்துக் காத்ததுவு மிரண்
டருகிலுமுற்று விளங்குங் கீர்த்தியோர் மேலெறிகின்ற சக்கரமுஞ்
சங்கும் ஒருபக்கத்திற் சூரியனது வெயிலுமொருபக்கத்திற்சந்திரன்
துநிலவுமொன்றுக் கொன்றெதிர்த்து ஒன்றின்மேலொன்று கீரணங்
களைவிட்டெறிக்கச் சிறப்பித்ததுவும் அரிதாகிய வேதத்திற்றணிந்
துசொல்லியவேதார்த்தப்பொருளை இனியசொல்லாகிய வழதமொழு
கப்பட்ட தமிழினாலோதியருளிய சடகோபாழ்வாருடைய சொல்லா
கியபாமாயையைச்சூட்டப் பெற்றுயர்ந்ததுவும் யாதென்னிற் பாம்பா
கியவணையை விரும்பி யதன்மேல் யோகநித்திரையா யமர்ந்தருளிய
திருவரங்கேசா நீலமாணிக்கம்போல விளங்கிய முகுந்தர் அழகியம
ணவாளானவருடைய வெற்றியைப்பொருந்திய தோள்கள்-எ-று.

நேரிசை-வெண்பா.

புயனான் குடையாளைப் பொன்னாங் கத்தாளை
அயனான் திருவுந் தியாளை-வியனும்
பரகதிக்குக் காதலாய் பாடினேன் சண்டிர்
நரகதிக்குக் காணாம னான்.

எ-து சதுர்ப்புயங்களை யுடையவனைத் திருவரங்கமாகிய தலேச்சர
த்தையுடையவனைப் பிர்மதேவனைப்பெற்றவுந்திக்கமலத்தையுடைய
வனை அடியேனுசையாய் எதுவேண்டிப் பாடினேனென்பிராகில் நாக
த்தையுடைய எமலோகத்தைநாடாமல் பலனதிகமாகியகதியையுடை
யபரலோகமே யடையவேண்டுமென் னும்பரிவினாலேபாடினேன் கண்
டரோ வென்றவாறு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நானந்தவைகுந்தநாடெய்திவாழிலென் ஞாலத்தன்றி
யினந்தவரதிரியத்துவீழிலென்யா னடைந்தேன்
கோனந்தன்மைத்தனைநான்முகன் றந்தையைக்கோயிலச்ச
தானந்தனையெனக்காராவமுதையரங்கனையே

எ-து நானிந்தஞாலமாகிய பூமியின் கண்ணெல்லாம் அந்தவைகுந்
தமாகிய நாட்டினிடத்திலுஞ்சென்று வாழமாட்டேன் ஈனமாகிய வீ
டாருநக நாகத்தினிடத்திலுஞ்சென்று விழமாட்டேன் எனக்கொரு
பற்றுக்கோடாத ஒருவனைப் பரமென்றடைந்து விட்டேன் அவனா
ரோவென்னில் ஆயர்குலாதிபனான நந்தகோபாலனுக்கு நந்தனுவை

நான் முகனாபிதாவுக்கு பிதாவானவன்கோயிலாகியவரங்கத்திவச்சுதானந்தனைவன் அதுவுமன்றி உண்ணுந்தோறுமுண்ணுந்தோறும் எங்களுக்குத் தெவிட்டாதவமுதத்தைகொத்த அரங்க நாயகனையே அடைந்தே நென்றவாறு.

எண்ணீர்க்கழிநெடிஷ் ஆசிரியவிருத்தம்.

அரவினடித்தானு முரவிலொடித்தானும்
அடவிகடந்தானும் புடவியிடந்தானும்
குரவையிணைத்தானும் பரவையிணைத்தானும்
கோசலைபற்றானும் விசலையுற்றானும்
முரணையறுத்தானும் கரணையொறுத்தானும்
முத்தியளித்தானும் பத்திலிளித்தானும்
பரமபதத்தானுஞ் சாமவிதத்தானும்
பாயல்வடத்தானுங் கோயிலிடத்தானே.

எ-து அரவமாகிய காளிங்கன் முடிமேல்கின்ற நடித்தவனும் உரமுடையவுமாபதிவில்லையொடித்தவனும் அடவியாகிய வரணியத்தில் மாதாபிதாவாக்கியப்படிக்கு நடந்தவனும் புடவியாகிய பூமியையே னமாயெடுத்தவனும் குரவையாகியகூத்துசூக்கையைக்கோர்வையாகப்பிணைத்தவனும் பரவையாகிய வுவரியைப் பருப்பதங்களாற் திருவணைசெய்தவனும் கோசலையான தசரதன் றேவிப்பிள்ளையாகப் பெற்றவனும் விசப்பட்டவலையாகிய சிரசாகரத்திற் கண்டுமிலுற்றவனும் முராகிய வசரன் முடியையறுத்தவனும் கரதுஷ்ணன்முதலாகிய வரக்கரைவெறுத்துக் கடந்தவனும் தண்ணைவினையத் தலைவனையறிந்த தபோதனருக்கு முத்தியைக்கொடுத்தவனும் குவலையாபிடமென்னும் அத்தியை மதமடக்கினவனும் அன்றியும் அத்தியாகிய யானை ஆதிமூலமென்றழைத்தவனுமாம் பரமாகியபதத்தையுடையவனுஞ் சரமுபாயமாகிய சுக்ரிபனும் பாயலாகப்படுக்குமிடமாக வடபத்திரத்தைமகிழ்ந்தவனுமாரோவென்னில் கோயிலாகியபிடமே குடியாகிய வரங்கநாயகனையாகு மென்றவாறு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தானேதனக்கொத்ததாட்டாமறைக்குச்சரண்புகுந்தாள்
ஆனைநினைபுன்னருளறியெனெனதாருயிரோ

தேனையென்றிவினைக்கோர்மருந்தேபெருந்தேவர்க்கெல்லாங்
கோனையரங்கத்தரவணைமேற்பள்ளிகொண்டவனே

எ-து என்னுடையவுயிர்க்குயிரானவனே அப்படியுயிர்க்குயிராகும்
ஒழிபாதவிற்பத்தை யுதவுகலாந்தேனிலுமிரத்தினனானது திவி
னையாகிய பிரவித்துன்பந்திர்ப்பதற்கொரு அருமருந்தானவனே பெரு
மைமிக்க தேவதேவாதிபனே திருவரங்கத்திலே பாம்பணையில் பள்
ளிகொண்டவனே தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய உனது சரணாவிந்தத்
துக்கே சரணடைந்த அடிமைபானேன் இனிமேலுனதுதிருவருளிரு
ந்து நடத்தும்படி யின்னதென்றறியே னென்றவாறு.

மேகலிடு துதுநேரிசைவெண்பா.

கொண்டல்காளும்மைக் குறித்தேதொழுகின்றேன்
அண்டர்காணாரங்கத் தம்மாணைக்-சண்டி
மனந்துளவத்தைப்படுமென் மையெல்லாஞ்சொல்லி
புனந்துளவத்தைக் கொன்றீர் போய்.

எ-து வாருங்கள்மேகங்காள் உங்களைக்குறித்துத்தொழுகின்றேன் எ
லர்களாலுமளவிட்டுக்காண்பதற்கரியதிருவரங்கத்திலே எமக்குசகவா
யியாயிருந்துள்ளவனை நீங்கள் போமளவிற் கண்டுசந்தித்து எனக்கெய்
தாமையினு லிருதயத்திலிடர்ப்படலாகிய எனது மையெல்லா வரகை
யையறிக்கையை தெரியப்படுத்தி அவரணிந்த புனத்திற் பச்சென்ற
பகந்துழாய்மையைக்கொண்டு வரவேனுமென்றவாறு.

கவிவிருத்தம்.

போயவனிற்கிலபுறச்சமநாடும்
போயறிவைவிட்டெழுபிறப்பையுமுறுப்பிர்
ஆயனையனந்தனையனந்தசயனத்தெம்
மாயனையரங்கனைவணங்கிமருவிரோ.

எ-து வாரிருவகத்திற்காள் மனத்திடமின்றி வையங்கடோறும்கத்
திகிரிபோற் சுற்றித்திரிந்து சுத்தப்பிராந்தியாய்ப் பலபல சமையங்க
ளைப் பயனின்றியே நாடப்பட்டபேதமையாகிய போயறிவைக் கைவி
ட்டு பெருவகைப்பட்ட பிறவியின் வேளைக்களைத்து பிறவாமையா
கிய விட்டின்பத்தை மேவுவீர்கள் ஆயனானந்தக்கோபானை யனந்

தனுவனை யனந்தனன சேஷயனத்திற் திருக்கண் வளர்ந்தருவிய
வெம்முடைய மாயவனை திருவாங்கத்தையுடையவனை வணங்கியரு
டைய திருவடித்தரமனாயேஸ்திரமென் னு சேருவிராகவே னும்-எ-று

எண்சீர்க்கழிநெடில்-ஆசிரியவிருத்தம்.

மருவதந்தையங்குருவுமெந்தையு
மருள்கெடுப்பதும்மருள்கொடுப்பதும்
உருகுநெஞ்சமும்பெருகுதஞ்சமும்
உரியஞானமும் பெரியவானமும்
திருவாங்கனாரிருவாங்கனார்
செங்கண்காயனாபெங்கனாயனார்
அநுண்முகுந்தனார் திருவைகுந்தனார்
அமலநாதனார் கமலபாதமே.

எ-று மருவிவளர்க்கப்பட்ட மாதாபிதாவுந் தேசிகனுந் தெய்வமு
ம்மருளைக்கெடுக்கப்பட்டதும் அருளைக்கொடுக்கப்பட்டதும் உருக்க
முள்ளநெஞ்சமும் பெருக்கமுள்ளதஞ்சமாகியபற்றுக்கோடும் உரிதா
கியஞானமும் பெரிதாகியவானமென்னும் பரலோகமுமானதவும் எ
துவோவென்னில் இங்ஙனஞ்சொன்னதொன் றுமல்ல திருவாங்ககா
யகேயரிடையுடையவர் திருவாங்ககாகிய ஈசகனையும் பிரமாவையுந் தம
தங்கத்திணுமுடையவர் செங்கமலம்போன்ற திருநயனத்தையுடைய
மாயனானவர் எங்களுக்கிசைந்த வாயனென்னும் நந்தகோபனைவர்
அன்றியும் அருளுருவமான முகுந்தனானவர் ஸ்ரீவைகுந்தத்தில் ரொழ
ப்பட்டவர் அமலனாகியநாதனாவ ரங்கநாயகருடைய திருவடித்தரம
னாயே அப்படிக்கெல்லாமான தென்றவாறு.

எண்சீர்க்கழிநெடில்-ஆசிரியவிருத்தம்.

பாதிபாயமுகியகாஸ்கையரோனும்
பழிதொழிலுமிழிகுலமும்படைந்தாரோனும்
ஆதியாயவணையா யென்பராகில்
அவரன்றோயாம்வணங்குமடி சளாவார்
சாதியாலொழுக்கத்தான்மிக்கோரோனும்
சதுர்மறையால்வேள்வியாற்றக்கோரோனும்
பேதினான்முகன்பணியம்பள்ளிகொள்வான்
பொன்னாங்கம்போற்றாதார்புலையர்தாமே

எ-று பண்ணுதபாவங்களைப் பண்ணிப் பாதிபாயமுகிப்போன கர
சானுநிகையுடையரோயானும் பழிப்புக்கிடமாகிய தொழிலுமிழி

வாகிய குலமுமுடையவரோயாயினும் அவர்கள்வந்து அன்புடனேவா
க்குமனதுக்கு மளவிடப்படாத வாதியானவனே அரமணையி லமர்ந்த
ருளு மாதிகேசவனெயென்று ஒருதரஞ்சொல்லுவார்களேயாகி வ
ர்களைகண்டிர் நாங்கள் நமஸ்கரிக்கப்பட்டநாயன்மாரானவர்கள்அது
வன்றிச் சாதியினுமொழுக்கத்தினு முயர்ந்தவர்களே யானாலும்
வேதபாராயணத்தினுலேயும்வேள்விசெய்வதினுலுமேதக்கதமையை
போரானுலுந் தாமையிற்பிறந்த சதுமுகப்பிரீமாவந்துபணிந்துபூசி
க்கப் பரம்பணையிற்பள்ளிகொண்ட பரமபுருஷோத்தமனுடையபொ
ன்னாங்கத்தைப்போற்றி செய்யாதொழிவார்களேயாகில் அவர்கள்
டைபருக்குங் கடையரோயானபேர்களென்றவாறு.

கட்டளைக்கவித்துறை.

புலபாம்பிறசிபிறந்தென்செய்தோம்பொன்னிபொன்கொழிக்கும்
அலபார்திருவாங்கத்தெம்பிரான்மதன்ணையோடும்
தொலைபாதகானங் கடந்தவந்நாட்கடந்தோறும்புல்லாய்ச்
சில்பாய்க்கிடந்திலமேநெஞ்சமேகழறிண்டுசைக்கே

எ-து பொய்மையாகிய கடைப்பட்டசெனனத்தை யெடுத்தென்ன
பலனைபடைந்தோம் ஏழைமனமே பொன்முதலாகிய மணிகளைக்கொ
ழிக்கும்லைகணிரம்பி யகன்றகாவேரியினிடத்திலே அழகியவரங்கத்தி
லுள்ளவனாகிய வெம்முடையபிராணுவன் எனதுதாயாகிய சீதாபி
ராட்டியாருடனே கூடநடந்துநடக்குதற்கரிய காட்டைக்கடந்து செ
ன்றவக்காலத்திலே அவர்கடந்தருளிய அவ்வழிகள்தோறும் புல்லா
யாகிலுங் கல்லாயாகிலும் பிறந்துகிடக்கவானுலும்தவஞ்செய்துகொ
ள்ளமாட்டாமற்போனோமே அவரது திருவாடிக்கையடையும்பொருட்
டென்றவாறு.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியகிருத்தம்.

திண்டாவழும்புஞ்செய்யீருஞ்சீபுரம்புஞ்செய்திதையுங்
வேண்டாராற்றமிதுமுடலைவினைசுமந்துமெலிவேனோ
நீண்டாதுண்டாவினக்கொளியாய்நின்றயொன்றாயடியா
ஆண்டாய்காண்டாவனமெரித்தவாங்காவடிவேற்கூங்காயே

எ-து தீண்டத்தகாத அருவருக்கப்பட்டவழும்பும் உதிரமும்சீழு
ம்நரம்புமிடைக்கிடையே செறியப்பட்டமாங்கடிமும் விரும்பப்படா
ததுர்க்கமிருந்த பஸ்பாண்டமாகிய வுடம்மைப் பொல்லாதவினையை
ச்செய்த அடியேனெடுத்துச்சுமந்து மெலியக்கடவேனோ குழனரு

வமாய் நீண்டு ஊராகின்றவனை தூண்டாதகடனினது சோதிப்பிரகா
சமான விளக்கொளியாயெங்கும்பரந்து நின்றெயன்பது அந்நீந்திந்
துமறிந்துகொள்ளமாட்டாத மூடத்தன்மையையுடையேனையும் ஒரு
பொருளாயாட்கொண்டருளினவனை காண்டாவனந்தகனஞ்செய்தரு
ளியவரங்கையாகனே அடியேன்கடைத்தேறும்படிக்குத் திருவுளத்தி
விரங்கி இரட்சிக்கவேண்டுமென்றவாறு (அடியேனையாண்டாடுன்ப
தமையாமற்பின்னு மாங்காண்டியெற்காங்காயெயென்று சொல்லவே
ண்டுமோ வென்னில் மேகமானது உயர்நீரைச்சுத்தேதாதகமார்க்கிவை
த்தாறு மற்றுமுருண்டோடிப் பழையபடிக்கு உவர்நீராமாறுபோல் அ
ப்படியாண்டருளினாலும் அஞ்ஞானத்தாற் கலங்கித்திரும்பித் தேட
மலருளவேண்டுமென்பதுகருத்து.

தவம்-கலிநிலைத்துறை.

காயிலைநின் துங்கானிலுறைந்துங்கதிதேடித்

தியிடைநின் தும்புவலம்வந்துந்திரிவீர்காள்

தாயிலுமன்பன்புமகணன்பன்றடநாகப்

பாயன்முருந்தன்கோயிலாங்கம்பணிவீரோ

எ-து காயிலைமுதலாகியகந்தமூலபலங்களைப்பட்சித்தும் வனவாச
ஞ்செய்தும் கெதியைவிருப்பிப்பஞ்சாக்கினிமத்தியிலிருந்தும் அரிதா
கியதபசைச்செய்தும் பூமியிற் பிரதட்சணமாய்வந்துந்திரியப்பட்டவர்
களேசொல்லக்கேளிர் அன்னைபிதாவினுமதிகமான அன்புண்டானவ
ன்பூமநளாகிய சீதாதேவிக்கு நண்பனாகச்சீதாமென்றிருக்கின்றவன்
விசாலமானபாம்பாகிய பாயலிற்பள்ளிகொண்டருளிய முருந்தனான
வன் அப்படியானவனுடைய கோயிலாகிய திருவரங்கத்தைச்சென்று
சண்டுவணங்குவீர்களாடவேண்டும் அப்படிவணங்கில் வடந்தாயலெ
ளிதிற்றோனெயெல்லாப்பலனையுமடைந்துய்யவாமென்றவாறு.

இதுவும்-அது-கட்டளைச்சலித்துறை

வீரங்காகியவைவனாமாற்றிவிடவாவின்

போரரங்காகடித்தபொற்றூள்பற்றிப்பொன்னிநன்வீர்

சீரங்காநின்றொழும்படுநன்றேசந்தைசெய்யிலது

கூரங்காடுஞ்சமேவஞ்சமாய்க்கொடுக்கினைக்கே

எ-து சோத்திரந்தொக்கு-சட்க-சுக்குவை-யாக்கிராணமென்னும்
ஐம்பொறியாகிய விவற்றினைவழித்தான்சத்த-பரிச-ரூப-பரிச-மெந்தமெ

ன்னுத்தன்மாத்தியாகிய வைம்புலவேடராகிய வீரர்களாலேத்தெ
முநெஞ்சின்சிறுகை ஞானவாளால்மடித்து நஞ்சையுடைய நாயபடத்
தினின் ததன்போராகிய பூசலேயடரங்கமாக வாடியருளிய வழகிய
திருவடி களையடைந்து பொன்னியாகியகாவேரியின்புண்ணியதீர்த்தச்
சிறப்பினையுடைய திருவரங்கேசனே யானுன்னுடைய அடியாற்குமடி-
யனு னவடிமையெனவகரைந்துருகினெஞ்சமே நிகண்ப்போதாகிலுங்
கருகினதுண்டாகில் அதுவேபற்றுக்கோடாகவந்துநம்பைவெஞ்சித்து
மயங்கப்பண்ணுங் கொடியவினையென்று மிரும்பிற்குங்கூரியஅரமாம்
அதையறுத்துத் தள்ளுதற்கென்றவாறு.

நேரிசைவென்பா.

நேசவனையேசெவிகள் கேட்கத்திருவரங்கத்
தீசனையேசென்னி யிறைஞ்சிடுக-நேசமுடன்
கண்ணனையே காண்கவிரு கண்ணினர்கொள்காயம்பூ
வண்ணனையே வாழ்த்துகவென்வாய்.

எ-து என்னுடைய அவையவங்களி லிரண்டுசெவிகளும்கூடத்
திலுமெங்காலத்திலு மெத்துன்பமெய்துமிடத்திலு மற்றொன்றுங்கே
ளாமற் கற்றானந்தமாய்க் கேசவனுடைய கீர்த்தியையே கேட்கக்கூட
வது அன்றியும்கூட என்னுடையசென்னியாகிய சிரம்மற்றொரு தெய்வங்
களை வணங்காமல் திருவரங்கேசனாகிய தெய்வத்தையே வணங்கக்கூட
வது அன்றியும்கூட என்னுடைய வாயானது விணிலேவொன்றைத் துதி
யாமல் காயம்பூவண்ணனாகிய கடவுளையே துதிக்கக்கூடவதென்றவா

இரங்கல்-எழுதிக்கழிநெடி-ஆசிரியவிருத்தம்.

வாயினிசங்கினையாரமறிந்தனைவால்வளைசந்தினைதன்
பாயிலையுந்தினைமாலையடைந்தனைபாரிஹங்கிலையால்
கோயிலரங்கனைமாகனகந்திசுழ்கோகனகம்பொலியும்
ஆயிழைநன்பனைநீயும்விரும்பினையாகுநெடுங்கடலே.

எ-துவாரம்பநெடியகடலே என்னைப்போலநீயுங்கோயிலாகிய திரு
வரங்கத்திலுள்ள வரங்கநாயனைப் பெருமைமிக்க கனகமயமாய்க்
கதிர்விட்டிலங்குந் தமல் மலரிற் பொலிவுபெற்ற வாயிழை யாகிய
சமலைக்கு நட்பான காதலனை விரும்பினவ ளாகவேண்டும் அஃ

தெத்தன்மைத் தென்பையாகில் அவர்வந்தனைபாத வாற்றாமையினால் யான்வாயினு லிரங்கிப்புலம்புகிறதுபோல நீயுமுன்வாயினுலிரங்கிப்புலம்புகிறாய் அதுவுமன்றியான் ஆபாணமான முத்தங்கக்களையெறுத்தெறிவதுபோலநீயும் ஆரமானமுத்தங்களை வெறுத்தெறிகிறாய் அதுவுமன்றி யான்வால்வளையாகிய கையிலணிந்த வெள்வளைகளைச்சித்திவிடுகிறதுபோல நீயும் சங்கக்களாகிய வெள்வளைகளைச் சித்திவிடுகிறாய் அதுவுமன்றியான்கண் படைகொள்ளுந்தன்மைபொருந்திய பாயலைநுமபாமந்தள்ளி விடுகிறதுபோல நீயும்பாயப்பட்ட அலையாகிய பாயலைத்தள்ளிவிடுகிறாய் அதுமன்றி யான்மயலாகிய மாலையடைந்ததுபோல நீயுமருளின்தொழுங்காகிய மாலையடைந்தாய் அதுவுமன்றி யானிரவொருகமா யுறங்காமையோல நீயுமுறங்கா மையாயிருந்தாய் ஆகையால்யானொருத்தியு மிவ்வாறாயினென்றிருந்தேன் என்றோடொக்கநீயு மிவ்வாறாயினையோவென் றுதலைவிடகடலின் மேல்வைத்திறங்கின தென்றவாறு. மாலையடைந்தனை யென்பதற்கு மாலென்பது பெருமையாதலாற் பெருமையையடைந்தா யென்றுரைப்பாருமுளர்.

(௨௧)

இதுவும்அது-கலிநிலைவண்ணத்துறை,

கடல்வழிவிடநிசைசர் பொடிபடவிருகண்டறி
வடகயிலையிலெழு விடைதழுவினதுமறந்தாரோ
அடலறவகளியிலறி துயிலமருமரங்கேசர்
இடர்கெடவருகிலர் முருகலர் துளவுமிரங்காரோ,

(எது) முற்காலத்திற் சீதையென்னுமொருபெண்ணை வேண்டிக்கடலானது அஞ்சிவழியிட்டுவணங்கச் சேதுபந்தனஞ் செய்துபோய் இலங்கையிலுண்டான இராவணன்-கும்பகர்னன்-முதலான அரசர்கரெல்லாமாண்டு தூளிபடலமாகத் திருக்கண சிவந்ததுமன்றி மற்றுங் வெள்ளிமலையிலும் விசேஷித்து விளங்கப்பட்டவிடைகளாகிய எருதுகளேழையுஞ் சத்தியையென்னுமொருபெண்ணுங்காத்தழ வியவளை மணந்ததுவுமறந்துவிட்டாரோ வென்னவேமறவாமல் செய்தாரொனப் படுமாதலால்என்னுடைய விடருங்கெடும்படிக் கிசைத்துவந்தனைந்தருமல்ல அப்படியினைவதற் கிசையாராகில் துளவமாலையையாகிலு மிரங்கித் தந்தவருமல்ல வலையினைபுடைய அரசாபியவமளியில் யோகசித்திரையா யமைந்தருளிய வரங்கராயகரானவராதலால் அவரானது ஒருகண்மையாயிருந்திலதென்னென்றவாறு.

(௨௨)

நேசை-வெண்பா.

இரங்கத்தனித்தனியே யெய்துகின்ற துன்பத்
தரங்கத்தையேகாற் றபேபிர்-ஆரங்கர்க்குத்
கஞ்சந்திருப்பாதவ் கார்மேனியென்றவர்பால்
நெஞ்சந்திருப்பாத நீர்.

(எ-து) சமுசாரமாகிய சாகரததிலமுந்திக் தளர்ச்சியற்றிரங்கும்ப
டிக்குத் தனித்தனியே யொன்றின்மேலொன்றா யோயாமலோடி வரப்
பட்ட மாயாவிசாரமாய் மட்டிக்கரியமனே துக்கமாகிய தரங்கமெண்ணு
மலைகளையே கைக்கொண்டு தடுத்தும் வீரோழைகளால் ஆரங்கநாயக
னார் கம்போருகம்போலும் அழகியதிருடியே அறுங்கார்மேகம்போலுங்
கரியதிருமேனியென்றும் உவமிக்கப்படாமைக்கு வமித்துய்யவேண்டித்
தியநெறிக்கட்செல்லுஞ் சிக்கத்தை அந்நெறிக்கட்செல்லாமல் அவர்பா
லிற்செல்லத் திருப்பமாட்டாததிடசித்தமில்லாத நீக்களென்றவாறு. ()

இரங்கல்தாழிகை.

நீரிருக்கமடமங்கைமீர்கிளி கடாயிருக்கமதுகாமெலாம்
நிறைந்திருக்கமடவன்னமுன்ன நிரையாயிருக்கவுரையாமல்யான்
ஆரிருக்கிலுமென்னெஞ்சமல்லாதொ ருவஞ்சமற்ற துணையிலேயென்
றாதரத்தினொடுது துஷிட்டபிழையாரிடத்துமைசெய்தாறுவேன்
சீரிருக்குமறைமுடிவுதேட நியதிருவரங்கரைவணங்கியே
திருத்துழாய்சரில்விரும்பியேகொடுதிரும்பியேவருதலின்றியே
வாரிருக்குமுலைமடர்மடங்கையுறைமார்பிலேபெரியதோளிலே
மயங்கியின்புறமுயங்கியென்னையுமறந்துதன்னையுமறந்ததே

(எ-து) வாருங்கள் மடப்பத்தினையுடைய மங்கைமீரே என்மனதித்
கிசைந்த நீங்களனைவருமிருக்க நானாகயால்வளர்த்த கிளிகளுகென்க
கையிலிருக்க மனங்களுக்காகவராரினறவண்ணசொ திகளும்நிறைந்திருக்க
மடமைபையுடைய பேசுடையன்னுங்களும் முன்னேநிரைநிரையாயிருக்க
இவையெல்லாம் நம்பாமலெவர்க ளிருந்தாலும் என்னிதயத்தைவிட
வேறொரு விசுவாசமான துணையிலே யென்று விசாரித்துத்
துணிகது ஐப்பப்பாம லாதரவினுடனே யதைத்தாதனுப்பி யா
ன்மோசம்போன பிழையை நாணமின்றி முகம்பாராதா ரிடத்திலே
சொல்லியாறப்போறேன் அவையாதெனில், என்னிதையமான செய்
திச்சிறப்பினையுடைய வேதமுடிவிலேயும் திருவரங்கரைக்கண்டு சேர்
ந்துதெண்டஞ்செய்து விண்ணப்பஞ் செய்கையால் ஆவிரங்கித்திரு

ஈதுழாய் மாலையைத்தந்தாராகில் விரும்பிவர்க்கிக்கொண்டு திரும்பிவர வேண்டு மென்பதில்லாமல் கைச்சார்ந்தகனதனத்தையுடைய மலர்மட ன்கையாகிய மகாலட்சுமி வாசமாகியவர்மார்பினுடையஅழகிலேயும்பெ ரிதாகிய தோளிணையுடைய அழகிலேயுமயங்கி இன்பமுறப்பொருந்தி என்னையுமறந்து தூதாகப்போன தன்னையுமறந்துவிட்டதாகிலகத்திலே அன்பத்திற்கியாரேதுணையவர் தம்முடையநெஞ்சத் துணையலவழியென் பதென்னிடத்திலிருக்கயான்யாரைவெறுப்பேனென்றவாறு. (௨௪)

இதுவும்அது-நேரிசைவெண்பா.

மறக்குமோகாவின் மதுவருந்தியப்பால்
பறக்குமோசந்நிதிமுன் பாமோ-சிமக்கத்
தருவாங்க்கேட்குமோ தாழ்க்குமோநெஞ்சே
திருவரங்கர்பாற்போனதேன்.

(௭-து) நான்நமதுதிருவரங்கேசரிடத்திலே தூதாகச் செலுத்தினவ ண்டானது அங்கனஞ்சென்றவுடனே யென்னேமறந்துபோய் விடுமோ அல்லவென்று பூங்காவிலேபோய்ப் புஷ்பங்கடோறும் மதுக்களைமவழ் ந்துபானம்பண்ணி அப்பாற்பறந்து தான்போய் விடுமோஅல்லவென்று சந்நிதிக்குமுற்பட்டு நிற்குமோஅல்லவென்று சிறப்பிக்கும்படிக்கு அவ ர்தரப்பட்ட வரங்களைக் கேட்டு நிற்குமோஅல்லவென்று சம்மந்ததாழ்ந் துதானிற்குமோ யானிவ்வலகத்தோன்றிபாது மறித்திலேன் என்செய் வேனென்றவாறு. (௨௫)

அம்மானை-மடக்குத்தாழிசை.

தேனமருஞ்சோலைத் திருவரங்கரெப்பொருளும்
ஆனவர்தாமான்பெண் ணலியலர்காணம்மானை
ஆனவர்தாமான்பெண் ணலியலரேயாமாகில்
சானகியைக்கொள்வரோ தாரமாயம்மானை
தாரமாய்க்கொண்டதுமோர் சாபத்தாலம்மானை.

(௭-து) வண்ணோதிகள்மருவாரின்ற பூங்காவனஞ்சூழ்ந்த திருவரங்கத் தினிடத்திலே யெம்பெருமானாரெழுந்தருளி யிருக்கப்பட்டவர்ஆனும் ஸ்லாத பெண்ணுமல்லாதவர் அலியுமல்லாதவராகிவரையாகிய சிதை யைத்தாரமாய்க் கொள்கைக்குத்தகுமோ வென்றில் அம்மானையப்படித்

தாரமாகக்கொண்டது மொருசாபமாகிய வில்லை யொடித்ததனால் அம்
மானையென்றவாறு. (அறியதுபாடிவம்மானையாதலால் அப்படித்தாரமா
ய்க்கொண்டது மொருசாபகாரணத்தா லென்றுள்ளாரையுரைத்தமையு
மறிந்துகொள்க.)

(௨௬)

இரங்கல்-மடக்குத்தாழிசை,

மானையெய்தவரின்னமென்மடமானையெய்திலர்நேமியால்
மாலையெய்தவர்பைந்துழாய்மதுமாலையெய்திலரிந்திரன்
சோனாமாரிலக்கிவிட்டவர்கொருமாரிலக்கிலார்
சுரர்களுக்கமுதல்கொடுத்தவர்கொருவாயமுதல்கொடார்
தானையவர்கொடுத்தவர்கொண்டதளிக்கிலார்
சங்கரங்கிரவைத்தடுத்தவர்கொருவாயமுதல்கொடார்
ஆனையெய்தவர்பைந்துழாய்மதுமாலையெய்திலரிந்திரன்
ஆனையெய்தவர்பைந்துழாய்மதுமாலையெய்திலரிந்திரன்
ஆனையெய்தவர்பைந்துழாய்மதுமாலையெய்திலரிந்திரன்

(௭-து) முன்புமாசீசனாகிய மானையெய்தவரிப்போ இன்னமு
மென்னுடைய மடமானையெய்தத்தினாலே மானையொப்பானையெய்திலரெ
ன்னாலே எய்தப்பொறுகின்றிலரென்பதாயிற்று அன்றியுந் சக்கராபுத
த்தினும் பொழுதைமறைத்து மாலையாகிய செவ்வந்துமாலையைத்தந்தவ
ர்பசுமைபொருந்திய துளவமாலையைத்தந்திலர் அன்றியுந்தேவந்திரனா
ல்விடுப்பட்டுவந்து பொழியப்பட்ட சோனையெய்தவரையெய்திலக்கிவிட்டவ
ர்கொரியப்பட்டகன்மாரியை விலக்கி விடுகின்றிலர்அன்றியுந்தேவர்களு
க்கெல்லா மயிர்த்ததைக்கொடுத்தவர் செவ்வியவொளிரந்த தமதுதிரு
வாய்மலரிடத் துண்டாகியவயிர்த்ததைக் கொடுக்கிலர் அன்றியும்ஐவர்
கொடியாகிய துரோபதைக்கு மானையெய்தவரையெய்திலர் இங்ஙனமென்
சிறியபேதைத்தன்மையுடைபலக்குச்சரிந்துசோர்ந்து துளையெய்தவ
ர்சங்காருக்கிர வச்சத்தைத்தந்திலர் கையலானவர்கொரு நீட்டிக்குமச்
சத்தைத்தந்திலர் அன்றியுந்தேவந்திரனாகிய யானைக்குமுற்பட்டுவரு
ம்படிக்கு அன்புண்டானவர்கொருவாயமுதல்கொடார் போரானைக்குமுற்ப
ட்டுவரும்படிக்கன்பிலாதவராயிருந்தார் ஆகையால்அழகிய திருவாங்
கேசர் நடத்துகின்றநீதியெல்லா மனீதியாயிருந்ததென்றவாறு. (இவை
யெல்லா முரண்டோடையாய் முடித்தவாறாக.)

(௨௭)

எண்சீர்க்கழிநெடில்-ஆசிரியவிறுத்தம்

இருளினும்வெளியினுமருளினுந்தெருளினும்
இன்பமேயடையினுந்துன்பமேமிடையினும்
ஒருவர்முன்புகழினுமிருவர்பின்புகழினும்
ஊனிறக்கழியினும்யான்மறந்தெழிவனே
சுருகிநின்றோலிடுங்காதலநாலொழை
துவருநான்மார்புமும்பவளவாய்மூலும்
திருவாங்கேசர்தஞ்சுருள்கருங்கேசமும்
செய்யநீண்முடியுமத்துய்யசேவடியுமே.

(எ-து) இருளாகிய போதிலும்பகலாகிய போதிலும் மாயையின் வசத்தனால் மயங்கினாலும் அப்படி மயங்காமற் றிடச்சித்தனுப்த செளந்தராலும்இன்பமானதெய்தியின்புற்றாலுந்துன்பமானதுதுன்னித்துன்புற்றாலும் ஒருவர் முன்னின்று புகழ்ந்தாலும் அப்படிபுகழ்ந்தவா முன்புகழ்ந்தாலும் முன்னுலமைக்க விவ்வுடம்பேபிறந்தழிந்துபோனாலும் யான்மறந்தொழிந்திருக்க வல்லவனாவேனே நான்குவேதமும் முறைபீடப்பட்ட திருவாங்கேசருடைய நான்குபுயங்ககளையும் புரிதூலானது துவண்டேபுரளாநின்ற பொலிவினையுடைய மார்பினையுஞ்செம்பளம்போன்ற திருவாயிற்சிந்த முத்தினையொத்த முறுவலையுஞ்சுருண்ட கிருபையுற்மசோதியான கெசத்தையுஞ் செவ்விகாகியநீண்ட திருமுடியையும்வணமையுடனே துய்யதாய்ச் சிவந்ததிருவடித்தாமனானையுமெக்காலத்தும்மறவே நென்றவாது.

(உ.அ)

நேரிசை-வெண்பா.

சேவடியான்முட்டிமண்டென்னரங்கத்தம்மானி
மாவலிபால்வாங்கியநாண்மண் ணுலகோ-மூவுலகும்
வீசுங்காலோவலிபவெவ்வினையேனெஞ்சமோ
பேசுங்காலேதோபெரிது.

(எ-து) தெற்குத்திசைக்குத் திருப்பதியாகிய திருவாங்கத்திலுள்ளசுவாமி அடியேன்விண்ணப்பங்கேட்ட நள்ளாயாகவேண்டும் சேவரீர்மாவலியினிடத்திலேவாமனவடிவாய்வுந்திரந்த உமதுசேவடியினுலே மூவுடமண்டுகேட்டி வாங்கினவநாளிலேபூமியந்தரசுவர்க்கமான மூவுலகமும் வீசிவிளங்கிய பாதமோ பெரிதானது அல்லவென்று தீவினையினுடைய சிறிவான சிந்தைதானேபெரியதானதென்றுபேசுமளவில் இம்மூவுலகும் மிருக்குமிடம் விசாலமன்றி நீண்டதிருவடியானதென் சிந்தையிலடங்கிநீங்காமல்விறைந்திருக்கையால் என்னெஞ்சமே பெரியதென்றவாது. ()

நாவரவிதினா து-கட்டளைக்கலித்துறை

பெருவரங்கேசவனல்லாதருள்செயும்பேரிலேவே
 ஜெருவரங்கேசற்றுமோதாரென்காதலேயாடியெங்கும்
 கருவரங்கேசலிக்கத்திரிலோர்க்குக் கருணைசெய்யும்
 திருவரங்கேசற்குநீசொல்லல்லவேணடுஞ்செழுங்குருகே.

(எ-து) எனக்குப்பெரிதாகிய வரந்தாள்வைக்குக் கேசவனல்லாதபேரில்லை என்காதலையுண்ணெனவொருவருமவர்க்குச்சற்றுகிலுந் தெரியப்படச்சொல்லாரு மில்லை ஆகையாலேவினாகத்தருவரங்கராகியகெம்பக்கிரகங்கடோறும் நிறத்துமிதந்து முழலப்பட்ட திருவரங்கேசருக்கு நீயேபோய் என்னுயசமெல்லாஞ் சொல்லவேணுஞ் செழுமைபொருந்திய குருகாகியபுள்ளே யென்றவாறு.

(௩௦)

இரங்கல்தாழிசை.

குருகுரங்குகரணலேகருநிதங்கொள்பானலே
 கொடியிருந் டஞ்முலேநெடியகண்டநீழலே
 பொருள்தாங்கலேலையேநிருகரங்கமாலையே
 போதனின்றகம்புளையேதையின்றியம்புகேன்
 திருவரங்கரிணையிலவொருபுயங்கலணையிலே
 திகழ்மலக்கைகிழ்தாழும்கிழ்மலர்க்கணவளாவதோர்
 கருணைகம்புவதனமுந்மருணவிம்பவதாமும்
 காணிகொண்டமேனியுமாணிகொண்டுபோனவே.

(எ-து) குருகாகியபட்சிசாலஞ் சஞ்சரித்துறங்காநின்ற காளலாகிய கடற்கரையே கரியநிறங்கொண்ட பானலாகிய யாருக்குவளையேகொடியிருண்ட ஓழலாகியதருவேநெடியதாய்நிழலை நிழற்றுகின்றதாழையே பொருதப்பட்ட தரங்கமாகிய அலைகளையுடைய சமுத்திரமே நிருகராகிய விராக்கரருடைய நிறம்போன்றமாலையாகிய அந்தியேபோதாகியபூந்தா திகளைப்பொசிக்குப்பட்ட கம்புகளாகிய சம்பங்கொழியேஉங்களுடனே யிப்போயானளதை யென்றெடுத்தச் சொல்லப்போகிறேன் திருவரங்கருடைய வினையிலலாத வொருபுயங்கமாகிய பாம்பணையிலேகைகழ்ந்து பிரகாசிக்கும் வலக்கையைத்திருமுடிக்கீழே கொடுக்கையணையாகக் கொடுத்துமுசுள்கமாகிய மலர்க்கணவளாரின்ற வொருவப்பற்ற கருணை வெள்ளங் குடிக்கொண்ட முகையுயமுஞ்சிவந்த ஆதொண்ணடைப்ப

ழக்கை யொத்தவதரமுன் காவியாகிய சருங்குவளைப்பூவையொத்ததிரு
மேனியுமாகிய இவ்வவையவங்கடோறு முண்டான அழகுக்கொல்லங்
கூடி பென்னுனியாகிய பிராணனைக்கொள்ளுகொண்டு போயிற்றென்ற
வாறு (நக)

பன்னிருசீர்க்கழிநெடி-ஆசிரியவிருத்தம்

போனகம்பதினுவபுவனந்திருப்பள்ளி

பொறியரவணைப்பாற்கடல்

பூமடந்தையுநிலமடைந்தையுந்தேவியர்

புராதனமறைக்குமெட்டா

வானகம்பேரினபமுடன்வீற்றிருக்குமிடம்

வானகம்பயினதேயன்

மலர்வந்தநான்முகன் திருமைநனவன்மைகள்

மதிசூழுவ சவன்முதல்

தேனகுந்திகாடைமவுளீமுப்பத்துமுக்கோடி

தேவருனதேவல்செய்வோர்

தின்களும்பரிதியுஞ்சங்கமுந்திகிரியுந்

திரிவனருநிற்பனவுமாம்

ஏனைமன்னுயிர்முழுதும்விளையாடநீ வகுத்

திட்டபலமாயைபதனால்

எழிலரக்கந்துயிலுமெம்பிராநின்பெருமை

யாவரேவாழ்த்துவாரோ.

(எ-து) அழகியதிருவாங்கத்திலேசேஷசயனத்திற் திருக்கண்ணனாரா
நின்ற சுவாமி தேவரிருக்குப்போனகமாகிய பொசிப்பாவது பதினாறுபு
வனமும் அதுவுமன்றித் தேவரிருக்கழகிய பள்ளியறையாவது பொறிய
ரவென்னும் பாம்பாகிய வணையபுடைய திருப்பாற்கடல் அதுவுமன்
றிக் தேவரிருக்குத்தேவிமாராகிறவர் சீகேனியும் பூகேனியும் அதுவம
ன்றிக் தேவரிருக்கு விற்பக்கோடுங்கூடிப் பரவாகுதேவர் எழுந்தருளி
யிருக்குமாவது புராதனமாகிய நான்கு தேவதத்துக்கு மெட்டாத்வானு
லோகம் அதுவுமன்றிக் தேவரிருக்குவாகனமானதுயினதேவனுடைய க
ருடன் அதுவுமன்றிக் தேவரிருக்குவந்து யேவற்றொழில் செய்யப்பட்
டவர்கள் உனது உந்திக்கமலத்திற் பிறந்தபிரமதேவனுடைய பிள்
ளைக்குப் பிள்ளையாகிய பிறையைச் சூழினவன்தேவேந்திரன் முதலா

கிய கற்பகப்பூத் தேன் தளிக்காநின்ற பூமலைபொருந்திய பொன்முடிந
வித்த முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள் அதுவுமன்றித்தேவரிருக்கு ஆயு
தமாவது சந்திரசூரியராகிய சங்குசக்கராயுதம் அதுவுமன்றித்தேவரிரு
க்குவினையாடலாவது பலபலமாயையாக வகுக்கப்பட்ட தத்துவனமும்
ஊர்வனவுந் சுவழ்வனவுந் நிற்பனவு முகலாகியசகலசீவராசிகள் ஆகை
யால் தேவரிருடைய பெருமையையெவராலறிந்து புகழப்படுமென்ற
வாறு.

(௩௨)

(இரங்கல்-இதுவும்அது)

வாமுள்ளெலித்துழாய்மணமும்கரக்குழைதோய்விழியருளும்
மலர்ந்தபவளத்திருநகையுமார்பிலணிந்தமணிச்சுடரும்
தாமுமுளரித்திருநாபித்தடத்துளடங்குமனைத்துயிரும்
சரணக்கமலத்துமைகேள்வன்சனடயிற்புனலுங்கானேனூல்
ஆழமுடையசருங்கடலினகடுகிழியச்சுழித்தோடி
அலைக்குங்குடகாவிரிநாப்பணைவாயாவிற்துயிலமுதை
ஏழுபிறப்பிலடியவவையெழுநாப்பெரியபெருமானே
எழுதவரியபெருமானென்மெண்ணுதெழுதியிருந்தேனே

(௪-அ) திவ்வியமங்களசுருபமாய்ச் சிறந்த திருமுடியிற்குடியதுளவ
மாலிகையின் சுவந்தத்தையுந் திருமகரக்குழைவிளங்கிய திருச்செவியி
ற்சென்று சேராநின்ற கடாட்சவிட்சணத்திற் பெறுங்கருணைவெள்ளத்
தையுந்ரசெம்பவளம்போன்ற திருவரங்கமலராற்சிறந்தசிறுநகையையுந்
திருமார்பிலணிந்த கவுஸ்தவாபரண மிளியின் சோதியையுந்தாழ்த்து
சுழிந்த தாமரையாகிய நாபித்தடத்துக்குள்ளாயடங்கிநின்ற சாவசீவரா
சியையுந் சரணாவிந்தத்தில் உமாபதியினுடைய சடைக்கங்கையும்
நான்கானேன் ஆகையாலாழமுண்டான சருங்கடலினுடைய அகடாகி
ய வயிறுகிழியச் சுழித்துக்கொண்டோங்கி அலைக்காநின்ற குடகாவேரி
க்குருடுவே ஐந்துவாயையுடையபாம்பாகிய அணையிலேயருட்கண்வளர்
ந்தருளியமுதம்போன்றவரைத்தமக்கு அடியாரானவர்களுடைய எழு
பிறவித்தொகையையுமியமன்கணக்கி லெழுநாதபெரியபெருமானையெ
ழுசங்கரியவெழிறுடைய பெருமாளென்று மெண்ணாமல் என்பேதை
யாகிய புத்தியினுலிப்படத்தி லென்னென்று துணிந்து வெழுதியிருந்
தேன்.

(௩௩)

இதுவுமது-என்சீர்க்கழிநெடில்-ஆசிரியவிருத்தம்.

இருங்குக்குமத்தோ ளாங்கேசர்முன்னாள்

இலங்கா புரங்காவலன் காலினால்வீழ்

கருங்குன்றுபோன்மண்முகங்குத்திவிடிக்
கண்டாடொனக்கின்றுதண்டாநிரத்தால்
மருங்கெங்கும்வம்போதுவார்வாயடங்கும்
வாடைக்குநிலமங்கையாடைக்குநோகேன்
நெருங்குந்தனஞ்சந்தனம்பூசலாகும்
நீளாதிராமையன்பீளாதிராதே.

(எ-து) பெரியதாகியகுங்குமங்களைக்கொட்டாநின்றதோளினையுடையவரக்கநாயகர்மூங்காலத்தில்இலங்காபுரிக்குக்காவனனாகியஇராவணனைக்காலாகியசண்டமாருகத்தினும்கவர்ந்தவிழாநின்றகருமலைபோலமண்ணிலேமுகங்குத்தித்தலைதோய்நீழும்படிக்குச்செய்கவாஇப்போதெனக்குத்தனமையையுடையமாலையைக்கந்தாராகில்இவ்விடத்திலெங்கெங்குமலர்தூற்றுவாருடையவாமலராகாமலடங்கும்அதுவன்றியும்வாடையாகியகாற்றுக்குமநிலமங்கையாகியகடலுக்கும்யான்கோக்கத்தக்கதில்லைஇழையும்நிறையப்படாதநெருக்குதலையுடையதனத்திலேநற்சந்தனக்குழம்பைத்தடவலாகும்இரவுநீட்டியதென்னொசைநோயும்நீங்குமென்றவாறு.

(௩௪)

[அழசீர்க்கழிநெடில்ஆசிரியவிறுத்தம்]

தேடுகின்றனையைப்பொறிகளுக்கினாதேடியுங்கிடையாமல்
வாடுகின்றனைவிடுசென்றென்றினிமருவுகவ்மடநெஞ்சே
ஆடுகின்றிலையழுதிலைகொழுகிலையரங்களைக்கரங்குப்பிப்
பாடுகின்றிலைநிலைபின்புதன்மர்தம்பாடலின்படியாயே.

(எ-து) அல்லும்பகலும்அவமேதிரீந்தைம்பொறியாகியமெய்வாய்கண-முகக்குச்செவியென்பதற்குச்சத்த-பரிசுரூப-ரசு-கந்தமாகியபொசிப்புகளைக்கேடாநின்றய்அப்படித்தேடியுங்கிடையாமையால்வாடர்நின்றபாகில்நமக்குமோகூழமாகியவிட்டினிடத்திலேஇனியென்றைக்குச்சேரப்போறய்மடமையையுடையநெஞ்சமேஅரங்கநாயகனைஇரண்டுக்கையுங்குவித்துப்பாடுகிறாயில்லைஆனந்தமாகநின்றாடுகிறாயில்லைநிலாடிகளிற்பெண்ணடனாகிவிழுகிறாயில்லைநிலைந்துநினைந்துபரவசமாகிறாயில்லைபின்புதன்மராகியஆழ்வாராதியர்பாடினபாடலையும்படிக்கிறாயில்லை எ-று.

(௩௫)

[எழுசீர்க்கழிநெடில்ஆசிரியவிறுத்தம்.]

ஆயினமனையைச்சேயினைப்பிகாவை

ஆனத்தினைத்தனத்தினைவிரும்பும்

பேயினைமறந்துநோயினைமூப்பைப்
 பிறப்பினையிறப்பினைத்துடைப்பிர்
 ஆயனைமுளரிவாயனையெங்கள்
 ஆமலனைக்கமலனைப்பயந்த
 தாயனைநெடியமாயனைவடபாற்
 றாங்கனைபரங்கனைத்தொழுமே.

(எ-து) மா தாபிதாவையும்-பெண்ணிர் பின்னையும்-அன்னத்தையும்சொ
 ர்ன்னத்தையும்-மற்றுமுள்ள பண்பிபதார்த்தங்களையும்-பொய்யென்றறி
 நையமால்-மெய்யென்றுவிரும்பும் பேயாகியபித்தை மறந்து-நோயையும்
 மூப்பையும் - பிறப்பையும் பிறப்பையும் துடைத்து அடியினைக்கருதுவீர்
 கர்-எப்படி யென்றாலாயனாகிய கோபாலனைமலர்ந்த செந்தாமரையை
 பொத்த வாயையுடையவனைஎங்கள் மும்மலக்கையு மொழிக்கப் பட்ட
 வமலனை வனைக்கமலனாகிய பிரமதேவனைப் பெற்றதாயானவனை நெடி.
 தாகியமாயனைவடபத்திரத்திலும் பாற்கடலிலும் பள்ளிகொண்டவனைப
 ரங்கநாயகனையடைந்துதொழுதுகொள்ளுங்களென்றவாறு. (௩௬)

[மடக்குக்கட்டளை மண்டலக்கலிப்பா]

தொழப்பெருந்தவாரணத்தந்தமே
 கொட்டி துத்த தும்வாரணத்தந்தமே
 வழுத்ததாண்முன்புவனங்கடந்ததே
 மலர்ந்தவுந்திபுவனங்கடந்ததே
 ஒழித்ததுங்குழைச்சங்கரன்சாபமே
 ஒகித்ததுங்குழைச்சங்கரன்சாபமே
 அழித்ததுமபொருகானவரங்கமே
 அரிதனாரினிதானவரங்கமே.

(எ-து) அரங்கேசருடைய பெருமையை இத்தன்மைக்கென்றறிந்து
 தொழமாட்டாததுவும் அழகிய வேதாங்கமேஅவர்தன்கையினாலேதொ
 ட்டிமுறிக்கதுவும் யானைக் கொம்பையே யவர்முன்பு சேதைப்பிராட்டி
 யாருடனே வனங்களைக்கடந்து சென்றதுவும் கொண்டார்களா யுள்ளோ
 ர்யாருந்திக்க திருவடியேஅதுவுமன்றி இப்புவனங்களை யெல்லாம்பெ
 ற்றதுவும் அவருடையமலர்ந்த நாடிக்கமலமே அதுவுமன்றி யொருவரா
 லுமொழித்ததன்றியதை அவரொழித்ததுவுந் துயரமுற்ற சங்கரனுடைய
 சாபத்தைமேற்றும் யாவராலும் வளைக்கப்படாதத்தை யவர்களைத்
 தொடித்துங் குழையாகச் சங்கைத்தரித்த அரனுடைய வில்லையே

மற்ற மவனழிக்கிறதும் பொருதப்பட்ட அசுராதியருடைய அங்கத்தை
யே அவனுக்கிருப்பிடமாகத் தேவலோகத்திலு மினிதானது அரங்கமா
நகரமே யென்றவாறு. (௩௪)

சேரிசை ஆசிரியப்பா உயிரவருக்கமோனைகாண்க.

அரங்கமானிகைக்கருங்கடல்வண்ணனை
ஆவிமாழுகிலை வாலிகாலைனை
இந்தநெருறை யென்கைபெம்மானை
சசனுன்முகன் வாசவன்றலைவனை
உள்ளுவாருள்ளம் துள்ளுறையேசாதியை
உளரகணின்றரு ணீரகத்தடிகளை
எவ்வுண்மாயனைக் தெய்வநாயகனை
ஏர்மலிசிகரத்து நீர்மலையா தியை
ஐவரயரவி லதிதுயிலமலனை
ஒருகரன்மொழியினுமொழிசுவநெஞ்சே
ஒதநீர்மூலத்துழலும்
ஒளவியபிறப்பி லழந்திவாவேகே.

(௪-து.) அரங்கமாகிய மானிகையினிடத்தில் வாழங்கரிய கடலையொத்
ததிருமேனியின் வண்ணக்கையுடையவனை யாலினிடத்திலே மாவாகிய
மசாலட்சுமிக்கும் முதன்மையானவனை-வாலிக்குவலியகாலான வனைத்
திருவிந்த னுரிலுறையப்பட்ட வெந்தையாகியசுவாமினய சசனென்று
ம், நான்முகனென்றும், வாசவனென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட இவர்களுக்
குத்தலைவனுனவனை ஓயாமல்நினைப்போர்களுடைய நெஞ்சகத்துள்ளே
நிறைந்தஜோதியானவனை திருஆரகத்திலேநின்றருளிய திரிலோகத்தடி
களாகிய தேவனைத் திருவெவ்வுருளில் வீரராகவென்னுமாயவனைத் திரு
வயிற்றிரபுரத்திற்றெய்வ நாயகனுனவனை அழகின்மிகுந்த சிகரக்களையு
டைய நீர்மலையினிடத்திலெனக்கொந்தையராயிருக்கப்பட்டவனைஐந்துத
லையையுடைய ராவணையிலதிதுயிலாக வமர்ச்சருளிய அமலனுனவனை
நெஞ்சமே ஒருகரம் அவனதுதுதியை சொன்னுயையாகிலு மொழித்து
விடலாம் கடல்குழந்தவுலகத்திலே யுலாவிநின்றழலு மெளவியமென்
னும்பொய்மையாகியபிறவி சாகரத்திலழந்தி வாப்பட்ட அனுபவமெல்
லா மென்றவாறு. (௩௫)

இரங்கல்-தாழிசை.

வாடியோடவனம் னவிருகண் வெள்ளமருவிபோல்
மருவியோடமகன் னவளியுருவியோடவாடைநூ
டாடியோடவன் றிலோசை செவியிலோடவன் றிழார்
ஆசையோடுமெங்கள் பேதை யாவியோடனீறியோ
மோடியோடவங்கிவெப்பு மங்கியோடவைங்கரன்
முடுகியோடமுருகி னுட முக்கணிசன் மக்களைத்
தேடியோடவாண னு யிரம்புயங்கன் குருநிநீர்
சித்தியோடநேமிதொட்ட திருவரங்கராஜரே.

(எ-து) மோடியாகிய முகணங்கு கோற்றோடவும், அங்கியாகிய நெருப்
பிணுடைய வெப்பமு மங்கியோடவும், ஐந்துகரமுடைய யானை முகவன்
முடுகியோடவும், அவன் தம்பியாகிய முருகனவன் றிபு கடுகியோடவு
ம், மூன்றுகண்ணையுடைய ஈசனானவன் மக்களைத் தேடியோடவும்
வாணசூரனுடைய ஆயிரம்புயங்கன் னுமிருந்து குருநிநீர் வெள்ளமானது
குதிக்கோடவும், சக்கராயுதத்தைவிடுத்தருளிய திருவரங்கராஜரே எங்க
ள் பேசுதன்மையை யுடையவனுடைய கமலம்போன்றவிருகண் மறை
மவாடிப்போகவும், மலம்மதனையப்பாட்டவைக்கணையும் பட்டுருவியோ
டவும், வாடையானது வந்திழைந்தோடவும், அன்றிலாகிய பட்சியினுசை
யினுள்ளிரு செவியிலும் குழைந்தோடவும், வண்மையுடைய உமது து
ளபமலைமேல் வைத்த ஆசையுடனே கூட அவளாவி கூட்டிலிராதநீங்கி
யோடவும் நீதியோ சொல்லுமென்றவாறு.

(உ-க)

கலிச்சந்தவிரூத்தம்.

சருகருந்தியைம் பொறிவருந்தருந்
தவர்களாண்டர்குஞ் சரமுகன் முகன்
பரிதிசந்திரன் சிவனயன்புரந்
தரணிரந்தரம் பரவுமெந்தையூர்
குருகைநஞ்சைதென் கணபுரங்குறுந்
குடிசூடந்தைவண் டேவையிந்தருந்
திருவைகுந்தமஞ் சனசிலம்பயிந்
திருபுரஞ்செழுந் திருவரங்கமே.

(எ-து) சருகுமுதலாகிய பொசிப்புகளைப் பொசித்து வைத்து
பொறிகளும் வருந்தப்பட்ட அரியத்போ தனர்கள் - தேவர்கள்

ஆனைமுகவன்-ஆறுமுகவன்-சந்திரன்-சூரியன்-சிவன்-ஆயன்- தேவேந்திரன் முதலானபேர்கள் சதா காலமும் பரவிப் பணிபுமென்கையாகிய எம் பெருமானுக்கு யிருப்பிடமாகிய வூராவது திருக்குருவை-திருக்கஞ்சை-திருக்கண்ணபுரம்-திருக்குறுங்குடி, திருக்குடங்கை- திருத்துவரை திருவித்தூர்-திருவைக்குட்கம்-திருநீலகிரி-திருவயிற் திரபுரம்- செழிப்பினையுடைய திருவரங்கமுதலானமற்றுமுள்ள தலங்களும, மென்றவாறு.

மடக்குக்கொச்சகக்கலிப்பா.

திருவரங்கத்திருக்கோயில்சேர்ந்துமதுதிருக்கோயில்
தருவரென்றுமவைகுந்தந்தயங்கொளிசேர்வைகுந்தம்
ஒருமருங்கினந்துடையாரொழிந்தோர்சன்னந்துடையார்
மருவமறத்திருப்பிரேவணங்கமருந்திருப்பிரே.

(எ-து) திருவரங்கமாகிய வழகியகோயிலைச்சென்று சேர்ந்து உங்கள் திருக்காகிய தீவினைகளெல்லாந்தீர்த்துதேயானால் தருவர் எக்காலமந் தாமிருந்தருளியதம்முடையவொளிநு மொளிசேர்ந்தவைகுந்தத்திலிருந் துக்குமபதவியையொருவருமருங்காடய இடதுகையிலேந்தியசங்கத்தை யுடையவரேயன்றி மற்றொருவ ருங்கள்செனைத்தைப் போக்கமாட்டா ர்கள் ஆகையாலவருடைய திருவடித்தாமரையை மருவுகற்குப்பொருந் தாமற் போகப்பட்ட மாறுபாடாகியவுங்கள் மனதைத்திருப்புங்கள் வ ணங்குகிறத்துக்கு மறத்திருக்கப்பட்டவர்களேயென்றவாறு (சக)

சித்துகட்டளைநிலைக்கலிப்பா.

திருப்பொற்பாவைக்குஞ்சம்பொன்னாக்கிய
சித்திரேஞ்சத்தக்காயாமலரென
உருப்பொற்பாந்திருவரங்கோ னர்
ஊரகத்துநின்றார்சென்றிறைஞ்சினேம்
இருப்புப்பாடகங்காட்டினர்யாமவர்
கிருப்பையாளகமாக்கினமீயத்தை
நருக்கிவெள்ளியதாகவுருக்குலோம்
நமதுவித்தைக்கமுதேயருமையே.

(எ-து) திருப்பொற்பாவையாகிய சித்தேவிக்குக் கஞ்சமாகியவெண்கல த்தைப்பொன்னாக்கியசித்தநாம் மைந்திருண்டகாயாம் பூமையெய்த்த

வடிவழகிய திருவரங் கேசரானவா திருவூரகமாகிய விடத்தி லிருக்கும் போது செந்திதைஞ்சிதேனும் அப்போதவாரிருப்புப்பாடகக்கட்டினர் நா மவருக்கு அந்தவிரும்பையாடகமாகிய பொன்னாகச் செய்தோம் அதுவன் றியிருக்கை நறக்கி வெள்ளியதாகவுருக்குவோம் இதுவெல்லாமருமை யல்லவெமதுவிற்கைக்கு அழகமாகிசமே யருமை யென்றவாறு. (இன்ன விதற்கேயுரைப்பிற் பொருளனறியவிகனள்ளரையென்னோவென் னிற்சித்தேனியிருப்பதுபொற்றா ரையாதலால் கஞ்சமாகியகாமரைய ப்பொன்னுக்கிதேமென்றார் இருப்புப்பாடகக்காட்டினாரென்பதுதாமி ருக்கு இருப்பிடந்திருப் பாடகராகியகலமென்றறிவித்தது இரும்பைபா டகமாக்கின மென்பது பெரிய ரம்பின்படத்தை யெவருக்குநாடகசா லையாக்கினமென்றது ஈயத்தைநறுக்கி வெள்ளியதாக வுருக்குவோமென் பது ஈயத்தை யுருக்கியுற்றும்போது வெள்ளியதாயோகிமென்பது கருத்து.)

(சஉ)

இதுவுமது-கட்டளைக்கலித்துறை-

அரும்பித்தளையிழநாண்மாலேமார்புனரங்கனெங்கள்
பெரும்பித்தளையும்பிறப்பதுத்தாண்டபிராணசித்தரோம்
தரும்பித்தளையுந்தராவும்பொன்னுக்கித்தருவெம்பப்
திருப்பித்தளையினுவெய்யாஸமுதினுஞ்சித்தளையே.

(எ-து) அரும்பானதரும்பிமுறுக்களிழ்ந்துபுஷ்பிக்கும் பூமாலையைய ணித்த மார்பையுடையர் அரங்கமாகியகரையுடைய பெரிதாகியபித் தையனோந்து குழப்புப்பிறப்பை யொழிக்காண்டகுளிபிராணாஅசந் கரையகருடைய திருவடிக்கரிதாகியசித்தரோம் நீங்கள் தரப்பட்டபித்த லையையுந் தராவையும் பொன்னுக்கித்தருவோம்அப்பாலென்சித்தையா னதிப்போதிரும்பிற்று வெண்ணையிலேயும்நெய்யிலேயும்பாலிலேயும்வி ருப்பமாய்ப் பொசுக்கவேண்டுமென்றவாறு(இதற்குயின்னமுமொன்று ணநி தரும்பித்தளையுந்தராவும் பொன்னுக்கியென்பது தரும்பிமறித்து அணைத்துவளையின்முட்டிம் அரபாம்புக்கு அரியென்றுபேர்பொன்னு க்கு மரிபென்றுபேராகையாஸப்பொன்னைப்பொன்னுக்குகின்றனென்று ரென்றவாறு-

(ச௩)

நேரிசைவெண்பா.

சித்திக்கத்திக்குஞ்செவ்வாய்துவர்த்தப்பாம்
புந்திக்குள்ளேயினபுளிமேவும்நந்தம்

கருவரங்கன்கைத் தழுவங்காவிரியினோடே

திருவரங்கத்தேவளருந்தேன்.

(எ-து) காவேரியினிடத்திலே திருவரங்கத்திற் கணவளரா சிந்தின்பக்கைச் செய்கின்றமையால் கேனைப்பொருக்கின்ற அரங்க நாயகரா கிபதேனையுண்ணவென்றுசிக்கையினும் சித்திகுமாதிரித்திலைதானே பிறவஞ்சமாயிய வாழ்க்கையில் மற்ொருபொசிப்பினு லிரக்கின்ற சிவந்தவாய்னது ஊவர்த்தம்பாய்நீடுமீது யத்திலையிடைவிடாக ஆனந்தமாய்பெரின்பமுடைத்தாயிநகுகமனநியும் நமமுடைய திருவரங்கமாயிய கருப்பைக் கைத்துக்கனற்றா நீற்குமெனவாறு.

(௪௪)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தேனந்துசோலையரங்கேசர்சேவடிமேல்விசயன்

தானந்தநானேயிற்சாத்தியமாலையுந்தாள்விளக்கும்

வானந்தருங்கங்கைநன்னீருஞ்சென்னியில்வைக்கப்பெற்ற

வானந்தந் தானல்லவோ முக்கணன்மன்னுளாவேதே

(எ-து) வண்டினங்கள் காவாரின்ற பூங்காவனஞ்சூழ்த்த அரங்கநாயகருடையதிருவடியில் அர்ச்சனனானவன முற்காலத்திலர்ச்சித்த மாலையும்கூடியினைவிளக்கிய வரனிடத்திலே வருங்கங்கையாயிநன்னீரையுஞ்சிரசிலே வைக்கப்பெற்ற ஆனந்தமாயிய மகிழ்ச்சியினுலனனோ மூன்றுகண்ணினையுடையவன்மனறியினிடத்திலேநடனமாடின தென்றவாறு,

இரங்கல்என்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தும்.

ஆரும்படநாகணமேலனையு

மமலன்கமலத்தவனுஞ்சிவனும்

நாடுந்திருமாயுயில்கோயிலின்வாய்

நடைவார்பொழிலூடுகாவராளாகக்

காலைக்குழையைச்சாடுக்குவளைக்

கண்ணுங்குலைப்பண்ணுங்கரியின்

கோடுந்தரளககோடும்புருவக்

கோதண்டமுமேழத்தண்டமுமே.

(எ-து) எந்நகாரிம்பாடத்தினையுடைய பாம்பணையிற்பள்ளிகொள்ளு
ம் பாம்புநுஷைத்தமராவநுந்திக் கமலத் துதித்தவயனும் அரணுமார்
புச்சறிபற்கரிய திருமாலானவர் திருக்கணவளருந்திருவரங்கத்தினிடத்
திலே நநநாற்றங்கமமும் நந்தவனத்திலேநண்ணுந்தலையாருடைய அ
ளதாடவியங்காதி லணரிக்குழையவந்தலைக்குகுவனையலரை யொத்தக
ணனுங்குசனையாகிபணணினமொழியுமானக கொம்பை யொத்தழி
யகொங்கையுமுத்தினுலே யமைத்ததோடும் புருமாகியவில்லு மாகவே
தோன்றினின்றுமுதலடைகோளமுமுதும்-எ து. (சஎ)

கைக்கிளை. எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

அ ன் ட மு மு து ண் ட வ ரு மி ழ் ந் த வ ரி ட ந் த வ

ர ள ந் த வ ர் வ ள ர் ந் த ரு னு மா

ச ண் ட ப ண னை வ் த லே ய ன ந் த ச ய ன ந் தி சி ழ்

த ரு ந் திரு வ ர ங் க ர் வ னா மே ல்

க ண் ட கொ ரு கு ம் ப த் தி லி ர ண் டி ம க ர ங் க ளொ ரு

த ரு ச மி ரு மெ ஞ் சிலை ம ணம்

கொ ண் ட கொ ரு கொ ண் ட லி ரு கெ ண் டை யொ ரு

கொ ண் டை யி ரு கு ம் ப மொ ரு செ ம் ப ணி ல மே.

(எ-து) அ ன் ட ப கி ர ண் ட ங் க ளெ ல் லா ம் போ ன க மா க வு ண் டி யி ழ் ந் த யி
ட ந் து ம ள ர் ந் த வ ர் அ து வ ன் றி யு ம் நீ ண் டி வ ள ரு ம் பெ ரி ய கொ டி தா கி ய த ட
ங் ச னைப் பொ ரு ந் தி ய வை ந் த லே ய யு ணை ய வ ன ந் த ச ய ன த் தி லே தி கி ழ் ந் த
நு ளி ய திரு வ ர ங் கெ ச ரு டை ய வ னா யி ணி ட த் தி லே எ ன் க ண் ணி னு ம் கா ண
த் த க் க ளி ள வ ஞ் சி க் கொ ம் பொ ன் னு ன் டி அ தி லே யி ர ண் டி ம க ர ங் க ளொ மொ
ரு தா ம னா யு மி ர ண் டி லி லு ம் ம ணம் பொ ரு ந் தி ய வொ ரு மே க மும் இ ர ண
டு கொ ர் க் க ண டை யு ம் ஓ ரு ஆ கொ ண டை ப் ப ழு மும் இ ர ண டி ரு ட மும் ஓ ரு
ச ங் கு மு ள் ள கெ ண் த வ லு (இ ன் ன ங் கெ ளெ ன் னி ல் இ ள வ ஞ் சி க் கொ ம் பி
டை யாக வு ம்-ம க ர் கு ழை கா தாக வு ம்-தா ம னா ரு க மா க வு ம்-வில் - பு ரு வ
மா க வு ம்-அ ள க மா க வு ம் மி ன் ம வி ழி யாக வு ம்-ஆ கொ ண் டை ப் ப ழு ம் வாயாக
வு ம்-ரு ட வ் கொ ங் கை யாக வு ம்-ச ங் க ங் க மு த் தாக வு ம் கொ ண் டி த லை வ ன் த
லே வி யை விய ந் து ர த் த து.) (சஎ)

இரங்கல்-காழிசை.

செம் பொ ன் னை ர ங் க த் தா ங் க நீர் சி த ள ச த் தி ர வ ளி ரு த்
க ம் பு ணு ட ன் ப யி னு ரை கா ள் கா த லே யெ ன் சொ லி யா யு லே வ ன்

வெம்பனிவந்ததுவந்தபின்வேனிலும் வந்ததுவேனில்போய்ப்
பைம்புயல்வந்ததுசென்றனம் பாதகர்வந்திலர்காணுமே

(ஏ-து) செம்பொன்னினுற்செய்தவரங்கத்தினிடத்திலேயலைகள் பொ
ருந்திய நீரளாவிய சிகளசந்திர வாவியாகிய சந்திரபுஷ்கரணியைச் சூழ
ப்பட்டகம்புளாகியசம்பங்கோழியுடனேகூடத்தாயிலாநின்றநாரைகளே
யான்கொண்டகாதலையென்னென்றுசொல்லி யாற்றிக்கொள்ளப்போமே
ன்வெவ்விதாகிய பனிக்காலமும்வந்தது இரக்கமின்றி நம்மை விட்டுப்பி
ரிந்து போனபாதக ரின்னம்வந்திலர்காணுமென்றவாறு. (ச-அ)

சம்பிரதம்-பன்னிருசர்க்கழிநெழில்ஆசிரிய விருத்தம்.

காணகபுதுமைபலகாட்டுவென்கட்செவிக
ளெட்டையுமெடுத்தாட்டுவேன
கடல்பெருகுவென்பெரியகனகவரையைச்சிறிய
கடுகினிலடைத்துவைப்பேன்
வினாரவாரமுகண்டமுறவினோவிப்ப
னிரவுபுகன்மாறாடுவேன்
விண்ணையுமறைப்பனெழுமணையுமெடுப்பனிகை
வினையாடும்வித்தையென்றால்
நீணகணைபள்ளியிற்றிருவரங்கத்து
நெடிதுழிதுயிலும்பிரான்
நெற்றிக்கணவனைநான் முகனைவாசவனை
நிமிருமிருகடரைமுகலாச்
சேனாடர்யாவரையும்முகைகொண்டவரவர்
சுரத்திற்பொரித்துவிட்ட
திருச்சக்காப்பொறியிலாதவொருகடவுளைத்
தேடியினிமுன்விடுவனே.

(ஏ-து) காணப்படாத வதிசயங்களையெல்லாம் காட்டுவேன்ஆட்டமா
நாகங்களையு மெடுத்தாட்டுவேன் சத்தசாகரங்களையும் பானம்பண்ணு
வென்பெரிதாகிய மகமேருகிரியைச்சிறிதாகிய கடுகிலேயடைத்துவைப்
பேன் வினாரவாரமாக முகண்டகோளங்களினுமுண்டாக்குவேன் இர
வுபகலாகவுந் பசுவிரவாகவுமாறாடுவேன் ஆகாயத்தைமறைப்பேன் ஏழு

லகங்களை யுமெடுப்பேன் இதுவெல்லாம் வினையாடும்வித்தையல்ல நீண்டதாகணையிற்றிருவரங்கத்திலே நெடிதான லுழிகாலமுமறிதுயிலமர்ந்தவெம்பெருமானுவர் நெந்நியிலேகண்ணுண்டானதிரிநேத்திரனைத்தேவேந்திரனைச்சதுமுகம்பிரமாவைச் சந்திரஞ்ஞாயிர் முதலானவிண்ணுலகிலுள்ளவர்களையாவையும் அடிமைக்கொண்டு அவரவர்கிரங்களிலே யெழுதிவிட்டஅழகிய சக்கரப்பொறியில்லாதவராயிருக்கப்பட்ட ஒருகடவுளைத்தேடிக்கொணவெந்து இனிமுன்னே விடுவேனென்றவாறு (என்னவேசக்கரப்பொறியில்லாதகடவுளெவ்வுலகினு மில்லையாதலாற் தேடியினி முன்விடுவேனென்றருமையறிவித்ததெனக்கொள்க.) (சசு)

எண்ணீர்க்கழிநெடி ல் ஆசிரியவிருத்தம்.

முன்னமேழ்புரவியானிரவிகாய்வெயிலினால்

முத்தரும்பியகலாமுழுமதித்திருமுகத்

தன்னமேயின்னமோர்காவதம்போதுமேய்

அகலுமிப்பாலையப்பாலரைக்காவதம்

என்னையாளுடையவன்றுயிலராவமளியும்

இலகுபொற்கோயிலுமிந்துவின்பொய்கையும்

புன்னையாய்நீழலும்புரிசையும்மதுகரம்

பூவிரித்துறையுமக்காவிரித்துறையுமே.

(எ-து) முன்னமேயுமுதுகிரைகட்டப்பட்ட இரதமுடையவிரவியால்எரிக்கப்பட்ட வெய்யிலினாலே வேர்வையாகிய முத்தரும்பிய பூரணசந்திரோகயம்போன்ற அழகியமுகத்தினையுடைய அன்னத்தை யொத்த நடைபிணையுடையவளேஇப்போது நாயிங்ஙனமின்றுநடந்து போகுதற்குமுன்னம்இன்னம் ஒருகாதவழிநடந்தளவில் அங்ஙனமழ்ந்தா நின்ற பாலையெழுண்டு அந்தபாலையெனத்துக்கு மப்பால்அரைக்காவதமுண்டு அடைத்திலேயென்னையாளாக வுடையவருட்கண்வளரநின்றவனந்தனாகியவமளியும் விளங்கப்பட்ட அழகின்மிக்கதிருவரங்கமும் சந்திரபுஷ்கரணியும் புன்னாகவிருட்சநீழலுஞ் சத்தப்பிரகாரமும் வண்டுகள்படியப்பட்ட புஷ்பங்களமாராநின்ற பூங்காவனமும் அழகியகாவேரிதீர்த்தமும் காணக்கடவோம்அவ்வளவு நீமனந்தளராமல் பரவேண்டுமென்றவாறு.

கட்டளைக் கவித்துறை.

துறைமதியாமலிக்கான்யாறு நீந்திச் சுரங்கடத்தல்
நிறைமதியாளர்க்கொழுக்கமன்றானெடுமாலரங்கத்
திறைமதியாவருமாராவமிர்தன்னவிந்துறுதம்
குறைமதியாள் பொருட்டாற்கங்குல்வாரலெங்கொற்றவனே

(எ-து) இதுவழங்குந்துறை-இதுவழங்காத் துறையென்றுமதியாமற் பெரியகான்யாற்றை நீந்தி யரியவழியைக் கடக்கின்றமை-யுன்னைப்போல நிறைந்தவறிவுடைமையாளர்க்கொழுக்கமுடைமையன்று-நெடுமாலாகிய திருவரங்கத்தி துறையப்பட்ட எம்ருபருமானவன்முன்னேசமுத்திரந்தானம்பண்ணவந்துநிறைந்த வழத்தையொத்த இந்தக்குறைமதியாகிய பிறையையொத்த நெற்றியையுடையவள் பொருட்டாயிவ்விருளின்கண் வாராதொழிவரயாகவெம்முடையதலெவனேயென்றவாறு.

மறம்-எண் சீர்க்கழிநெடி லிஆசிரியவிருத்தம்.

கொற்றவன்றன்றிருமுகத்தைக்கொணர்ந்ததூதா
குறையுடலுக்கோமறவர்கொம்பைக்கேட்டாய்
அற்றவர்சேர்திருவங்கம்பெருமாதோழன்
ஆவதரித்திருக்குலமென்றியாய்போலும்
மற்றதுதான்றிருமுகமேயானுலந்த
வாய்செவிகணமுகக்கெங்கேமன்னர்மன்னன்
பெற்றவளவரசரானுலாலின்கொம்பைப்
பிறந்துகுலத்துக்கேற்கம்பேசுவாயே.

(எ-து) கொற்றவனாகிய வேந்தனுடைய திருமுகத்தைக்கொண்டவர்களுக்கானே இங்கச்சிரமில்லாதமுண்டமாகியவ்நகரத்தினித்துக்கிடந்த குறையுடலுக்கோ மறவராகிய வேட்பெற்றவனாகிய கொம்பையொத்த எங்கள்பெண்ணைக்கேட்டாய் ஆசாபாசங்களுயுந்தவறியதபோதனர்களானு கப்பட்ட திருவரங்கப்பெருமாள்கோழனான குகனைவேடன் திருவவகாரஞ்செய்திருக்குலமென்றநகரத்திலையோடு கொண்டுவந்தது திருமுகமேயானுல் மற்றுபிதனுடையவுறுப்பாகிய மெய்-வாய்-கண்-முகஞ்ச்-செவியானதெங்கே-போய்விட்டது மன்னர் மன்னவனுனவன் பிற

ந்தகுலமாசனலதற்கிளமாகிய ஆலின்கொம்பைப்பிறந்தகுலத்துக்கியற்
கையாகப் பேசிப்பெண்கேட்பாயென்றவாறு. (ருஉ)

இதுவும்அது-எழுசீர்க்கழிநெடிஸ்ஆசிரியவிருத்தம்.

பேசுவந்ததுதசெல்லெரித்தவோலைசெல்லுமோ
பெருவரங்களருளரங்கர்பின்னைகேள்வந்தாளிலே
பாசம்வைத்தமறவர்பெண்ணைநேசம்வைத்துமுன்னமே
பட்டர்மன்னர்பட்டதெங்கள்பதிபுகுந்தபாரடா
வாசலுக்கிடும்படல்கவித்துவந்தகவிகைமா
மகுடகோடிதினையளக்கவைத்தகாலுநாழியும்
வீசகாரமாங்குமற்றொடுத்தகற்றைசுற்றிலும்
வேலியிட்டதவர்களிட்டவிலும்வாணும்வேலுமே.-

(எ-து) பெண்பேசுகற்குவந்ததுதனே-கேழ்ப்பாயாகக் கரையானி
த்தபணஞ்செருகுசெல்லுமோ பெரியவரங்களை அடியார்களுக்களிக்க
வல்ல-அரங்கநாயகராகிய இலக்குமிகாந்தருடைய திருவடிகளிலே யா
தரவான மறவாபெற்ற பெண்ணைவேண்டி நேசம்வைப்பதற்கு முன்ன
மேபட்ட வர்த்தனராகிய இராசாதிராசாக்கள் பட்டபாடுகளை-எங்கள்ப
தியிலே புகுந்தபாரடா எங்கள்வாசலுக்குமுடிம்படல்களாக அவர்கவி
த்துவந்த குடைகளைச்செய்தோம். அதுவுமன்று-எங்களுக்குத் தினைய
ளக்கமாக்காலும் நாழியுமாகவவர்க ளணியப்பட்டபெருமைபெற்ற கீரீ
டங்களைச்செய்தோம்-அதுவுமன்றி யெங்களுக்குச் சைக்குவிழற்கற்றையா
கவவர்களுக்கு விசிவந்தவெண்சாமரைகளைச்செய்தோம் அதுவுமன்றி
யெங்கள்மோட்டத்துக்குச் சுற்றிலும்வேலியாக அவர்கள்கொடுக்கப்ப
ட்டவிலும்-வாணும் வேலும் மற்றுமுள்ள ஆபரங்களைச்செய்தோ
மென்றவாறு. (ருங்)

மடக்கு-நேரிசைவெண்பா.

வேலையுலகிற்றிதக்கும் வேலையொழிந்தோயில்லை
மாலையரங்கேசனைநாமாலையினுங்-காலையினும்
உன்னினைந்தோயில்லையுடலெடுத்தவன்றுமுதல்
என்னினைந்தோநெஞ்சேயிருந்து.

(எ-து) வாராய்மனமே-வேலையாகிய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூலோகத்தி
லே இறத்தலுந் பிறத்தலுமாகிய வேலையையொழிந்த நாமல்லர்

மா லான அரங்கநாயகனைக்காலையும்மாலையும் கருதிக்கருக்தருகி னெந்த
நாமமல்ல ஆசலாலிந்தச்சென்னமெடுத்தநாள் முகலென்னகருமத்தை
க்குறித்திருந்தோம்-எ-று. (௫௪)

மடக்கு கலிநிலைத்துறை.

இரும்புவனம்விரும்புவன மணியரங்கர்பணியரங்க
ரிமயநண்பு

வருங்கொடியின் மருங்கொடியின் மனங்குழைக்குங் கனங்குழைக்
கு-மனங்கன்சாபக்

கரும்புவனம்பொருப்புவருமுத்கநகையொத்தநகை
காந்தள்பூந்தேன்

மருங்குழலுங்கருங்குழலுமுருவலையிருவளை
மழைக்கண்டாமே.

(எ-று) பெரிதாகிய புவனமுழுதும் பேரனகமாகவிரும்பியதுளப மா
லையணிந்தவரங்கநாயகர் - பாம்பைத்தானே பள்ளிகொள்ளு மிடமாகக்
கொண்டவருடைய இமையமாகியவரையினிடத்திம்பாங்கனேவரா நின்
றபூங்கொடியையொத்தவருடைய யிதையானதுவொன்றுமேயென்னு
டையவொழிவில்லாதமனதைக்குழைக்குமாகிவீழ்ந்துங்கனத்த குழை
யையுடையாளுக்குள்ள அவையயமான காமனுடையவில்லாகியும்பி
ன்தருவையொத்தப் பொருத்தப்பட்ட புருவமும்முத்தின தொளியை
யொத்தமூலங் காந்தட்பூவின் மொய்க்கும்வண்டினங்கள் பக்கத்தேய
முலாநின்ற கரியகூந்தலுந்நாற்றம்வனைந்த இரண்டுருவளையுங் குவ
ளேமலரையொத்தகுளிர்ச்சியையுடையகண்ணுமானவித்தனையும்வேண்
டுமோவென்றாறியெழிக்கூடையொன்றுமழையுமென்றவாறு. (௫௫)

{ பதினான்கு சிர்க்கழிநெடில் ஆசிரியயிருத்தம் }
{ இகணுள்-கேசாதிபாதவரை-௩-உ-அவயவங்களும் }
{ அவற்றின் உவமானங்களுகொகாணக. }

மழைபிறைசிலேவேல்வள்ளையெள்ளிலவின்

மலர்முல்லைமதிவளைகழையாழ்

வாரிசங்கெளிந்துதத்தைவாய்கலசம்

மணிவட பவதிரமெறும்பூர்

அழகுநீர்த் தரங்கத்துடிசுழிபாவம்

அரம்பைபெண்ணை முளவரலாமை

அணிதராசீணை கந்துகந்துகிர்தாளம்

அம்புயமரங்கநாடணையார்

குழைநுதல்புருவம்விலேசனங்காது

நாசிவாய்நகைமுகங்கண்டங்

குலவுதோண் புகைகையங்கைமெல்லிரல்கள்

கூருகிரகொங்கைக்கணவயிறு

விழைகருமுரோமம்வரையிடையந்தி

வீரும்புமல்குல்தொடைமுழந்தாள்

மிளிரகணைக்கால்கள் புறவடிபரநி

மெனகுதிவிரனகந்தாளே

(எ-து) அரங்கமாகியநாட்டின் தொழிலையொத்த மங்கை மாரினுடைய அபயவங்களாகிய அளகமும் நெற்றியும் புருவமும் கண்ணும் காது ம்நாசியும்வாயும் நகையும்முகமும் கழுத்தும்குலவப்பட்டகோளும் மு ன்கையும் உள்ளம்கையும்மெல்லியவிரல்களும்கூரிய நகங்களும் கொங் கைகளும்வயிறும் விழையப்பட்டரோமவொழுங்கும் வயிற்றின் வரை யும்இடையுமுந்தியும்விரும்பப்பட்டஅல்குலுந்தொடையு முழந்தாளு மிளிராநின் நகணைக்காலும் புறந்தாலும்பாடும் மேன்மையாகியகுதிக்கா லும்விரலும்நகமுமஉள்ளங்காலுமாகிய இவ்வபயவங்களெல்லாம் எவை பெவைக்காக்குமென்றால்முகிலையும்பிறையையும் யாதையும் தாமரை யையும்களிருகியமீனையும்கிள்ளைவாயையும் கலசக்களையும்மணியையுஞ் செறித்த ஆலிலையையும்எறும்பூ தலினொழுங்கையும் அழகிய நீர்த்தரங் கத்தையும் தடியையும்பாம்பையும்கதலியையும்நெண்ணடையும்இளவரா லினையும் ஆமைபையும் அழகியதாராசினையும் பந்தையும் பவழத்தையும் முத்தையும்அம்புயத்தையுமொக்குமென்றவாறுஎன்கனையெனில்அளக பார்க்குக்குமழைமேசுமும்நெற்றிக்குப்பிறையும்-புருவத்துக்குள்ளும் கண்ணுக்குவேலும்- காதுக்குள்ளையும்- நாசிக்குள்ளினிப்பூவும்-வாய்க் கும்இலவின் பூவும்- நகைக்குமுல்லையும்-முகத்துக்குமதியும்-கழுத்துக்குச் சங்கும- கோளக்குமுங்கிலும்- முகைக்குயாமும்- உள்ளங்கைக்குத் தாமரையும்-விரல்களுக்குக்கெளிற்றிமீனும்-நகங்களுக்குக்கிளிமுக்கும்-

கொங்கைகளுக்குக்கலசமும்-வயிறுக்குஆலிலையும்-அவ்வயிற்றுள்ளவு
ரோமவொழுங்குக்கெறுமபூகலு ம-புருவம் அவ்வயிற்றிலுள்ளவரைக்கு
ம்-நீர்த்தரங்கமும்இடைக்குத்துடியும்-பறட்டிக்குத்தரகம குதிக்காலு
க்குப்பந்தம்விரலுக்குப்பவழமும்-கந்தகத்துக்கு முத்தும-உள்ளங்காலு
க்குத்தாமரைபையும்-இவ்வகையுமமானங்கன்கொள்க. (ருசு)

கைக்கிளை-மருட்பா

தாளிரண்டும்பாரென்றந்தார்வாடும்வேர்வாடும்

வாவிரணங்க்காதிரண்டில்வந்திமைக்குங்-கோளிரண்டும்

ஐவகைப்பூதமமைக்கருளரங்கர்மைவளர்சோலைமலையில்

தெய்வமல்லளித்திருவுருவினளே.

(எ-து) இரண்டிகாலும் பூநியிலேபொருந்துகலினும்மாலை வாடுக
லினும் வேர்வையாடுகலினும் வாகையொக்க இருவிழியும் இருசெ
வியினிடத்தில் வந்துவந்திமைக்கலினுங்கோளிரண்டாகிய விராகு
க்கோள் கேதுக்கோள் முதலாகிய கிரகங்களும் - பஞ்சபூதக்களையும்
படைத்தருளிய வரங்கநாயகருடைய மை பேசுக்கவழுந்த சோலைமலையி
னுள்ள தெய்வமாகிய அணங்கலமுடி இவ்வழிகியவருடையுடையவுள்
தலமாதராக வேண்டிமொன்று தலைஎனறித்துரைக்கக்கென்றவகறு. ()

ஊசல் எண்ணிக்கழிசெடிசில்ஆசிரியவிருத்தம்,

உருமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்துஞ்செத்தம்

ஊசலாகிவகடியேனெழியும்வண்ணம்

கருமாயத்தென்னஞ்சைம்பலகையாக்கிக்

கருணையெனும்பாசத்தைக்கயிறுப்பூட்டி

மருமலைத்துவளசையவாடிருசல்

மணிமகரக்குழைபசையவாடிருசல்

திருமதுபிமாதோடாடிருசல்

திருவரங்கராஜோயாடிருசல்.

(எ-து) உருவமானது மாறிமாறிப் பலபலபிறவியாகிய யோனிகோ
றுமபிறந்துமிறந்து மூசலாகிவகடியேனெழித்து விடும்படிக்குக் கரு
மையாய்மையையோடுகூடின யென்னெஞ்சைப் பலகையாகச் செய்து

கேவரீருடையகருணையாகியபாசத்தைக் கயிராகப்பூட்டிநாற்றுநாற்று மிக்
கதுளவமாலேபசைய ஆடக்கடவீர் இவ்வூசலைமணிரிகரக் குண்டலங்கள்
பசைய ஆடக்கடவீர் இவ்வூசலைச்சேதேவியோடு வாடக்கடவீர் இ
வ்வூசலைத்திருவரங்கராசனையாடக்கடவீர் இவ்வூசலையெனவாறு (1)

கலிவிலைவண்ணத் துறை.

ஊசல்வடம்போலுர்சகடம்போலொழியாமே
நாசவுடம்போடாவிசுழன்றேகலிவேனோ
வாசவனும்போதாசன னுக்கூர்மழுவோனும்
நேசமுடன்சூழ்கோயிலரங்காடுமையோனே

(எ-து) ஒடியேடிவருவளவும் போவளவுமானசங்கயிறுபோலுமரப்
பட்ட சகடக்காற்போலுமோய்வில்லாமல் அனந்தஞ்செனனங்க டோறு
மெந்நெடுந்தூசிக்கப்பட்டவுடம்பினுடனேகூட ஆவியானது சுழன்
றுநலியக்கடவேனோவாசவனாகிய இந்திரனும் போதாசனாகிய பிரமதே
வனும்அரிய மழுவாய்சத்தையுடையவுருத்திரனும்நேசமுடனே சூழ்ந்
ததுதிக்குங்கோயிலாகிய அரங்கத்தையுடையவனே நெடிய மாலானவ
னையென்றவாறு. (ருகூ)

தனழ கட்டளைக்கலித்துறை.

நேசத்தழைக்குமதயானேமுன்புநின்றோனரங்கம்
பேசத்தழைக்குமென்னன்பனையாய்பெருங்கற்பகத்தின்
வாசத்தழைக்குநறுநதழைகாணி துமத்தக்கென்றல்
வீசத்தழைக்குந்தழைபோற்கெடா துவிலையில்லையே.

(எ-து) அன்பினாலே ஆதிமூலமென்றழைத்தமதயானேமுன்னே வந்
துகாத்தவருடைய திருவரங்கத்தைப்பேசுந்தோறும்பேசுந்தோறுஞ்செ
ழித்துதகழைக்கப்பட்டவென்னுடைய நண்பையொத்தவனேபெரியக
ற்பகவிருட்சத்தினுடைய மணம்பொருந்திய கழையைவிடஇது நறுநா
ற்றமிக்கக் கழைகாணுகலால்மந்தமாருதம்வீசத்தழைக்கும்மற்றமுள்ள
விருட்சத்தின் கழைபைப்போலக்கெடாது அதுவுமன்றிஇசங்குவிடையு
மில்லா வென்று மதிப்பில்லையென்றவாறு. (கூஉ)

என்கொக்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்,

விலையானகிலையென்றுதேந்தமுத்தம்
கெய்கந்தமுத்தாகிலவெற்பா வியப்பால்
இலையார்புறைபள்ளிநாராயணன்பால்
எந்தாயரங் எந்தாங்காயெனப்பொய்த
தலையாவிரங்கும் ணிப்பாய்சுமக்கும்
தன்றாதையவந்தாமனாத்தாள்வினாகும்
அலையாறுகுடும்புராணங்கள்பாழம்
ஆழிம்பொடிப்பூசியாநந்தமாயே

(எ-று) நாயகனே சொல்லுமாயகஇதற்கு விலைபீடப்பட்டாதென்று
கொடுத்தமுத்தானதுகேயினமமுத்தேயாகில் அதுவிலைபடாந்தபு
னவிலேதயிடலின் கொண்டருளிய ஸ்ரீமந்தாராயணனிடத்திலேபோ
யெனக்குத்தாயானவனே அரங்கனே இரங்கவேணுமென்று கபாலத
கையிலேந்தியிரக்கும் பாமபாகியபாயலேச்சுமக்குத் தன்காதையாகிய
பிரமதேவனுனவன் அவருடையபாததாமரையைவிளக்கப்பட்ட அலை
யாறுகியகங்கையைநரிக்கும புராணங் னையெல்லாம்புகலும் பொடி
யாகியநீரைப்பூசிக்கொண்டே ஆனந்தமாகிநின்றாலும் ஆடுகெய்த்தன்
மையென்றுமின்மையால் அமமுத்தமன்நெனநவாறு (இதன்கருத்தி
லே ஸ்ரீமமுத்தமெனபதயீசுரனாகையலவா விஷ்ணுவினிடத்திலே
செய்தமையைவிநோதமாகவிரித்தாநென்றாகி

(௬௪)

தவம்-கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆனந்தமாயரங்காக்கேயுயி களடிமையென்னும்
ஞானந்தனிலைமபெயி வாசல்சாத்திரம்முறைப்பற்றி
ஈனந்தரும்பறமும்முறா னுமயானென தென்றுமபி
மானந்தவிரத்திருப்பாக்கிதுபோலிலைமாதமே.

(எ-று) ஆனந்தமாகியபோரின்பகதிலமுந்தியரங்கனுக்கே உயிர்களா
கிய ஆனந்தமாயரங் அமையென்றறிந்தக் ஞானமாகிய கபாடத்தினு
லே ஸ்ரீமபொதியாகியமெம்-வாய்கண்-முகஞ்ச-செவியென்னும் வாயல்
கையடைந்தாண்மைநலரும் நளினமாகிய காலைபபிடித்திட்டு வின
த்தைதககாரினா ஆசாயசமாநபதமெதுமின்றிய வெனதென்னுஞ்
செருக்குமுத்தலாகியமானபிமானங்களை ததவிரந்திரந்திருக்கத்தக்க
வர்களுக்கிதைப்போவொத்ததவமியாதொன்றும்இல்லையென்றவாறு.

இதவும் அதுளணை சீர்கழிநெடில் ஆசிரியவிறுத்தம்.
மாதவங்கனென்றோ தவங்கனில் மருவுசெவனென்றோருவநீபெரும்
பூதமல்லெல்லையிந்திரியமல்லையம் புலனுமல்ல நற்புத்தியல்லையான்
சீதரன்பரந்தா மங்காமனன் திருவரங்கனுக் கடிமைநீயுரைக்
கேதுமில்லையெனறியந்தபின் ஈதின்மாதவ மில்லையெங்குமே.

(எ-று) பெருமைமிக்கதவங்கனென்று சொல்லப்பட்ட அவங்களிலே
சேவனென்று மருவப்பட்ட ஒருவன்கேளாய்மேவுவற்கு நீவந்துபஞ்ச
பூசமுமல்லபஞ்சேந்திரியமுமல்ல ஐம்புலனுமல்ல அதுமன்றி இப்புச்
சுயமல்லவாகாணுகையால் சீதரனென்றும் வாமனென்றும் சிந்த
திருவரங்கேசனுக்கே அநீமையானே எனக்கே தொருகுமற மில்லை
பென்றறிது படியறிந்தாய் கித்பின்புதுதைவிட மாதவமானகேதொ
ன்று மில்லையெனறவாறு.

(சு.உ)

இரங்கல் - கட்டளைக்கலித்துறை.

எங்காந்ததங்கை நல்லீரென்செய்கே னிரண்டேத்திடைழார்
தங்காந்தநென்றறிந்தா லு நில்லாது தரைக்குநெய்கும
அங்காந்தசெம்பவளத் தெமபிரானரங்கன்புயங்கள்
செங்காந்தமால்வரையோ விரும்போவென்றன் சிந்தனையே.

(எ-று) உம்முடையகாந்தானாகிய அங்கையையுடைய கங்கைமீர்க
ளேகேளீர்பானென்ன செய்யப்போதேனளநிதையாராகிய ஆபணங்க
ளுடையசீதேவிக்கும் பூதேவிக்குங் கணவனென்றறிக்கேனாயினும்
என்செய்கையானானதுகரித்து நிற்பதில்லை தகையையுண்பதற்கும்
நெய்யைக்குடிப்பதற்கும் அண்ணாந்த செம்பவழம் போன்றதிருவாய்ம
லரையுடைய எம்பிரானாகிய அரங்கநாயகனுடைய திருப்பயங்கள்
செவ்விகாயுன்னிதமாகிய காங்கக் கல்லையோ எனளிகையமானதிரும்
போவென்றவாறு. இன்னங்காந்ததுக்கு மிருப்பிற்கும் கண்டளவே க
லப்பது காரணமாகலால் செங்காந்தமால்வரையோ இரும்போவென
தன்சிந்தனையென்றோரென்பது

களித்துழிசை.

சிந்தையிக்குடி கொண்டிருந்து திருக்கருத்தற நைக்கொளும்
திருவரங்கர்பொருப்புயர்ந்த திருப்பயம்புகழ் களிப்போம்
புந்தியிக்கது வந்தபுக்கது மோதமாதர்களைமுவர்தம்
பூசையேமக பூசையென்றதுபுதுமையன்றிது புத்தர்காள்

அந்தரத்திமையோரருந்துமருந்தும் வெள்ளையதன்றியே

அறியசாதி கொளரகிமானிட ரகலிடத்தினு மில்லையே

மந்திரத்தினி லாததேவதை வானகத்தினி லில்லையே

வடிவிலாதவை யண்டகோளம் வளைந்தவைப்பிணுமில்லையே

(எது) புத்தர்களேவாருங்கள் புகலக்கேளிர் சித்திப்பவருடைய சித்
தையிலே குடியாய்நிட்டு நீங்காமலிருந்து திருக்கரமாகிய அஞ்ஞான
த்தையதுத்தாட்கொண்டருளாரின்ற திருவரங்கேசருடைய வாயி
லுமுயர்ந்தபுயங்களைப்புகழ்ந்துகொண்டாடும் களிப்பையுடைய களி
யாராங்கள் மனதுக்கிடமிருந்த மகிழ்வானதுவந்து வாய்த்தது அதே
கென்றால் சததமாதர்களுடையவாம் பூசையேபெரிதாகிய பூசையே
ன்பது அதுநவமாய்க்கக்கின்றதல்ல அதுகென்படிபென்னில் விண்ணு
லகிலுள்ளவிண்ணவரும் பொசிக்கப்பட்ட அமுதமும் வெள்ளைதான்
அதுவுமன்றி அரிதாகிசாகுகொள்ளாதமானிடர் அகண்டபூமியினிடத்
திலேயில்லை அதுவுகன்றிப்பெருமைமிக்க மந்திரத்தில் வசப்படாத
தெய்வங்கள் வானுலகத்திலுமில்லை அதுவுமன்றி வொருவடிவிலாத
வஸ்துஇந்த அண்டகோளமவளர்ந்த வைப்பிலேயுமில்லையென்றவாறு
இதன்கருத்து தேவரமுகம்அதுவும் நிறமொன்றாகையால் வெள்ளை
யென்றார் சாதியென்பது களளர்கையால் களஞ்சுகுடியாதவருலகத்தி
லில்லையென்றார் வடிவென்பது மதுவாதலால் மதுவிலாதவஸ்துஅ
ண்டகோளவைப்பிணு மில்லையென்றொன்று இத்துள்ளுரைகண்டு
கொள்க

சுரு

குளடிவஞ்சிப்பா இவைபத்தொன்றும் வஞ்சிஅடிகள்

இல்லறமெனத்திறவறமெனச் சொல்லறம்பிறதுணையன்றெனப்
பலக்கடலுட்டுவக்கதுப்பான் காவிரியிடைப்பூசிரியெழில்
சிலமந்திகள்சினைதாவப் பலதென்கின்பழக்கிலையுதிர்
அடர்சமுதின்பிடறொடிதாத் தேரமாங்கனிசிறுநூழ்
முடப்பலவின் குடக்கனியுக அரம்பைக்கனிவரம்பிற்புக
வயன்மருங்கின்மலர்ப்பொய்கையுள் துயில்வலம்புரிதுண்ணவநத்
தர அட்டாமரைத்தவிசறைகரு ஊட்டோகிமர்பேளட்டு னேழ
யிற்சேவனமனங்கமளிப்பக் குயித்பேடைக்குலமொளிப்ப

மழைபுகிலெனமுழுவதிர்தரு திருவரங்கப்பெருநகருள்
அரவணைமிசையறிதுயிலமர்த் தருள்புரி இதைனிச்சொல்

இதராரடிநேரினை ஆசிரி: ச்சுரிதகம்

திருநாரணனைச் சேர்த்தனம்

சரணரவிந்தஞ்சமென் றிரங்கே

(எ.க) இல்லறமென்றுத் தறவறமென்றுத் தறவறமென்றுஞ் சொல்லத்தர்க அறமுதலானதெல்லாந்துணையல்லவென்று நிறுவிகடனைதுவத்தனையைய க்குமபெறுட்டாயக்காவேரியினிடத்திலே பூவிருந்தபூங்காவிற்கிலுரங்குகள்கிளைகளிற்றுவும்போது பலபல தென்னையமுக்குலைகளுநிரவும் நெருங்கின கழுமரங்குகளினிடமாக னொடியவும் இனியதேமாங்குகளினிடனே சிதறியபூமலர்கள் விழவும்முடம்படவளர்த்த பலாமரத்தினுடைய சூடம்போனறகுகளுநிரவும் வாழைக்கனிகள்வரம்பிலேபுகவும்வயலினது மருங்கினமலர்ப் பொய்கைக்குள்ளே துயிலப்பட்ட வலம்புரிசங்கமானது திங்கிட்ட திரவுக்காணையுடைய நாமரைத்தவிசிலே யுறையப்பட்டசூட்டினையுடைய அனனமானது பெட்டையன்னத்துடனே யெழுந்திருக்கவும் மயிற்சேவல்மனங்குளிக்கவும் சூயிற்பேடைகுலமொளிப்பவும் மழைமேகம் போலமுழுவதிரப்பட்ட திருவரங்கமாகிய பெரியநகரியினிடத்திலே யாவணைமேலே யோகந்ததியாயமரத்தருளிய வழகிய நாராயணனுச்சேர்த்தனங்காண் அவருடைய சரணம்புயதகைய தஞ்சமென்றறிதென்றவாறு

கூ

மடக்கு எழுதிக்கழிநெடிஸ் ஆசிரியவிருத்தம்

இரவியையிரவின் மதியினைமதியுள்

இறையினை யிறையுமெண்ணரிய

கரவனைக்கரவின் முனிவனைமுனிவர்

கருத்தனைக்கருத்தனைத் துடைத்தான்

பரமனைப்பரம பதத்தனைப்பதத்துட்

பாரனைப் பாராத்துதுந்

அரவணையரவி னரக்கணையரங்கத்

தழுகணையடிகள் சேவியுமே

(எ-து) இரவானவனை இரவினிலியங்குமதியானவனை மதிக்குளு
றையப்பட்ட இறைவனுனை இறையுமென்னுதற்கரிய கரவான
வனை காரவைமுனையப்பட்டவனை முனிவர்களுக்குத்தைவிட்டுக் கட
வாதவனைக்குவைத்துடைத்து ஆளப்பட்ட பரமனுனை பரமபத
மாயுள்ளவனை பதத்துடைக்கப்பட்டபாணையுடையவனைப் பாடெல்லா
மபாஷிமபுசுழப்பட்டவையாகிய வரவத்தை யுடையவனைக்கண்டு
அவாதிருவாடினைச் சேவியுக்களென்றவாறு (அடிகள் சேவியுமென்ற
அமகத்துவாக்களைச் சேவியுக்களென்றமாம்

௬௪

இருபனிக்காலம் கலுசிலைத்துறை

சேவிக்கவாழ்விக்கு மெங்கோனரங்கள் நிருக்கோயில்குழ
காவித்கலந்தாசை தந்தேகினுர்நெஞ்சு கன்னெஞ்சமோ
வாவிப்புறந்தன்ன மெதோவாக்கண்டிலேன்
பாவிக்கணைத் தனிக்காலமிந்தப பனிக்காலமே

(எ-து) கண்ணினும்கண்டுசேவிக்கப்பெறில்வாழ்விக்குமெமக்கிறை
வியாகிய அரங்கநாயகனுடைய கோவிலைக்குழந்தகரவில் கூடிக்கலந்
திருந்துகனவிலுமபிரியேனென்றுகாதலைக்கொடுத்துப் போனகாதலர்
நெஞ்சுமரனதுகன்னெஞ்சுதனையிருந்ததோ தடாகத்தின் பக்கத்தேச
ஞ்சரிக்காரின்ற அனனங்கரலின்நேர்வரைக்கு மேதுகாரணமாகவோ
வரக்கான் கிலேன்பாவினெனக்கு இந்தபணிக்காலம் பின்னிடுகிறது அ
நெகங்கோடிகாலம் தனித்துருது தவ்னுதற்கரிய நெடுக்காலமாயிற்
மென்றவாறு.

௬௫

குறம்-அறுசேர்க்கழிநெடில்-ஆசிரியவிருத்தம்

காலமுணர்ந்த குறத்தினுன் கருகினையொன்றது சொல்லுவேன
பாலகனுச்சியி லெண்ணைவார் பழகியதோர்கலை கொண்டுவா
கோலமலர்கையின் மங்குகின் கொங்கை முகக்குறி நன்றுகான்
ஞாலமுவந்திட நானையே நண்ணுவை நம்பெருமானையே.

(எ-து) நான்திரிகாவர்தமானமுந்தெரிந்தகுறத்திகாண்வாரும்பெ
ண்ணெந்நெஞ்சிலேயொன்றுவினைத்தாம்அதைநிசமாய்ச் சொல்லுகி
மேனஎன்னுடையபாலகனுக்குச்சிக்குளண்ணையவாரும் பழமைபா
ய வுடையுத்தரியமுண்டாகிந்கொண்டுவாரும்அழகியமலரால்நிறைத்

த அளகபார்த்தையுடையமங்கையே உன்னுடையகொங்கையின்முகக்
குறின்மைய யிருந்ததுமான அதனிலிந்தஞாலமுழுதும் உலப்பெய்
தும் படிக்குள்ளேத்தானேயனையக் கடவைநம் பெருமானே யென்ற
வாறு-

(சசக)

மேகவிதிதூது-கட்டளைக்களித்துறை.

பெருமாலையார்க் குரைப்பேனுமகதே விண்டுபேகினால்
மருமாலையெழுங் கார்துலங்காடொண்டர் காற்பொடிதன
திருமாலையொண்டதிருமலரங்கர்தக் கெய்வத்தாழடாய்
மருமாலையாங்கி வயமின்னந்திமலை வருமுன்னமே

(எ-து) நான்கொண்டபேரானசையநிய வொழுகாமேழாநின்ற
கார்குங்கால்உங்களுக்கேவாய்விட்டுரைப்பதல்லாமல் உங்களுள்
மார்க்குறைக்கப்போமேனதொண்டாடிப்பொடியாழ்வாரொசொல்லியரு
ளியதிருமாலையெகொண்டருளியதிருமலரையுடையதிவ்வி
யமாயிமன பொருந்திதிருந்தாழாயமாலையவாங்கிவாருங்கள்-ஆந்
திமலையானதுவருகிறதற்குமுன்னமேயென்றவாறு.

(எய)

நேரிசைவென்பா.

முன்னம்பிறந்த மிறப்போ முடிவில்லை
இன்னம்பிரப்பிக்க வெண்ணுதே-தென்னரங்கம்
மேவிக்கிடந்தானே வீற்றிருக்குறின் பததென்
ஆவிக்கிடந்தா னருள்

(எ-து) அடியேன்முன்னேபிறந்தபிறப்பிறகுஇவ்வள வென்றொரி
துமுடிவில்லைஆகையாலின்னமுமபிறத்திற்குமபடிக்குமது திருவு
ளத்திலினனவேண்டாமதிருவரங்கத்திலே சேஷசயத்தில்திருக்கண்
வளர்த்தருள்பவனேயுனதுபாத்தாமரைநிழலிலேயவடந்து வீற்றிருக்
கும்படிக்கெனது ஆவிக்குயிடந்தந்தருள் வீராகவேனுமென்ற
வாறு.

(எக)

இரல்-மடக்கு அறசிக்கழிகெழில ஆசிரியவிருத்தம்.

அரும்புன்னுக்கதடங்காவே அவாவென்னுக்க தடங்காவே
அம்பொருக்ககண் பொருந்தேனே-அழகிருக்ககண் பொருந்தேனே

பாம்புங்கடலூர்நாவையே-பாவிக்கடலூர்நாவே
 பார்மிதுயரமறியலேபடுமெனறுயரமறியலே
 கருங்கட்கயலேமாசுறலே-கரைவேறகயலேமாசுறலே
 சுண்டறடோதுகுவாலுகமே-கங்குறபோதுகுவாலுகமே
 குருப்பததழைக்குங்கரும்பளையே-குயில்வந்தழைக்குங்கரும்பளையே
 குருகீரந்தமங்கையே-கொணரிந்தந்தமங்கையே

(எ-து) அரிதாகியவிசாலமாகிய புன்னகைவனமே யான்கொண்ட
 ஆகையானது என்னியகதி லடங்குதில்லை தாமரையி னிடத்திலே
 கொடுத்தினவண்டேயானமுகநீற்றா தொழுகையிலும் சுண்ணாறக்க
 கொள்ள வில்லையேபாவிக்கடலிலேயோடா நின்ற மரக்கலமேபாவிவே
 னுக்குவாவாவுமலர் தூற்றுக்கின்றது தீலஹைசுடுந்தன்மையாகுதுழ
 மிமிதுயர்கனனிழாநின்ற அலையேயான்பமிநதுயரங்கண்டறிய யில்லை
 யேகருமைபாகியகண்ணையுடையகயலே பெரியசுறாலேகரைநதுருகப்
 பட்டவெனக்குஅயலாரோ டொத்திருந்தார்கள்மாசான மறவிளருந்
 தாழம்பூவுகாநின்ற வென்மறைகுன்றேகக்குலாகியலோர் பொழுது
 செல்வதுஅனேகயுகராசிசெல்வசென்னும்படிக்கா கின்றது குருமபை
 யானதுதழைக்காவின பரியபளையேகோசிலமானது கரும்பனாகியகர
 மவேளைவரக்கூவுது ஆகையால்நுருகாகிபட்சிகள் கங்குகளமப்பட்ட
 அழகியகரையே கம்முடையவரங்காயரைக்கொண்டி வருவீராகவே
 ண்டிமென்றவாறு.

(உஎ)

இதனுள்பத்துததாமரைகளும்ஒன்பதுஅதிசயங்களுகாண்க.

நேரிசைஆசிரியப்பா

கரைபொருதொழுகுங்காவிரிடாரே
 ஆற்றிடைக்கிடப்பதோரைந்தலையாவே
 உரலஞ்சுமப்பதோரஞ்சனமலையே
 அம்மலைபுகத்தோரவிந்தவனமே
 அரவிந்தமலர்தொருமதிசயமுயவே
 கடல்நிளிப்புடுத்தகண்ணொலம்
 உடனமுழுகலந்தொருதாமரையே
 வகிளம்பிவந்தவான்வாரசடைதங்கட
 பகிரதிகாந்ததார்பங்கேருகமே
 யாவையும்யாவும்பனடக்கநாள முகக்

கோவையின்றதோர்கோகைமே
 திருமகட்கினியதிருமனையாகிப்
 பருமனையிமைப்பதோரபதும்மலரே
 சடைத்தலைதாழ்த்துச்சங்கரனிரப்ப
 மூடைத்தலைதவிர்ந்ததோர்தோர்முளரிமாமரே
 ஆங்குமண்டோதரியணிந்தமங்கலாண்
 வாங்கவிலவாங்கியவனசமுமொன்றே
 விரிந்தபுகழிலங்கைவேந்தர்க்குததென்றிசை
 புரிந்தருண்மலர்ததோரயிண்டரீகமே
 மண்டினிஞாலமும்வாமுமுட்பட
 அண்டமுண்டிமிழந்ததோரமபோருகமே
 கடைசெவந்தகளாறுகருமணிவிளங்கி
 உடைசிலவுரிபரந்தினியவாய்நெடியலாய்
 இன்பந்தழீஇயவிருபெருங்கமலம்
 துன்பந்தழீஇயததொண்டனேனையும்
 உவப்புடனொருகானோக்கிப்
 பவக்கடல்கடக்கும்பரிசுபண்ணினவே.

எ-து) இருக்காயுமோகிப் பச்சிமவாக்கினியாய்வாராநின்ற காவே
 ரியென்றோராதுண்டு அந்த ஆற்றினிடத்திலேஐந்துதலையையுடைய
 நொறுங்கங்கிடக்கும் அந்தநாகமானது சுமக்கப்பட்ட கொரு நீலம
 லைஅந்தநீலமலையானதுசெந்தாமரைவனமாய்ப் புஷ்பிக்குமடிப்படிபு
 ஷ்பித்த செந்தாமரைமலர்கள் தோறும் ஒவ்வொருஅகிசயமுண்டு அ
 திலேழுதலாவது கடலை ஆடையாச்சுமுழுவிரித்தவிடமகன்ற வலகமு
 டனெல்லாமளந்த கொருதாமரைபென்னவே வலத்தாலாகுது இர
 ண்டாவதுவளர்ச்சியாகவளர்க்குதுபோன்ற இளம்பிறையைத்தரித்த
 அரனுடையநீண்டசடையிலே நிரம்பக்கங்கையுமிழந்த கொருகாம
 ரையென்றவே இடக்கதாஸாகுது முன்றாவது உயரகிணையற்றினையா
 கிய சராசரங்கையுண்டுபண்ணுமபொருட்டாய் நானருமுக்குடைப
 பிரமதேவனைப்பெற்றவெருகாமரை யென்னவே உத்தித்தானமாகு
 துநான்காவதுசீதேவிக்ருகுகியவீடாய்பெரிதாகிய கவுஸ்துத்தமென
 பபோபெற்றமணினிளங்கப்பட்ட ஒருதாமரையெனவே மார்க்கமா
 வது ஐந்தாவதுசடைமுடிசங்கரனுவனிரந்தபவந்தவள வில்முடை
 யாகியதும்கந்தமாகியபிரமகபாலமவர்கைவிட்டகலச்செய்த கொருத

ரைபென்னலேயலக்கையாகுது அஃது மண்டோதரி யணிப்பப்
டமங்கலஞ்சிதரம்பங்க லிசிலை மணத்த வொருதாமரை பென்னலே
இடக்கையாகுது-ஈழாவது மிகுந்த புருஷையுடைய இலங்கைவேந்த
னாகிய வீடணற்கு அருந்தந்தென்கினகண்ணுண்டாகிய திசையைக்கொ
டுக்கந்தக்கத் தமலாந்த ஒருதாமரை பெ - வே முகமாகுது - எட்
டாவது கீர்கூழ்த்த மண்ணும்மிண்ணு முட்பட அண்டமுமுதுமுண்
மிமிழ்த ஒருதாமரை பென்னலே ஸாயாகுது ஒன்பதாவது - இருக
டையுஞ்சிவந்து விசாலமாய் தருமையுடைய மணிப்பாவை விளக்கி
யஇடையிலேகிறிது செவ்வரிபரத்த இனியதாய் கொடிதா மின்பந
தானே தழுவிய இரண்டிபெரியதாமரையானது என்னகைக்களர்
குதுஅதுதன்பத்தானே தழுவியகொண்டஓயிய என்னபு மடவகை
யுடனே யொருககாஸ்பாத்தது ஒருவராலுன் கடப்பீர்தமகரியமறமிக்
கடலைக் கடக்கும்படிசெய்ததெனவலது.

கார்க்காலம்வண்டு - கலிநிலைத்துறை

பண்கொண்டதே யூறுசெவ்வா பரங்கைகர்பைம்பொன்னிடம்
 டெண்கொண்டே பராசுமத்தாம் மறந்தார்கொலிசெவ்வன்கொள்
 விண்கொண்டமலை நவீனம் பி பெய்ழினைநவீனசாயிலேயெவ்வன்
 காரகொண்டமுலைநீது கண்மாரி பெய்ழினைநகரங்காலமே

(எ-து) டண்ணுகிய இகசொருந்திய வேங்குமுலை யூழப்பட்டசி
வந்தவாடையையுடைய வரங்கு கருடையசெழுநாமொருந்திய
வேரிந்திழுந்த காட்டிலே என்னுடைய கலை எம்பி பேரரசையைக் கொடு
த்த தலைவரானவற மதத்துவிட்டபேரே பண்களை வெழிபகக்க வ
ண்டினங்களே விண்ணளவிய வெறுபினமேலே விண்ணிலிருந்து வி
ண்மனழிபெய்கின்ற விசையைப்போலே என்னுடைய கண் பொருந்தி
யமுலையின்மேலே கண்ணிலிருந்து கண்மழிபெய்கின்ற தந்தகலத
தையென்றவாறு.

செய்தியினை - மட்டினைக்கவித்துரை.

காரகமேரனம்வடதிரு வேங்கடக்கார்வையையோ

நீரகமேவென்கமே துயிநீடுபணிப்

பேரகமோதென்றிருவரங்கப் பெருங்கேடையிலென்னும்
ஊரகமோவிடந்தண்காவி நின்றஒருவருக்கே

(எ-து) மேகத்தினிடமோ அன்றியும் நன்மையையுடைய வடக்கி
னகண்ணுண்டாகிய அழகிய திருவேங்கிடமென்னு (வை) மேகத்த
முடையோ முன்னிடமோ கெடத்திய ஊனிடமோ - தூக்கமிக்க
பாம்பினதுபெறுகுகிய யிடமோ அழகியதெற்குத்திசைக்கத் திரு
பதியாகியதிருவரங்கபென்னும் பெரியகோயிலாகிய ஐரினிடமோ கு
ளிர்த்தியுடைய காலினிடத்தி நின்ற ஒருத்தியாகிய ஒம்பற்றவின
ளுக்கிடமாவதுஎன்றவாறு, (மின்னர்கொடிபோன்றமையால் இவனு
க்கிடங்காரமோ வென்றார் வரையாமகாளிர் போன்றமையால் இவனு
க்கிடம் வடதிருவேங்கடக்காரவரையோ வென்றான நீரா மகளிர் போ
ன்றமையால் இவனுக்கிடம் நீரகமோவென்றார் நாககன்னியம் போன
றமையால் இவனுக்கிடம் பணிப்பேரக மோவென்றாற்புவிமாதாமோ
ன்றமையால் இவனுக்கிடம் கோலென்னு முரகமோவென்ற ரெண்ட
து கருத்து

வஞ்சித்துறை,

ஒருநயனம்பேசுவென் திருவரங்கேசரிதான்
மருவுமினனாசமாம் கருமவன்பாசமே,

(எ-து) வாரங்களுலகத்தோ ருட்சத்திலே மோட்சமுண்டாகும்
படி ஒருயமாகிய ஊதியம்பேசுகிறேன் திருவரங்கேசருடையதிருவ
டித்தாமரை நிழலிலேசென்றசேருங்கள் வினாபுக் கருமகாண்டததி
லேவலிகாகியவுங்களுடைய ஆசாபாசமெல்லாம் அதமாய்விடுமென்
றவாறு

எண்ணிக்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்,

பாசமாமிடியர்பா னேசமாமிடி நனும்
பைம்பெ-னாடையுஞ் செம்பொன்மாமேனியும்
ஆசையாமலருளாள் வரகமறப்பலமும்
அஞ்சலென்றருள்செயுங் கஞ்சமுங்கருணையின்
நேசலாவகனமும் மாசிலாமுனவலும்
சீரிதாலெழுந்த ஊரிநாமமுமெனக்

சேனாத்திருவறங் கேசனாதிகிரியும்

இலகுவெண்சங்குமே யுலகமெங்கெங்குமோ

(எ-து) ஆசையாகிய அடியார்கள் இதயமல ரிடத்திலே நேசமாகிய திருவறத் தாமரைகளும் பசுமையுடைய பீதாமபரமமசெவ்வீதாயழகிய திருமேனியும் பொற்றாமரைப் பூவிலுறைபட்டவள வாசமாகியமார்பகலமும் பரமென் றடைந்தவர்களைப் பயப்படாதீர்களென்றான் புரியுக்கராமபயிரும் கைதையாகிய தாமரையும ஓளிலினங் கிய திருமுகமும் மாசிலாந புனமுறுவலும் சீரிதாயெழுதியகஸ்தூரி நாமமும் எனக்கிறைவனாகிய திருவரங்கேச ருடைய சக்கராயுதமும்- இவைப்பட்ட வெள்ளிய சங்கமமே தெரியப்பட்டது உலக மெங்கெங்கும்-எ-று

எள

வஞ்சிவிருக்கம்.

எங்கண்ணு நிரைந்துறையு மெம்பிளூன்
கொங்கண்ணு வண்டுமுதல் கோயில்குழி
உங்கள்வரை யெங்கள்வரை யொன்றியே
மங்கையுன கொங்கைகளை மாணுமே

(எ-து) என்னுமெண்ணெய்யும்போ லெங்கெங்கும்நிறைந்துறைய பட்ட எம்பிளூனாகிய வரங்கருடைய சுகந்தத்துக்காயடைந்துவண் டுணங்கள்சந்திக்கப்பட்ட திருவரங்கத்தைச் சூழ்ந்த உங்கள் மலையி ன்திடமும் எங்கள்மலையின்திடமும் நெருங்கி யிடமணித்தா யிருப்ப தெத்தன்மைத் தென்றால் மங்கையேயுனது கொங்கையாகியமலைள் ளன்றோடொன்று சமீபத்திருப்பதுபே ளிருக்கும் எ-று

எடு

இரங்கலாலிகிலேத்துறை.

மரஞ்சேசன் மேலார்மாலாய் வற்கோயிலில்
தேனார்காவிற பூவாராயுத் தேனேயோல
நானுபாகத்தின் பங்கண்டாநான்வாடப்
போனார்வார தேதோலாய் போதாவே

(எ-து) கங்கையாகிய பெண்ணைவள்ளுத சடாகேசத்தைவணை டையவன் முதலால்மேலோறயாரும் அபாடைத்துவாமுத் திருமய

ரங்கத்தினிடத்தின் தேவைகள் சிறம்பி பூங்காவி பூவுகடோறும் மாரா
 றாய்ப்பட்டவண்டைப்போல என்னிடத்தில் ராணுபோதகத்தினிடத்தி
 ன்பது கர்ந்து இப்போகான்வாட்டமுதும்பழவிட்டுப்பிரித்து போனத
 லேவாவ றுமை ஏதுகாரணமோ எனக்குச்சொல்லவேண்டும் போதா
 வேள-து. (போதாளன்பது பொருளுரை) என்

மதங்கு-அதுசீர்க்கழிநெழில் ஆசிரியவிருத்தம்

போதவெனக்கெளிதானுர் போதவனுக்கநிகரமும்
 ராகாரங்கத்தினுத்தானு றயாங்கினடக்கில்
 ஒதுமசங்கியைத்தாளுள்ளமதங்கியரக்காம
 வேதமனைந்திறவல்லீர் வினையைமறந்துவிடரே

(எ-து) மிகவுற அழபேணுக் கெளிதான வராய்ப் புவயனாகிய பிற
 ம்மாவுக் கரிதானவ ராய்ச் சகல புவனகர்த்தாவாகிய உலங்க நாயகரு
 டைய அழகிய திருவடியை ராடி யாங்கினிடத்திலே நடித்துத்துதிக்க
 கு மதங்கியானவன் அப்படி நடித்தால் உள்ளமானது அக்கினியிலேட்
 ட அரக்கா யுருகு மாகயால் வேதமோத வல்லவர்களே வினையைவி
 னாந்து மொளிப்படாமல் மறந்துவிடக்கடவீர்கள் என்று (அய்)

பான் தாழிசை,

விடாதுபூமடங்கைமார் விருப்பவாயாமாதர்தோள்
 வியந்துமுன்னயகவர்க்கு விறகுமெய்கள்கொங்கைதான்
 அடாதகன்றுபாணயின்ன யங்கன்னறியிங்கனம்
 அரங்கரன்புகூரலின்ப மாககல்லலல்லயே
 எடாதிருக்கில்லாய்திறக்குமெங்கனையனுச்சிதோய்
 எண்ணெய்ப்பட்டமெய்யிலிட்ட முத்துமுதலிஉழுது
 படாமுகந்திறந்தகைந்து பழலையையின்மணமுறு
 பசுரம்புபுடைபறந்து பல்சுழந்தலையுமே

(எ-து) விட்டுநீங்காமல் கமலையானவன் விரும்புமபார்வையுடைய
 வமாயலனை உருகியபுயத்தாக விடுப்பமெய்வி விரும்பியவர்க்கு விற
 கப்பட்ட எங்களுடையகொய்யானது அறருக்குஅடுக்காதென்று
 அடுக்கவே யடுக்குமாயால் இன்னமும் அப்படித்தி விருக்க

விஞப்பயின்றி இவ்விடத்திலெய்திய ரங்குனவர் அன்பு கூறுப்படிக்க
நுயினபமாகதக்கது உண்டுமென்றமனினுக்கால் வாய்திறக்கமுந்தமு
ந்நையாகிய எங்கனோ னுண்டாய் வச்சியிலேதோயந்த எண்ணையானது
அவ்விடத்தை யாணிக்கும் மழலை மொழி வணங்குகாவினற வாயினது மண
மருகுடகனமெய்வ வரம்பானது வக்கத்திற் பறந்துபார்க்கறந்திருக்
குமுலையானது என்று அரு

இறங்கல்-ரட்டளைக்கேத்துறை.

முலையெ ண்டபான்மணல் வாய்ம நிறநில்லைய மொர் குமுலோ
அலையெண்ணுள்ள மென்மையையே யலையாழிவழற்ச
லையெண்ணுண்ட செங்கையாங்கேசர் தால்கொண்டகேசமெல்லாம்
விடையெண்ணு வழுவிழியான்சேனறவா நெய்மணவெனசுரமே

(எ-து) முலையுண்டபாலினது மணமானது வாய்விட்டுமாரினதில
லையெய்தத்தவளக்கமானது முடிக்கதக்க பருவமின்றி யலையா நிற்கி
ன்றது இன்னமுமென னுண்டாய் எனையையே அலையையுடைய சமுத்
திரம் என்றநிலைப்பிடித்ததென்கரத்தினையுடைய அரங்கேசர் திரு
வடித்தரமனையால் அளந்துகொண்ட கேசமுமுதுமவிலைபெற்றவாள்
போன்றநிறியையுடையவளே எவ்வாறுசென்றாய் இறைவனின் கடி
தாகிய காட்டுவழியில் என்று அரு

இறங்கல்என்சீர்க்கழிசெழில் ஆசிரியவிருததம்

லெஞ்சமுங்கருதம் கஞ்சனுமெருதம்
லேழமுற்பரியும் வீழமுன்பொருதார்
கஞ்சமென்றவருக் கஞ்சலெனறருளுக்
பாயிலன்புடையார் கோயிலிபைடையார்
மன்கவண்டினமும் துஞ்சுதண்டலையார்
கல்லியொன்வதிலோ செல்லீ புத்தியுமும்
கஞ்சமுண்டதிலே கஞ்சமுண்டதிலோம்
கள்ளமுண்டது வெண்ணுள்ளமுண்டதுவே

எ-து, வெவ்விடம் மொழிபேரைக் கருதும் கஞ்சனென்பவனையும் சு
வாழ்முனையு ம் குலையாழிமென் னுமயாரினையு ம் கஞ்சமெனவா
கிடையென்பவனையும் இறந்து விழுந்தபடி முற்காலத்திற் பொரு

தினவர் சரணமென்றவருக் கரணமாயஞ்சு தீரென தளிக்குந்தாயிலு
மெண்மடங்கதிசுமாகிய அன்பினையுடைய அரங்கராயசுருடைய கோ
யிலின்பக்கத்திலே மேகராலமும் வண்டினமும் துயின்றேவம் துங்
காவில் வல்லியாகிய ஒருகொடியுண்டி அதிலே இரவணகரு வியா
மல்லலருந்தாமையுங்கண்டு அதிலே ஆலகாலவிஷமுண்டு அந்த ஆல
காலவிஷந்திலே ஒருகன்வத்தனமுண்டு அகென்னுள்ளததை யுண்
டுவிட்டது-எ-று.

அ.ந.

முதுவேலிர்காலம் எண்ணிக்கழி செழில் ஆசிரியனிருத்தம்

உண்மிறுவாசமுடன் தண்டலேமருகம்வந்
துலவியசாரளமும் குலவிபவானிலா வும்
விண்டலர்பூவணையும் மென்பனிநீர்புழுதும்
வேனிலு மேமுதிரா வேனிலுமாகியதால்
அண்டம்பொழுந்தெரு மாளம்புயமின்பெருமாள்
அருமனைதலின்பெருமா ளழகியாம்பெருமாள்
புண்டரிகக்கமழும் தண்டிதையோகிமமே
புன்னைகன்சிந்தலரோ யின்னமும்வந்திலரோ

(எ-று) தாமரைமணக்குந் தடாகம்பொருத்திய நீர், துறையிற் தங்
கியவன்னமே புன்னாகத்திலுதிருநின்றபூவே செல்லக்கேளீந் உண்
டுமிறப்பட்ட மணத்தினுடனே தண்டலையாகிய காவிறதவழந்துபந்
தமாருகமானது உலவ நின்ற சாளரவாயலுங் குலாவப்பட்டஒளி
பொருத்தி நிலமும் முகிழ்விரித்தபூவினாற் செய்தவனையும் மெல்லி
தாகியபன்னீரும் புனுகுசவ்வா துவேனிலாகிய இரண்டு காலத்திலும்
முகிற மேனிலாகிய இரவேனிகாலமுமாகியதன்மையாற தேவர்கள்
கொழப்பட்ட பெருமானாவா அம்புயமின்னுகிய இலக்குமிகரத்தார
னவர் வேதத்துக்குராயகனாவந் அழகன்பிக்க நம்பெருமானாவந்
இன்னம்வரக்காண்கிலேன ஐதுசெலவேன்-எ-று

அ.ச.

கூ. திருகாலம் வெற்றோலிவெண்ணிறை

இன்னிசைபேரினார் மன்னியகோயிலையெய்தார்போற்
பொன்னினை வாலவந் பேரனவிடத்தினிற்போதுதோ
மின்னிபுழைநிறுநீ யென்றன்மேலெலாம்
வன்னியின் பொழிகளை வழங்குமவா டையே

(எ-து) இவியஇசையைப்பொருத்திய வேய்க்குமுலையுடையவநிலை
எபற்றதிருவரங்கத்தி லினிதுமேற்படாதவற்றும் போதாறுமபொரு
சேகிம்கினைவினாற்றலைவரானவற்போனவிடத்தில் போகமாட்டாதமி
ன்னப டட்டேகமும்மையும ஒன்றுமென்மெய்முழுதும் நெருப்பின்
பொரிசனாவழங்கப்பட்டவா டையானவிக் காற்றென்றவாறு. அந்

கற்காலம் அறச்சிந்தக்கழிநெழல் ஆசிரிய சிருத்தரம்

வாடையாசிரு பணியு ராயவேணிலாய் வந்ததுகாற்றெனமே
பேடைமாமயிற் சாயலாயன்பாமேற் பிழைகருகிடல்செம்பொன
ஆடைநாயகன் திருமகனாயக ரைக்கநாயகனேதும்
இடைவாவிது மதமிதுபிளியிய ஒளிபிவிமழையென்றே

(எ-து) கூங்காலமும்முனபனிக்காலமும் இளவேனிற்காலமும்மு
தி லேனிக்காலமும்மாயி ஐந்துபருவமும் கோய்க்குக்காலமாகியப
ருவந்துகேர்த்ததென்று சாயலினுலபெண்மயிலையொப்பாய்சலேவர்
பிதுபிழைநிலையாக்ககடவதென்று பொன்னின்னீதாம்பரகதைத்தரி
த்தநாயகன் நிறுமகளாகிய சீதேவநாயகன் ஆரங்கமாகியகோயிலுக்கு
நாயகன் அவனைதப்பட்டபொற்பட்டங்கட்டிய நெற்றியினுடையப
னைபிதுமேகமன்று மதஜலமிதுமழைநீயெனறுபிளிறிடப்பட்டஒசை
யிதுஇடியோசைஅன்று ஆசையாமழையன்றுஎன்றுமமறுத்தது-எ

கட்டளைக்கலிததுறை.

மழைபோன்மரகதம்போ லெம்பிருனவளர்கோயிலன்னீர்
பிழைபோயிவர்க்கிதை யாறுநாப்பரிவற்பின் வந்தெய்க
தனிழபோயுடைத்த வறுத்தமபொருமைகொள்சங்கரன்பால்
உழைபோயொதுங்க முயல்போமதிப்பிக் கொளித்ததுவே

(எ-து) இவன்மழைமேகம்போலவும் மரகதமாணிக்கம்போல
வும்எனக்குப்பிரானுவாகண்வளருந் திருவரங்கத்தை யொப்பிராகள்
குற்றந்தீர்க்க உரைக்குரைபாறுரைக்கததக்கவர் யாவென்றபுதுமு
ரைக்கததக்கரென்று ஆகலாஸ்துவர்பினைகுவந்துது டர்த்தெய்கமக்
உழையானதுசென்றுமட்டுறைததவறுத்தபு பெற்றுகமயினுன்னீரே
மானதுநகரனகையிழையொளிக்கவுடமுயலானதுசந்திரனிடத்திற்

போயொளிக்கவுநான காரணமென்று தலைவனசதியாடித்தனதுதோ
ழிபறக்குநாததுளறு

அள

கார்காலம் என்சீர்க்கழிசெழில் விறுத்தம்.

ஒளிக்குமிறு சுடர்க்கவளம் விழுங்குமபேழ்வாய்
உறுமுழக்கத் தித்திரவி டோடைசென்றித்
துளிக்குமழை மதக்கொண்முக களித்தறமினனல்
தோட்டிமாறுதப்பர்கர் துறக்குங்காலம்
அளிக்குலமும் கனக்குமயிர் குலமுமபாடி
ஆடுபொழிந் திறுவரங்க மணைபாக்காலம்
விவிக்குமலைக் கறுங்கடலு மொறுக்கங்காலம்
வினையேற்கு விளிகடுயின மேவக்காலம்

(எ-து) தன்னுள் ஒளிகளுக்கையுடையசக்திபாதித்ததெனனுமிரன்
கெவளத்தையும விழுங்கியகனறவாயினிடத்துள்ளயிடியேயினிறப்ப
ட்டமுழக்கமாய் இத்திரதனுசே நெற்றிப்பட்டமாய்பெய்யப்பட்டம
ழையேமதஜலமாய்வரப்பட்டமேகமெனனும யானையமினனலாகிய
அங்குசத்தினுலேகாத்தெனனும் யானைப்பாடித்தறந்துகொண்டுசெல்
லுங்காலம்வனடினாகள் பாடவும் அதுகண்டு களிப்பிடுகையுடையமயி
ல்களாடவும் ஆசிரிபத்தொழிக்குழந்த திறுவரங்கரானவ ரணையாத
காலமசத்திக்குமலையினுடையகறுங்கடலு மொறுக்கப்பட்டகாலம்மி
ருங்கவினையைச்செய்தபெனக்குவிழிகளானதுதாயில் பொறுந்தாக்கா
லவளறு (இதனகறுத்து) இக்கனமையகியகார்காலம் அறங்களு
யகரணை ாளாகில் கடலுமொறுக்கவெண்டியதிடிலை கண்ணு முறங்கா
மைவேண்டிவநிலை-எ-று,

அ.அ

துாவேனிக்காலங்கிலிசிலத்தறறை

பேவலர்வாழ் சென்னிதற்கை பலங்கவொறு காலிறுகால்
விற்றுகிடையெய்வ

ஐவலர்வாழ்திறுவரங்கத்தெமையிறுத்திப் போனவந்நாட்
டிவ்லேபோலும்

கோவலர்வாய்க் குழலோசைக் கன்னிரைகள் செவிமெங்கும்
குறுமபுனமலைப்

திருவரங்கக்கலம்ங்கம்-மூலமும்-உரையும்.

நி

பூவலரின்மணம்பரப்பி யிளவேணில்வரவந்த
பொதியத தென்றல்.

(எ-து)மேவலராகியபகைஞர்வாழப்பட்ட தென்னிலங்கையை மல
ங்கவொருகர மிருகோடியு மொருகொடியாய்வளைய வில்வளைத்தெய்
யுமமபினில் வல்லராகிய இடையருடைய வாயினுலும் வேய்க்குழ
லோசையைப பசவிந்நாகனி செவியிலுந்மொக்துள் கொஞ்சகதன்
மை பொருத்திய புன்கமயாகிய மாலையோகிம புட்டிக்கப்பபட்ட ப்
லின் மணங்களைப் பரப்பிக்கொண்டு இளவேணிந்காலம் வருமலவில்
வரவந்தபொதியமலைத்தென்றலாவ தென்றவாறு

இரங்கல் கட்டளைக்கவித்துறை

தென்றலைக்குங்குமச்சேற்றைப் பொருள்சிறியாள்பெரிய
ஹன்றலைக்குத்துடிக்குப்மென செய்வாயோராலழைத்த
வன்றலைக்குஞ்சரங்கத்தா யிலங்கைமலங்கவளைத்
தன்றலைக்குஞ்சரங்கத்தா யரங்காவண்டராதிபனே

(எது)தென்றலாகிய காற்றையுங் குங்குமமாகியசேற்றையும் பொ
றுக்கமாட்டாள் மிகவுஞ்சிறியதன்மையை யுடையவளாதலால் பெரி
தாகியதெருந்திய அலைகடவினது வோசைக்கு மனதுகூழ்ப்புமென்
செய்தாற்றுவள்துன்பத்தினுலே மெய்யென்று வோலமிட்டழை
வன்மைபெற்ற கலையினையுடையயானையைஇரட்சித்தவளோ இலங்கை
யானது கலங்கவளைத்துஅப்போதலைத்தபாணத்தை யுடையவளே அ
ரங்கமாகிய நகரையுடையவளே தேவதவாதிபனே தேவரீர சித்த
மிரங்கவேண்டுமென்றவாறு

கட்டளைக்கவிப்பா

அண்டர்போற்றுந்திருவரங்கேசஞர்
அணியாங்கத்த திருமுற்றமெய்தினால்
பண்டிபோனவளை யாழிவாக்குவேன்
பாலியாதுபராமுகம் மண்ணினால்
தண்டுவாளுந் சிலையிருக்கவே
சங்குமாழியுந் தாருமென்பேனவை

தொண்டருக்கொற்றிவைத் தோமென்றோடுகிலுள்
துளவமாலையைத் தொட்டிப்பறிப்பனெ

(எ-து) தெவாகள்போதடிசெய்யுள் திருவரங்கேசராகிய நம்மணி
யரானவர் அழகினையுடையநம்மனமாகியமும்மத்தினிடத்திலெழுந்த
ருளப்பெற்றேனாகில் என்கையளித்திமுன்னே கீழ்நாறுபாணவளை
யலையும் ஆழியாகியமோதிராததையும் தாருமென்றவாக்கிகொள்ளு
வேன அகங்குருகைப்பண்ணாமம் பராமுகம்பண்ணினு லதற்குப்பதி
லாய்த தள்ளிம வானுமவில்லு மிருக்கட்டுஞ் சங்குழியாகிய சங்குச
க்காததையுந்தாருமென்பேன் அனை அடிவரங்களுக்கு ஒற்றிவைத்
தோமெனதுரைத்தால் துளவமாலையைத் தொட்டிப்பறித்துக்கொள்ளு
வேனென்றவாறு

கலிலிலேத்துனத

தொட்டிண்ட தவிலெண்ணெய்க்கனருச்சியாலோடுகுழந்துகட்ட
கட்டுண்டிகழலவித் மறியாமலேருந்தழவகன்வன்யாரே
கட்டுண்டனரங்கனெனக்கட்டுரைப்பாரானுலங் கங்கைகுடி
மட்டுண்டகொன்றையான் மலர்மேலானதிறிய வடிவனன்றே

(எ-து) அள்ளியுண்டவெண்ணெய்க்காக அப்பேர்துஆச்சியாகியஅ
சோசை உரலுடனவரிந்து கட்டக்கட்டுப்பட்டானரங்கினென்றாகட்
டுவார்த்தைசொல்லுவாராகிலும் களிப்பினையுடைய வண்ணசாதிகள்
சத்திககப்பட்ட தேனிரம்பிய கொன்றமாலையதநரித்தகிலனும்உந்
திக் கமலத்தினமே லுதைத்தகட லும் அறிதற்கரிய வடிபத்தையுடைய
வவனு மென்றவாறு

அறகோக்கழிநெடிஸ் ஆசிரியனிருத்தம்

வடிவாதவக்கட லும்வடிந்தமூ
மாவயாட்கப்பாற்போய் வைகுந்தஞ்சேர்ந்
தடிவார்கள்குழாக்கடி யுனதடிச்சிற்
அடிமைச்சயுமக்கால கொக்காலத்தான்
கொடியாதி மணியாடையோத்திழுநூர்
குடிதறத்துதிருவரங்கக்கோட்டில்கொண்ட
நெடியோனையடியேனுள் குவடிசின்நி
வின்னருளே பார்த்திருப்பவீசனேனே

(எது) துவசங்களை அடப்பட்ட நவரத தினமணிகள் விழைத்தமாத
 ளானிகைகூடகோபுரம் நிறைந்த அயோத்திபாபுரியை விட்டு சூழ்வா
 ன்கித் திருவரங்கமாகிய கோயிலினிடத்திலே குடி கொண்டருளிய நெ
 டிதானவனே அடிமேனாலாகவேண்டிய முயற்சியில்லாமல் உனது திரு
 வருள்தானே பாகுமென்று பார்த்திருந்த கண்டயேனருக்காலும்வ
 டிவதற்கரியபிறவிக்கடலை கடந்துபோய் மூலப்பிரகிருதிவையுந் கடந்
 து அதற்கப்பாலாகிய வைகுந்தத்திற்சேர்ந்து உளதடியார் கூட்டத்
 துடனே கூடி உனது திருவடியின்கீழ்மேலம செட்பயத்தக்க அக்காலமந்
 து நெய்க்காலங்கிடைக்குமோவறிந்திடுவனெனவலாது

கட்டளைக்கலிததுறை

நீசச்சமணர்க்குந் குணியவாதற்குநீதியற்ற
 கீசம்பெளத்தர்க்குந் தைவர்க்குய்யார்க்கும் புகலுகின்றேன்
 நச்சப்படைவுபிடெல்லமுதற்றதனாதுதனகண்டார்
 ஆசற்றசீரங்கத் தாழிமூலததருமபொருளே

(எது) நீசததுவமான சமணர்க்கும் மாயாவாதிபர்க்கும் நீதியை
 ற்ற பூசலாகிய போனாயுடைய பவுததருக்கும் மற்றுமுள்ள எல்லாக்
 சமயவாதியருக்கு மெடுத்தகைக்கின்றேன் குற்றமறதசீரங்கத்திற்கிற
 ந்த வனுதியாகிய ஆதிமூலததரும்பொருளானவனே அழிவில்லாதச
 கலசேவகோடிசையுமுள்ளமேயுண்டாக்கியநாதன்கண்டொன்றவாது

வேரிசைவென்பா

அரும்புண்டரீகத் தழவீணைக்கென்னெஞ்சம்
 இரும்புண்டரீசாவென்னே விருமபி
 அறந்திருந்துக்கோயிலங்காவுநீரான்
 மறந்திருந்துமேற்பிரவாமல்

(எது) அரிதாகியதாமகாவொத்த உளத திருவழகனிலிருப்பமா
 ய் என்னிதையமானது இரும்புண்டரீருக்கெப்பாயி மீண்டிக்கொ
 பாய் மீண்டிவசாதென்றைக்கேர் புண்ணியமானது திருத்தக்கக்
 ளிலையுடையவரங்கனே உன்னமறந்திருந்து இனிமேற்படப்பிறவ
 க்கென்றவாது

கலிவிருத்தம்

பிறவியெனுங்கடலமுந்திப்பிணிபகிசோழத்தியிச
 சுறவனுக்கக்கொடுவியின் சுறவகப்பட்டமுல்வேனே
 அம்முடையாபென்னம்பா வரங்கமென்னுருயிக்கு
 குறவுடையவடியேனை புயக்கொள்வதொருளே

(எது) பிறவியென்னப்பட்ட சமுத்திரத்திலேயழுந்திப்பிணிப்பி
யுடன இத்திரியமாகிய சுருமினானது வழுங்கக்கொடியன்னையாகிய
சுழியிலகப்பட்டுச் சமுத்திரத்திலேனதருமம் சூயமானவனே யெனக்கு
அப்பனானவனே யெனனுடைய நிறைந்தவுயிருக்குறவானவனே அசு-
யேனையுமொருபொருளாயுயக்கெ ண்டருள்வதுக் கொருநாளு முண்
டாகுமோவென்றவாறு

எழுதிர்க்கழிநெற லாகிரியவிருத்தம்

ஒருபொருளல்லே னிருவினையுடையேன
உனதுதொண்டெனுந்துறைகுனித்தன்
பெருகுதண்ணளியின் பாசத்தொட்டிழிந்து
பெரியதொர்முத்தியான்பெற்றேன்
திருவுமாமணியுஞ் சங்கமுமேந்திச்
செய்யதாமரைபலபூகதுச
கருநிறமுடைத்தாய் நதிபொருநரங்கம்
கலந்ததொர் கருணைவாரிதிபே

(எது) அடியேன்யாதொரு தன்மையான பொருளானவனன்று இ
றக்கிறதும் மிறக்கிறதும்பிய தூரன்மையானையுடையேனதலால்உ
னதழமைத்திறமாயிய துணையிணிடத்துச்சென்று குளித்துப் பெருக
ப்பட்ட உனதருளாகிய கயிற்றைப்பற்றியிழிந்து பெரிதாயெப்பற்ற
சங்காழியன்னுமடையான முக்கிணைப்பெற்றேன் சீதேவியும்
பெருமைமிக்க கவித்துவமணியுஞ் சங்கமும்கிளங்கியஅவயகலாகிய
பலலரிவந்த தாமரைகளும் மீள்குகரியவண்ணத்தைய பொருந்திக்
காவேரியாகிய ஆற்றினலைப்பொருகப்பட்ட வரங்கத்தினிடத்திற கலத்
கருளிய கொப்பற்றவொருதணிமுதலாகிய கருணைக்கடலானவனேன
வாறு(பின்னுமிக்கையுள்ளதிருவாகிய வட்சியும்பெருமைமிக்க
புஞ்செஞ்ஞந்தையா சீச சிவந்தாமரைகள் பலவுக பூத்துக் கருநிற
ந்து நதியிழ்ப்புறப்பட்ட அலையோடுங்கலந்த கருணையுடையகட
ல அடியேனொருபொருளையுடையவனென்றுமிகவுமேழையேன
உனதுதொண்டெனுப பெயனையுடையதுறையிற்றுளித்தஅ
னமாராமம்பெருகை வீரகததைச்செய்யும்மாதரவாகிய வெரப்ப
லமுத்தென்னும் பிரயோசனத்தை யடைந்தேனென்று கட்டுக்கு
மரக்காகுஞ் சிலைடைசொல்லியவரறிந்துகொள்க

கட்டளைக்கலித்துறை.

ல:ரியரங்கம் வருதிருப்பவைக்குமண்கட்டித்
சீரியரங்கன் வளர்திருக்கோலம். சென்றிருக்கா
லேரியங்க விரிமானமும். கொயிலுமேன்தொழார்
பூரியரங்கவர் கண்ணிரண்டாகனபுண்ணிரண்டே

எ-து. திருப்பாற்கடல்கிய விடத்திலுலதாரஞ்செய்ததிருவாகிய
சித்திரப்பாவைபோன்ற சீதேவிக்கும் பூதேவிக்கு மணுளராகிய சி-
பிளையுடையவர் திருக்கணவளர்கருளிய சிங்காரபும்பெக்குத்திசை
க்குத் திருப்பதியாகிய திருக்காவேரிக்குழந்த திருவரங்கேசருடையகன
விரிமானத்தினையுத்திருக்கோயிலையுமேவித் தொழாமலெவர்களை அ
வர்கள் மூகத்திலேரணிபு கண்களென்றுண்டாகிய விண்ணெயிரணிபு
ண்களென்றுண்டானவைபென்றவாறு

நேரிசைவெண்பா.

புண்ணுளுடற்பிறவிபோதுமெனக்கும்முனக்கும்
எண்ணுதிருந்தினிப்போதங்-கண்ணு
குழங்காளசென்னரங்கக்கோயிலாரின்.ொற்
கழங்காள நின்றேனைக்கா.

எ-து. தூர்க்கந்தமாகிய புண்ணினால் நிறைந்த தேகத்தையுடைய
யஜ்ஞனனமானது இனிப்படியேனுக்குப்போதுந்தேவரிருக்கும்இனி
ப்படியெனனமானதற்குயவன் தீகிரியைப் போலத் திரியலாமோ
வென்றுசந்தமயிருதயத்திலெண்ணியிரங்காமலிருந்தது இனிப்போது
நண்ணனேனேனுமா தப்பிரியனாகியவிடலையே தெற்குத்திசைக்குத்
திருப்பதியாகிய திருவரங்கமென னுக்கே யிலையுடையகனேதேவரி
டைய அழகிய திருவடிகளாக இப்போது அடிபெனைக்கக்கேண்டி
மென்றவாறு.

கலிசிலைத்துறை.

காவிரியாய்ப்பாம்பணைமேற் கருமுகில்போற்கண்வளருங்
கருணைவள்ளல்
பூகிரியுந்தழாபுரங்கர்பொன்னடியேதஞ்சமெனப்
பொருத்தொழுவார்
யாவரினுமிழ்குலத்தே. ராணுமலவர்கண்மர்
இனமாயநாட்டத்
தேவரினுமுனிவரினுஞ்சினையனென்றிருவரினுஞ்
சிரியோரே.

எ-து. காவேரியென்னுமாற்றினிடத்திலே பாம்பணையாகியசே
ஷையனத்திறழி ருக்கணவளர்கருளியகருணை சிதியாகிய உள்ளலாவ
ரங்கரயகருடைய பூமலர்ந்தபூந்துமாய மாலெபொருத்திய பொன்னை

யொத்த திருவருயேதஞ்சென்மென்றடைந்து வாழப்பட்டவர் எக்குலங்
துள்ளாரிலு மிழிகுலத்தேராயினும் அவர்களேசன்மர் இயைபுநா
ட்டத்தினையுடைய தேவர்களிலேபுஞ்சிலனையெனன் னுரைக்கப்பட்ட
விருவரிலேபுஞ் சிறப்பினையுடையவரென்றவாறு, ௩௩

கட்டளைக்கலித்துறை-

தரங்கத்தினின் றுதளருமென் னுலிக்குன் னுமரைத்தா
விரங்கிதகருவெத்க்காலஞ்செல்லையெழுபாருமுண்டு!
பரங்கெட்டே ராவினும்பலாழியி னும்கமமெ னன்னிரு
தரங்கத்தினுத் துயிலவாயச்சுதானந்தகோ விந்தனை

எ-து. தரங்கமாகிய அலைபொலலென்று தளர்ச்சியையடையும். அ
ருயேனுடைய வரலிக்காதாமாத உனதுமாதராவிர்த்தத்தையிரங்கித்
தருவெத்க்காலமோ சொல்லியாக ஏழுலகமுண்டு அதின்கனந்தோன்
ருமல னூரலிலேமேற்பாறகடலிற்றுயிலுமயசுமை பொருந்தியகாலேரி
ஞழங்கிருவரங்கத்தினிடத்திலுந் துயின்றருளிய அச்சுதானந்தகோ
விந்தனான அரங்கனாய்களையென்றவாறு பரங்கெட்டென்பதற்கு சக
லபுவனசராசரங்கனாந்தனது குட்சிக்கு எடக்கிததானே பரமாயிருந்
தானென்றுரைப்பினுமையுமென்க. ௪௪

எண்ணர்க்கழிவெழில் ஆசிரியவண்ண விருகதம்,

மழைமுகிலெனவேபனுமுகந்திகள்
வரியாவனையேறிவாழரங்ககர்தம்
எழில்பெறுமிருதர்ளிலேகலம்பகம்
எனுமொருதமிழ்மாலேதானணிர்த்தனன்
குழலிசையளிமேவுக. ரம்லந்தருள்
குருபரனிருபாதபோதடைந்தவன்
அழகியமணவாள் தாகெனென்பவன்
அடியவாடி குழுவாழமுமென்பனே.

எ-து. மழை மேகம்போன்ற வண்ணராய்ப்பொழைவையுடைய
வலிபொருத்திய பம்பலையிலேநீ இனிதாயமர்த்தவாழும். அரங்க
காயகருடைய கெழில்பெற்ற இருபாசாபுயங்களித்தலம்பகமென்னு
ம். மாலே சாத்திருளினன். குழலிசையு மவண்டிசையுமேவுமவன் னு
செறிச்சுரமாகிய நகரிலுள்ளகுருபரனுடைய திருவடிகளையெனந்த
அழகிய மணவாள் தாசினுள்ளும் பேர்பெற்ற அடியவருக் கடியவரு
டைய திருவடிச்சூர்வாழும் அன்பனுனவெனென்றவாறு. ௩௩

திருவரங்கக்கலம்பகம் மூலமும்-உரையும்

முற்றிற்று.

புராணஜெயம்.

பாடல் அகராதி

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.
அண்டர்போத்	சுசு கடல்வழியிட	உரு
அண்டமுழுது	சுசு கனாபெரன்	சுசு
அரங்கமாலை	சுசு கந்தரூரெனி	சுசு
அரவினடித்	யசு காணுதபது	சுசு
அருங்கித்தவளை	சுசு காயிலைதின்	உரு
அருப்புண்ட	சுசு காதகமோடல்	சுசு
அரும்புன்னுதத்	சுசு கரலமுணாந்த	சுசு
அலைகடல்வ	யசு காலாபிரமுழ	யசு
ஆகும்படதா	சுசு காலிரிவா	சுசு
ஆகினைமனை	சுசு குருகுந்தருவா	உரு
ஆழ்வாரமுன	சுசு கேசுநையே	உரு
ஆனந்தமாய்	சுசு கெரண்டல்கா	உரு
இரங்கத்தனி	சுசு கொற்றவன்தன்	சுசு
இரவியைபிர	சுசு கருகருந்தியல்	சுசு
இருக்குங்கு	சுசு சிந்திக்கத்தித்தி	சுசு
இரும்புவனம்	சுசு சித்தையிற்சு	சுசு
இருளிணமலெ	சுசு சிபூக்கச்சு	சுசு
இல்லறமெ	சுசு செம்பொன்ன	சுசு
இளவரிசை	சுசு செவடியர்ன்	சுசு
உண்ணியிழ	சுசு செவிக்கவாழ	சுசு
உருமாதிப்பல்	சுசு தரங்கத்தினி	சுசு
உருவெனவரு	அசு காளிரண்டும்	சுசு
உருசலவடம்	சுசு காவனதனக்	சுசு
எங்கணுரி	சுசு கிருவரங்கத்தி	யசு
எங்காரத்தன	சுசு கிருப்பொற்பா	சுசு
எனக்கேதிரு	யசு திண்டாலமு	சுசு
கருதயனம்	சுசு துறைமதியா	சுசு
கருகாறுமுத	சுசு தென்றலைக்	சுசு
கருபொருள்	சுசு தேமினமனை	சுசு
கனிக்குமிரு	சுசு தேவராய்க்கே	சுசு

பாட்டு
தேனத்துசேர
தேனமருந்த
தொட்டுண்ட
தொழப்பெருந
நஞ்சுதிர்வழ
நஞ்சமுமமு
நானந்தவை
நீச்சம
நீரிருக்குமட
நேசக்கழை
பண்கொண்
பாசமாமடியா
பாதியாயமுதிய
பிடிக்குப்பா
பிறவியே
புண்ணாருட
புயனைகு
புலையாம்பி
பெரும லையா
பெருவரங்கே
பேசவந்ததூத
போதமே
போய்னி
போனகம்பதி
மண்டலமும்
மருவுதக்கை
மலர்தலையுல

பக்கம் பாட்டு.
உக மழைபினைந்
உள மழைபோண்
சுச மழைபுகில
நச மரக்குமொ
உகி மறைப்பாற்
உ மாதலங்கொ
உகி மாணர்கே
சுரு மாணெய்ய
உச முலைகொ
சுஅ மன்னம்பிற
சுச முன்னமேழ்
நிள மேவலர்
உக வடியாத
நி வாடியோட
சுச வாதையா
சுள வாயினிரங்
கஅ வாரியரங்
உஉ வாழுமெளலி
சுச வானிட்டகோ
நய விடாதுபூம்
சக சிலையான
சுஅ வீராங்காதி
உஉ வெஞ்சமுந்
நக வேதந்தொரு
சச வேலையுல
உக வைகலந்தமு
கக

பக்கம்.
சுரு
சுச
சுச
உள
ந
சுச
சுச
உஅ
சுஅ
சுச
சுச
சுச
உச
சுச
உஉ
சு
சுச
சுஅ
உச
சுய
ச
சச
கந

பாடல் அகராதி-முற்றிற்று.

